

เลย์เอาต์

ประธานมอนสัน:
ไปกระทำคุณประโยชน์
หน้า 14

ความเอื้ออาทรของท่านสำคัญ
ต่อการเยี่ยมชม หน้า 28

ความสำเร็จครั้งแรกของดิฉันใน
การแบ่งปันพระกิตติคุณ หน้า 58

พลาดโอกาสในการผูกมิตร
หน้า 60

เขียนเพื่อโดย Trustees of the Wallace Collection, London/Art Resource, New York

อิสยาห์ โดย เออร์เนสต์ ไมซีโซเนอร์

เอ็ดเดอร์แรนดอล์ฟ เค. เบนเนตต์ แห่งสวากเจ็ดสิบ สอนว่าเราควรเอาใจใส่ในรายละเอียดเมื่ออัครสาวก และศาสดาพยากรณ์อ้างอิงหรือเป็นพยานถึงถ้อยคำของอัครสาวกและศาสดาพยากรณ์ท่านอื่น (ดูหน้า 42 ของฉบับนี้) ศาสดาพยากรณ์หลายท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันต่างเป็นพยานถึงความจริงของถ้อยคำของอิสยาห์ รวมทั้งนีไฟ (ดู 1 นีไฟ 15:20) เจคอบ (ดู 2 นีไฟ 6:4) และอับนาได (ดู โมไซยาห์ 14) อย่างไรก็ตาม ถ้อยคำของอิสยาห์มีผู้สนับสนุนมากกว่านั้น พระผู้ช่วยให้รอดพระองค์เองรับสั่งกับชาวนีไฟที่ชอบธรรมเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ว่า “ถ้อยคำของอิสยาห์ยิ่งใหญ่” พระองค์ทรงเตือนพวกเขาให้ “ค้นหาสิ่งเหล่านี้” และจากนั้นทรงเน้นว่า “เราให้บัญญัติแก่เจ้าให้เจ้าค้นหาสิ่งเหล่านี้อย่างขยันหมั่นเพียร” (3 นีไฟ 23:1)

เลียโฮนา มีนาคม 2012

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: เหตุใดเราจึงต้องมีศาสตาศาพยากรณ์ โดย ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: ธิดาในอาณาจักรของเรา

บทความพิเศษ

- 14 ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลกวันนี้ ประสบการณ์ชีวิตของประธานโรมัส เอส. มอนสัน โดย ไฮดี เอส. สวินตัน
มองดูชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของศาสตาศาพยากรณ์

.....
ภาพปก
 หน้า: ถ่ายภาพโดย ทอม สมาร์ท, เอื้อเฟื้อโดย Deseret News
 หลัง: เอื้อเฟื้อภาพถ่ายโดย หอจดหมายเหตุศาสนจักรแอลดีเอส

- 20 **วัฒนธรรมพระกิตติคุณ**
 โดย เอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. ไรค์ส
ศาสนจักรสอนเราให้ทั้งประเพณีส่วนตัวหรือประเพณีครอบครัวหรือการปฏิบัติทุกอย่างที่ขัดกับวัฒนธรรมพระกิตติคุณ
- 28 **การเยี่ยมสอน: เข้าใจพลังแห่งการปฏิบัติศาสนกิจ**
 โดย ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญ
เราสามารถเดินตามเส้นทางที่สูงกว่าและแสดงให้เห็นความเป็นสามัญของเราเมื่อเราปฏิบัติศาสนกิจผ่านการเยี่ยมสอน
- 33 **ธิดาในอาณาจักรของเรา: สร้างสรรค์สิ่งพิเศษ**
วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเก่าแก่นบอกว่าหนังสือเล่มนี้เป็นพรแก่ชีวิตพวกเขาอย่างไร
- 34 **ต้องการคนทำดัชนีทั่วโลก**
 โดย ฮีเธอร์ เอฟ. คริสเต็นเซ็น
การทำงานดัชนี FamilySearch ของท่านสามารถช่วยให้นักอื่น ๆ พบประวัติครอบครัวของพวกเขาออนไลน์

ปกิณกะ

- 8 **สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนตุลาคม**
- 10 **บ้านเรา ครอบครัวเรา: เตรียมพร้อมสำหรับการประชุมใหญ่สามัญ**
 โดย มาร์ค เอ. บาร์ริโอนนูเอโว
- 12 **สิ่งที่เราเชื่อ: เราสนับสนุนผู้นำของเรา**
- 38 **เสียงวิสุทธิชน**
- 74 **ข่าวศาสนจักร**
- 79 **แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว**
- 80 **จนกว่าเราจะพบกันอีก: จงไปต่อและเดินทางต่อไป**
 โดย มิเชลล์ กูเออร์รา

คนหนุ่มสาว

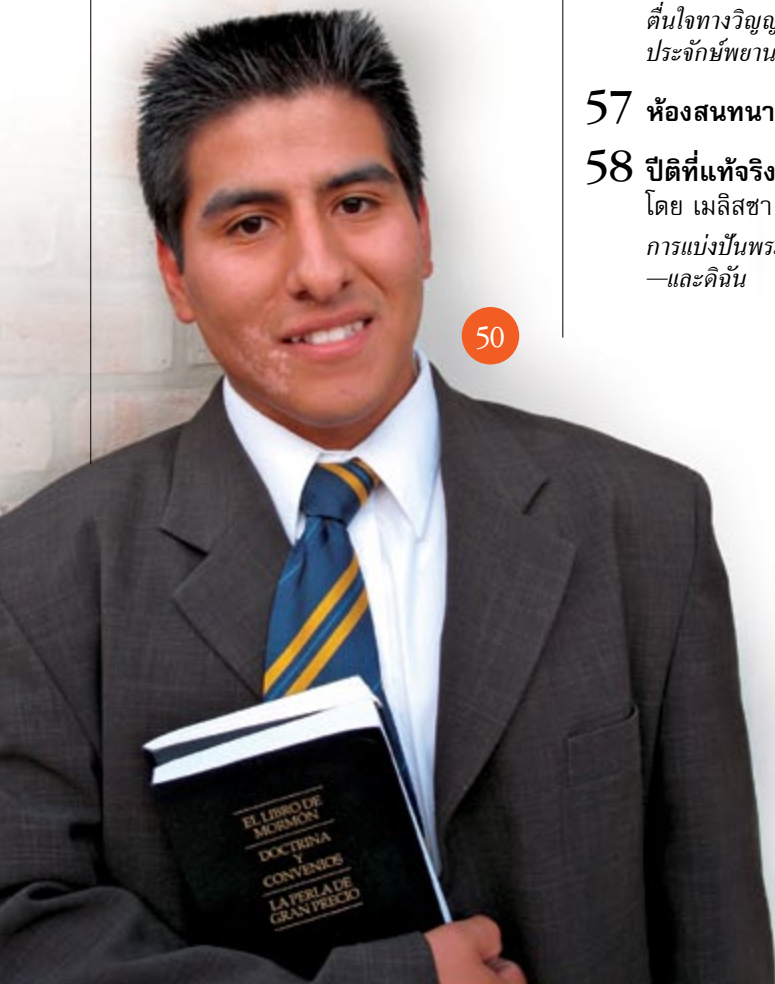

42

42 ท่านกล่าวกับเรา: ทำตามศาสต
พยากรณ์
โดย เอ็ดเดอร์แรนดอลล์
เค. เบเนเนตต์

ดูว่าท่านจะหาเลียโฮนา
ที่ซ่อนอยู่ในฉบับนี้
ได้หรือไม่ คำใบ้:
ถามเป็นสั้น

50

เยาวชน

- 46** เจาะประเด็น
- 48** โปสเตอร์: ดูแลวิหารของท่าน
- 49** บรรทัดมาเต็มบรรทัด: อาโมส 3:7
- 50** แบบอย่างที่ยอดเยียมของอเล็กซ์
โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
แบบอย่างที่ดีของอเล็กซ์ เอสโกบาร์
ต่อครอบครัวของเขาสร้างความแตกต่าง
ชั่ววินาที
- 52** จะทำอย่างไรเพื่อให้เราได้
ประโยชน์สูงสุดจากการเข้า
พระวิหาร
โดย เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์
ข้อเสนอแนะเรียบง่ายเพื่อปรับปรุงการ
นมัสการของท่านในพระวิหาร
- 54** โดดเดี่ยวแต่ไม่เดียวดาย
โดย โจเซฟ เจ. เพอร์คีย์
ฮวน กาบเรลา จากเอกวาดอร์พบพลัง
ต่อต้านการล่อลวงอย่างไร
- 56** ประจักษ์พยานทุกวันของดิฉัน
โดย สเตฟานี กัดมันด์สซัน
ถ้าเพียงดิฉันมีประสบการณ์อันน่าตื่นตา
ตื่นใจทางวิญญาณ—ดิฉันคงรู้ว่าดิฉันมี
ประจักษ์พยาน
- 57** ห้องสนทนา
- 58** ปีติที่แท้จริง
โดย เมลิสซา ลูอิส
การแบ่งปันพระกิตติคุณกับแอนจี้ช่วยเธอ
—และดิฉัน

เด็ก

63

- 60** นักฟุตบอลผีเท้าเยี่ยม
โดย แองจี้ เบิร์กสตรอม มิลเลอร์
ถ้าฉันเป็นเพื่อนกับแนน เพื่อนๆ
ของฉันจะคิดว่าฉันเป็นคนประหลาด
- 62** หน้านี้ของหนู
- 63** เลือกแสงสว่าง
โดย เอ็ดเดอร์เกอร์ริท ดับเบิลยู. กอง
พระกิตติคุณช่วยให้เราพบแสงสว่าง
อย่างไร
- 64** นำปฐมวัยกลับบ้าน:
ศาสตพยากรณ์ที่มีชีวิตสอนฉัน
ให้เลือกลสิ่งดี
- 66** ตัดสินใจเดี๋ยวนี้
โดย ประธานโรเบิร์ต เอส. มอนสัน
การตัดสินใจในแต่ละวันของท่านเปลี่ยน
อนาคตของท่านได้อย่างไร
- 68** อาบูเรียนรู้ความซื่อสัตย์
โดย แอนน์ พี. สมิธ
อาบูอยากกินขนมปังกรอบมาก แต่
ขนมปังกรอบพวกนั้นเป็นของคนอื่น
- 69** หน้าระบายสี
- 70** สำหรับเด็กเล็ก
- 81** ภาพบุคคลและสิ่งของใน
พระคัมภีร์มอรมอน

มีนาคม 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 3
เลย์โฮนา 10483

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์, ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์คอร์ท

โค้วมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่, รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ดัลลัน เอช. โยคัส, เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด, ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เบลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลล์แลนด์, เดวิด เอ. เบดนาร์, เคเวนทิน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น

บรรณาธิการ: พอล บี. โพเพอร์
ที่ปรึกษา: คิว อาร์. เอ็ดเวิร์ดส์, คริสทอฟเฟอร์ โกลเด็น จูเนียร์, แฟร์ จี. มาล์ม

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด แอล. ฟริสช์เนคท์
ผู้อำนวยการบรรณาธิการ: วินเซนต์ เอ. ออห์น
ผู้อำนวยการภาพกราฟิก: อัลลัน อาร์. ลอยเบอร์ก

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน
ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: เจนิเฟอร์ แอล. กรีนวูด, อาดัม ซี. โอลสัน
รองบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, โรนัน คาร์

กองบรรณาธิการ: บริทานนี่ บีทท์, เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมทธิว ดี. กอลตัน, ลารีน พอร์เตอร์ กอนท์, แครี คาสเติน, เจนนิเฟอร์ แมคคีย์, ลีอา แม็คคานาฮาน, เมลิสซา เมอร์ริส, ไมเคิล อาร์. มอร์ริส, แซลลีย์ เจ. อดิเคิร์ก, โจเซฟ เจ. เพอร์รี่, แซค ซี. ฟาเวส, แจน ฟินเบอร์ฟ, พอล แวนเคนเบิร์จ, มาร์ิสซา เอ. วิดดิสัน, เมลิสซา เซนเดโน

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คูนูคเซ็น
ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: สก็อตต์ แวน แคมเพน
ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์ส
นักออกแบบอาวุโส: ซี. คิมบัลล์ บอท์ท์, คอลลีน ฮิลล์, เอริก พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย
เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต: โคลเลตต์ เนบเคอร์ อูนิ, คอนนี โบธอร์พ บริตซ์, ฮาเวิร์ท จี. บราวน์, จูลี เบอร์เดทท์, เรจินัลด์ เจ. คริสเตียน, ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก, แคสซิน ฮาเวิร์ท, เดนิส เคอร์รี่, จินนี่เจ. นิลสัน
งานก่อนพิมพ์: เจฟฟ์ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: เคร็ก เค. เซดจ์วิก
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: ฮิวาน ลาร์เซ็น

สำหรับการสมัครสมาชิกและราคาออกสหรัฐและแคนาดาให้ไปที่ store.lds.org หรือติดต่อศูนย์หนังสือศาสนจักรในท้องถิ่นหรือผู้นำวอร์ดหรือผู้นำสาขา

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่านทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org; ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่ Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

เลย์โฮนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง “เข็มทิศ” หรือ “เครื่องชี้ทาง”) จัดพิมพ์ในภาษาแองโกลเบเนนีย์ อาร์เมเนีย บิสลาม่า บัลแกเรีย เขมร ญี่ปุ่น จีน (แบบง่าย) โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก ดัทช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คุโรบาตี เกาหลี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มาลาเกซี มาร์แชลล์ มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมานี รัสเซีย ซามัว สโลวีเนีย สเปน สวีเดน ตากาล็อก ตายีตี ไทย ตองกา ยูเครน อุรดู และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตามภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2012 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลย์โฮนา ไว้ใช้ที่โบสถ์หรือที่บ้านได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้ามไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่ Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

สำหรับผู้อ่านในสหรัฐและแคนาดา: ฉบับมีนาคม 2012 ปีที่ 36 เล่มที่ 3 เลย์โฮนา (USPS 311-480) ภาษาอังกฤษ (ISSN 1080-9654)

จัดพิมพ์เป็นรายเดือนโดย The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150 อัตราค่าสมาชิกในสหรัฐ 10 ดอลลาร์ต่อปี; แคนาดา 12 ดอลลาร์ต่อปีบวกภาษี ค่าไปรษณีย์การจ่ายที่ซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ ตามระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเปลี่ยนที่อยู่โปรดแจ้งภายในหกสัปดาห์ พร้อมหลักฐานที่อยู่จากฉบับล่าสุด โดยระบุที่อยู่เดิมและที่อยู่ใหม่ สหรัฐอเมริกาและแคนาดาส่งไปสมัครสมาชิกไปที่ Salt Lake Distribution Center ตามที่อยู่ด้านล่าง สมัครสมาชิกทางโทรศัพท์หมายเลข: 1-800-537-5971 ท่านสามารถชำระผ่านบัตรเครดิต (American Express, Discover, MasterCard, Visa) ทางโทรศัพท์หรือที่ store.lds.org (ข้อมูล Canada Post: Publication Agreement #40017431)

เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์: ส่งการเปลี่ยนแปลงที่อยู่มาได้ที่ Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368

ออนไลน์เพิ่มเติม

Liahona.Lds.org

สำหรับผู้ใหญ่

บราเดอร์บาริโอนูโอโวฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญขณะเดินทางไปโรงเรียน (ดู หน้า 10) ท่านสามารถดาวน์โหลดเสียงคำปราศรัยได้ที่ conference.lds.org

สำหรับเยาวชน

ท่านสามารถใช้ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ของท่านช่วยงานประวัติครอบครัวได้ ดู “ต้องการค้นหาดัชนีทั่วโลก” หน้า 34 และเข้าไปที่ indexing.familysearch.org

สำหรับเด็ก

การประชุมใหญ่สามัญจะเกิดขึ้นเดือนหน้า! (ดู หน้า 64) เตรียมพร้อมสำหรับการประชุมใหญ่สามัญโดยเข้าไปที่ conferencegames.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ, การ, 9, 46, 80
- การประชุมใหญ่สามัญ, 4, 8, 10, 12, 64, 69
- การเป็นสาวก, 7
- ครอบครัว, 20, 50
- งานเผยแผ่ศาสนา, 40, 41, 50, 57, 58
- งานพระวิหาร, 38, 52, 57
- เชื้อเพลิง, การ, 20, 42, 66
- ชื่อเสียง, ความ, 68
- แต่งงาน, การ, 20
- ธรรมชาติแห่งสวรรค์, 7, 20
- แบบอย่าง, 50
- ประจักษ์พยาน, 56, 58
- ประเพณี, 20
- ประวัติครอบครัว, 34
- พร, 8
- พระคัมภีร์, 4, 57
- พระคัมภีร์มอรมอน, 57
- พระวิญญาณบริสุทธิ์, 20, 42, 62, 70, 72
- พึ่งพาตนเอง, การ, 42
- มาตรฐาน, 54
- เมตตา, ความ, 60
- เยี่ยมสอน, การ, 28
- รับใช้, การ, 14, 39
- ร่างกาย, 48
- ศาศตพยากรณ์, 4, 14, 42, 49, 64, 73
- ศีลระลึก, 47
- สตรี, 7
- สนับสนุน, การ, 12
- สมาคมสงเคราะห์, 28
- ส่วนสิบ, 20
- สิทธิ์เสรี, 66
- เสียสละ, การ, 80

ในภาษาของท่าน

เลย์โฮนา และหนังสือเล่มอื่นๆ ของศาสนจักร มีให้อ่านหลายภาษาที่ languages.lds.org

โดย ประธาน
ดีเทอร์ เอ. อุกต์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด

เหตุใด เราจึงต้องมี ศาสตาศาพยากรณ์

เพราะพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักลูกๆ ของพระองค์ พระองค์จึงไม่ทรงปล่อยให้พวกเขาเดินผ่านชีวิตมรตัยนี้โดยปราศจากทิศทางที่แน่นอนและการนำทาง คำสอนของพระบิดาบนสวรรค์ไม่ใช่คำสอนธรรมดาที่คาดเดาได้เหมือนหนังสือทั่วไปที่ท่านสามารถเลือกได้ตามร้านหนังสือในท้องถิ่น คำสอนของพระองค์เป็นพระปรีชาญาณของพระสัตถ์ที่เสด็จเสวยผู้ทรงเปี่ยมด้วยเดชานุภาพทั้งมวลและทรงรอบรู้สรรพสิ่ง ผู้ทรงรักลูกๆ ของพระองค์ พระวาทะของพระองค์ครอบคลุมเคล็ดลึกลับสุดขั้ว—นั่นคือ กุญแจไขสู่ความสุขในชีวิตนี้และในโลกที่จะมาถึง

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเปิดเผยพระปรีชาญาณดังกล่าวต่อลูกๆ ของพระองค์บนแผ่นดินโลกผ่านศาสตาศาพยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ (ดู อาโมส 3:7) นับจากสมัยของอาดัม พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับลูกๆ ของพระองค์ผ่านผู้ให้โอวาทที่ทรงกำหนด ผู้มีหน้าที่เปิดเผยพระประสงค์และคำแนะนำของพระองค์ต่อผู้อื่น ศาสตาศาพยากรณ์คือครูที่ได้รับการดลใจและเป็นพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์เสมอ (ดู คพ. 107:23) ศาสตาศาพยากรณ์ไม่เพียงพูดกับผู้คนในสมัยของพวกเขาเท่านั้น แต่พูดกับผู้คนตลอดทุกยุคทุกสมัยเช่นกัน ถ้อยคำของพวกเขาดังก้องมาหลายศตวรรษเสมือนหนึ่งเป็นพยานหลักฐานถึงพระประสงค์ที่พระผู้เป็นเจ้าทรงมีต่อลูกๆ ของพระองค์

ทุกวันนี้ไม่ต่างจากยุคสมัยในอดีต พระเจ้ามิได้ทรงรักผู้คนในสมัยของเราน้อยกว่าในอดีต ข่าวสารอันน่ายินดีอย่างหนึ่งของการฟื้นฟูศาสนจักรของพระเยซูคริสต์คือพระผู้เป็นเจ้ายังคงตรัสกับ

ลูกๆ ของพระองค์! พระองค์มิได้ทรงถูกซ่อนไว้ในฟ้าสวรรค์แต่ตรัสวันนี้แจ่มชัดที่พระองค์ตรัสในสมัยโบราณ

ส่วนใหญ่สิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยต่อศาสตาศาพยากรณ์ของพระองค์มุ่งหมายจะป้องกันไม่ให้เราแต่ละคนและสังคมของเราต้องเศร้าโศกเสียใจ เมื่อพระผู้เป็นเจ้าตรัส พระองค์ตรัสเพื่อสอน ดลใจ ชัดถวิล และเตือนลูกๆ ของพระองค์ เมื่อบุคคลและสังคมเพิกเฉยพระดำรัสแนะนำสั่งสอนของพระบิดาบนสวรรค์ พวกเขายอมเสี่ยงต่อการทดลอง ความทรมาน และความลำบากตรากตรำ

พระผู้เป็นเจ้าทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ นี่คือการสาเหตุที่พระองค์ทรงขอรับรองเราอย่างจริงจังผ่านศาสตาศาพยากรณ์ของพระองค์ เราต้องการให้คนที่เรารักได้สิ่งดีที่สุดในชีวิต พระบิดาบนสวรรค์ก็ทรงต้องการให้เราได้สิ่งดีที่สุดในชีวิต นี่คือการสาเหตุที่พระดำรัสแนะนำของพระองค์สำคัญยิ่งและบางครั้งเร่งด่วนมาก นี่คือการสาเหตุที่พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งเราวันนี้แต่ยังคงเปิดเผยพระประสงค์ต่อเราผ่านศาสตาศาพยากรณ์ของพระองค์ ชะตากรรมของเราและชะตากรรมของโลกขึ้นอยู่กับเราฟังและเอาใจใส่พระดำรัสที่พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยต่อลูกๆ ของพระองค์

พระดำรัสแนะนำสั่งสอนอันประมาธค่ามิได้ของพระผู้เป็นเจ้ามีอยู่ในพระคัมภีร์ไบเบิล พระคัมภีร์มอรมอน หลักคำสอนและพันธสัญญา และไข่มุกอันล้ำค่า นอกจากนี้พระผู้เป็นเจ้ายังตรัสกับเราผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย แจ่มชัดที่พระองค์จะตรัสอีกครั้งในการประชุมใหญ่สามัญที่จะมาถึง

ถึงคนทั้งปวงที่สงสัยว่าเป็นเช่นนั้นได้หรือ—ผู้ที่จะถามว่า

ผู้คนที่เขียนคำถึงตนเองออนไลน์ © IRI: อธิมาโตปรภฏกัตตอดหน้า
กษัตริย์ในอานท์, โดย จอร์จโนลด์ ไฟฟูรัก © 1951 IRI: ยอนห์ผู้ถวายบทศมวกักลังสังคณ,
โดย เดต พวร์สัน © 1984 IRI

“เป็นไปได้หรือที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของวันนี้” —ข้าพเจ้า
เชื่อเชิญท่านสุดหัวใจให้ “มาดูเถิด” (ยอห์น 1:46) จงอ่าน
พระวจนะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตามที่พบในพระคัมภีร์ จงฟัง
การประชุมใหญ่สามัญด้วยหูที่ยืนดีรับฟังสุรเสียงของพระเจ้า
ผู้เป็นเจ้าของศาสดาพยากรณ์ยุคสุดท้ายของพระองค์ จง
มาฟังและดูด้วยใจของท่าน! เพราะถ้าท่านแสวงหา “ด้วย
ใจจริง, ด้วยเจตนาแท้จริง, โดยมีศรัทธาในพระคริสต์,
[พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ] จะทรงแสดงความจริงของเรื่องให้ประจักษ์
แก่ท่าน, โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โมโรไน
10:4) ข้าพเจ้ารู้โดยและผ่านอำนาจนี้ว่าพระเยซูคริสต์ทรง
พระชนม์และทรงกำกับดูแลศาสนจักรของพระองค์ผ่าน
ศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต แม้ประธานโรมัส เอส. มอนสัน
พี่น้องทั้งหลาย พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของวันนี้ พระองค์
ทรงปรารถนาให้ลูกทุกคนของพระองค์ฟังและเอาใจใส่
พระสุรเสียงของพระองค์ เมื่อเราทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรง
อวยพรเราและจะทรงสนับสนุนเราอย่างมาก ทั้งในชีวิตนี้
และโลกที่จะมาถึง ■

ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวก กล่าวในปัจจุบัน

งานอันศักดิ์สิทธิ์ของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกไม่มีวันยุติ
ระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ ฝ่ายประธานสูงสุดและโคออร์ดิเนตอร์
อัครสาวกสิบสองยังคงสอนและปฏิบัติศาสนกิจต่อชาวโลก หมวด
Prophets and Apostles Speak Today ใน LDS.org ให้ข้อมูล
การปฏิบัติศาสนกิจอย่างต่อเนื่องของผู้นำศาสนจักรพร้อมวีดิทัศน์
ภาพถ่าย และบทความ (มีหลายภาษา)
เรียนรู้จากพวกเขาเกี่ยวกับการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา ฟัง
และอ่านประจักษ์พยานของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ชม
และอ่านข่าวสารแห่งความรักและความหวังที่พวกเขาให้แก่สมาชิก
ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นพยานที่ใด ไม่ว่าที่สำนักงานใหญ่ของศาสนจักร
ในซอลท์เลคซิตีหรือขณะที่พวกเขาทำงานมอบหมายทั่วโลก
เข้าไปที่ [lds.org/study/prophets-speak-today](https://www.lds.org/study/prophets-speak-today) เพื่อเรียนรู้
มากขึ้นเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่กล่าวในปัจจุบัน

นำโดยศาสตราจารย์ที่มีชีวิต

โดย คริสตี ริฟา

เมื่อดิฉันอายุ 16 ปี ดิฉันมีโอกาสเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญด้วยตนเองเป็นครั้งแรก ครอบครัวดิฉันอาศัยอยู่ทางตะวันตกของรัฐโอเรกอน สหรัฐอเมริกา เราขับรถไปรัฐยูทาห์เพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่และส่งพี่ชายของดิฉันที่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา ดิฉันไปการประชุมใหญ่ด้วยความปรารถนาจะได้รับการสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ดิฉันจึงได้รับการแสดงให้ประจักษ์จากพระวิญญาณซึ่งดิฉันอาจจะไม่ได้รับหาก

ไม่เตรียมตัว ในระหว่างการประชุมภาคหนึ่ง ทุกคนในที่ประชุมยืนร้องเพลงสด “พระเยโฮวาห์โปรดทรงนำเรา” ขณะที่เราร้องเพลง ดิฉันมีความรู้สึกชัดเจนว่าต้องมองดูรอบๆ ศูนย์การประชุมใหญ่ ดิฉันจึงมองและประทับใจมากกับพลังของความเป็นหนึ่งเดียวจากคนหลายพันคนที่นั่นขณะที่ทุกคนเปล่งเสียงสรรเสริญพระเจ้า ต่อจากนั้นดิฉันมีประสบการณ์หนึ่งที่ดิฉัน

รู้สึกเหมือนหนีไฟเมื่อท่านเห็นนิมิตเกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต เพราะพระวิญญาณทรงบอกดิฉันให้ “ดู” (ดู 1 นี้ไฟ 11-14) ดิฉันดูประธานโธมัส เอส. มอนสันและรู้สึกว่าศาสนจักรมีความเป็นหนึ่งเดียวกันเพราะศาสตราจารย์ที่มีชีวิตนำเรา โดยผ่านพยานของพระวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ดิฉันรู้ว่าประธานมอนสันเป็นศาสตราจารย์ที่แท้จริงสำหรับยุคสมัยของเรา และดิฉันรู้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงนำศาสนจักรนี้ผ่านท่าน

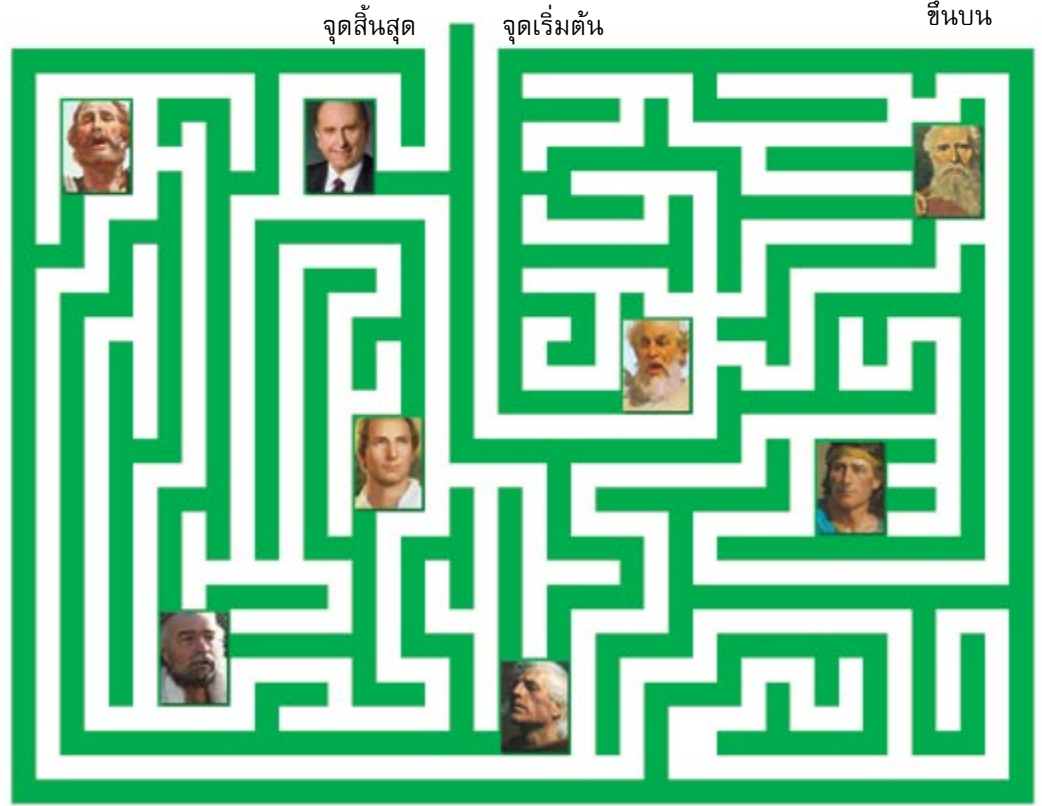
เด็ก

โนอาห์ ไปขวา   โมเสส ลงล่าง   มอรมอน ไปซ้าย   โมโรไน ไปซ้าย   ยอห์นผู้ถวาย บัพติศมา ไปขวา   เปโตร ไปขวา   โจเซฟ สมิท ขึ้นบน   ประธาน โธมัส เอส. มอนสัน ขึ้นบน

การทำตามศาสตราจารย์ทำให้ฉันมีความสุข

พระบิดาบนสวรรค์ประทาน ศาสตราจารย์มานำทางเราและสอนเราเพื่อเราจะได้มีความสุข หากทางผ่านเขาวงกตโดยทำตามคำแนะนำที่ศาสตราจารย์แต่ละท่านให้ไว้ จับคู่แต่ละรูปในเขาวงกตกับรูปข้างบนซึ่งบอกท่านว่าจะไปทางใด

จากซ้าย: ส่วนหนึ่งจากภาพ ผู้ค้นพบคัมภีร์ของโมเสส โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน © IRI: ไม่แสดงให้ดู; โดย เทด เฮนนิ่งการ์ด © IRI: ส่วนหนึ่งจากภาพ มอรมอน ยอห์นผู้ถวายบัพติศมา และ โมโรไนผู้เผยวจนะ โดย ทอม โจนส์ © IRI: ส่วนหนึ่งจากภาพ เจ้าหญิงเมฆา, โดย แฮร์รี่ แอนเดอร์สัน © Pacific Press Publishing Association. ไม่นับญาติให้ทางด้านบน; ส่วนหนึ่งจากภาพ พระองค์ทรงฟื้น, โดย เดน เบอริ; ส่วนหนึ่งจากภาพ ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า, โดย เดวิด ลินด์สเลย์, ไม่นับญาติให้ทางด้านบน

ศึกษาเนื้อหาเหล่านี้และสนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีของท่านและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน

ธิดาในอาณาจักรของเรา

เราเป็นธิดาของพระบิดาในสวรรค์ของเรา พระองค์ทรงรู้จักเรา รักเรา และมีแผนสำหรับเรา ส่วนหนึ่งของแผนนั้นรวมถึงการมาแผ่นดินโลกเพื่อเรียนรู้ที่จะเลือกความดีเหนือความชั่ว เมื่อเราเลือกรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าเท่ากับเราเฉลิมพระเกียรติพระองค์และยอมรับอัตลักษณ์ของเราในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้า สมาคมสงเคราะห์ช่วยให้เราระลึกถึงมรดกอันสูงส่งนี้

สมาคมสงเคราะห์และประวัติของสมาคมเสริมสร้างความเข้มแข็งและสนับสนุนเรา จูเลีย บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าว ว่า “ในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้าท่านกำลังเตรียมรับฉายานิรันดร์ และทุกท่านมีอัตลักษณ์ คุณสมบัติ และความรับผิดชอบเป็นสตรีความสำเร็จของครอบครัว ชุมชน ศาสนจักรนี้ และแผนแห่งความรอดอันล้ำค่าขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของท่าน... [พระบิดาบนสวรรค์ของเรา] ทรงประสงค์ให้สมาคมสงเคราะห์ช่วยสร้างคนของพระองค์และเตรียมคนเหล่านั้นให้พร้อมรับพรของพระวิหาร พระองค์ทรงสถาปนา [สมาคมสงเคราะห์] เพื่อให้ธิดาของพระองค์สนับสนุนงานของพระองค์ ช่วยกันสร้างอาณาจักร และเสริมสร้างบ้านแห่งโซอัน”¹

พระบิดาในสวรรค์ของเราประทานงานเฉพาะด้านให้เราช่วยสร้างอาณาจักรของพระองค์ อีกทั้งประทานพรเราด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณที่เราจำเป็นต้องใช้ทำงานนี้ให้บรรลุผล โดยผ่านสมาคมสงเคราะห์เรามีโอกาสใช้ของประทานของเราเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว ช่วยคนขัดสน และเรียนรู้วิถีดำเนินชีวิตในฐานะสาวศิษย์ของพระเยซูคริสต์

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด กล่าวถึงการเป็น

สาวศิษย์ดังนี้ “โดยเดินในเส้นทางความเป็นสาวศิษย์ด้วยความอดทน เราแสดงให้เห็นระดับศรัทธาและความเต็มใจยอมรับพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าไม่ใช่ของเรา”²

ขอให้เราจดจำว่าเราเป็นธิดาของพระผู้เป็นเจ้าและเพียรพยายามดำเนินชีวิตดูจสาวศิษย์ของพระองค์ ขณะทำเช่นนั้นเราจะช่วยสร้างอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกและมีค่าควรกลับไปยังที่ประทับของพระองค์

จากพระคัมภีร์

เศคาริยาห์ 2:10; หลักรคำสอนและพันธสัญญา 25:1, 10, 16; 138:38–39, 56; “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” (เลียดไฮนา พ.ย. 2010 หน้า 165)

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันจะช่วยให้พี่น้องสตรีของฉันบรรลุศักยภาพของพวกเธอในฐานะธิดาของพระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร
2. ฉันจะประยุกต์ใช้คำแนะนำและคำเตือนที่ให้แก่สตรีใน หลักรคำสอนและพันธสัญญา 25 กับชีวิตฉันได้อย่างไร

ศรัทธา ครอบคลุม การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

ในวันที่ 28 เมษายน ค.ศ. 1842 ศาสตราจารย์จอห์น สมิธ กล่าวแก่พี่น้องสตรีในสมาคมสงเคราะห์ว่า “บัดนี้พระองค์ทรงวางท่านไว้ในสถานการณ์ซึ่งท่านสามารถทำตามความเห็นอกเห็นใจเหล่านั้นที่พระผู้เป็นเจ้าทรงใส่ไว้ในใจท่าน... หากท่านจะดำเนินชีวิตให้สมกับเอกลักษณ์ของท่าน คงจะห้ามเหล่าเทพเป็นสหายของท่านไม่ได้”³

โดยตระหนักถึงพลังของสมาคมสงเคราะห์ในการรับใช้ผู้อื่นและช่วยแต่ละบุคคลเพิ่มพูนศรัทธา ซินา ดี. เอช. ยังก็ ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญคนที่สาม สัญญากับพี่น้องสตรีในปี ค.ศ. 1893 ว่า “ถ้าท่านจะค้นหาให้ลึกลงไปใใจท่าน ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณของพระเจ้า ท่านจะพบไข่มุกอันล้ำค่า ประจักษ์พยานของงานนี้”⁴

อ้างอิง

1. จูเลีย บี. เบค, “ธิดาในอาณาจักรของเรา: ประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์,” เลียดไฮนา พ.ย. 2010 หน้า 143, 145
2. ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์คอร์ท “วิถีทางของสาวศิษย์” เลียดไฮนา พ.ก. 2009, 93
3. โจเซฟ สมิธ, ใน *History of the Church*, 4:605
4. ซินา ดี. เอช. ยังก็ “How I Gained My Testimony of the Truth,” *Young Woman’s Journal*, เม.ย. 1893, 319

สมุดบันทึก การประชุมใหญ่เดือนตุลาคม

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด;...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคมปี 2011 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึกการประชุมใหญ่ในฉบับต่อไป) ช่วยให้ท่านเรียนรู้และประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต

ความฝัน ของท่านเป็นจริง

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

ตัวทองคำ

“สตรีคนหนึ่งมีความต้องการเห็นสิ่งอื่นใดคือแต่งงานกับผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่ชอบธรรมในพระวิหารและเป็นมารดาที่ภรรยา เธอมีความฝันเช่นนั้นตลอดชีวิต เธอจะเป็นมารดาที่ยอดเยี่ยมและภรรยาที่น่ารักสักเพียงใด บ้านของเธอจะเต็มไปด้วยความรักอันอ่อนหวาน ไม่มีถ้อยคำที่เสียดแทง ไม่มีอาหารไหม้และลูกๆ ของเธอแทนที่จะไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ก็อยากจะทำบ้านในตอนเย็นและสุดสัปดาห์กับคุณพ่อคุณแม่

“นี่คือตัวทองคำของเธอ นี่คือสิ่งเดียวที่เธอรู้สึกว่ามีชีวิตอยู่เพื่อให้ได้มา นั่นคือสิ่งเดียวในโลกที่เธอปรารถนาอย่างสูงสุด

“แต่สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้น เวลาผ่านไปปีแล้วปีเล่า เธอเริ่มเก็บเนื้อเก็บตัวมากขึ้น ขมขื่น และโกรธ เธอไม่เข้าใจว่าเหตุใดพระเจ้าเป็นเจ้าจึงไม่ประทานสิ่งที่เธอปรารถนาอันชอบธรรมนี้

“เธอทำงานเป็นครูโรงเรียนประถมศึกษาและมีเด็กอยู่รายรอบเธอทั้งวันเหมือนเครื่องเตือนใจว่าเธอไม่ได้รับตัวทองคำ เมื่อวันเวลาผ่านไปเธอเริ่มผิดหวังและเก็บเนื้อเก็บตัว ผู้คนไม่อยากจะอยู่กับเธอและหลีกเลี่ยงเธอเท่าที่จะทำได้ เธอยังระบายความผิดหวังกับเด็กๆ ที่โรงเรียนอีกด้วย...

“โศกนาฏกรรมของเรื่องนี้ก็คือสตรีที่น่าสงสารผู้นี้ ด้วยความที่ผิดหวังเกี่ยวกับตัวทองคำ จึงล้มตระหนกถึงพรที่เธอ มีอยู่ เธอไม่มีเด็กๆ ที่บ้านแต่เธอมีพวกเขารายล้อมเธอในชั้นเรียน เธอไม่ได้รับพรโดยมีครอบครัวแต่พระเจ้าประทานโอกาสให้เธอซึ่งน้อยคนนักจะได้รับ—โอกาสที่จะเป็นอิทธิพลที่ดีให้แก่ชีวิตของเด็กหลายร้อยคนและครอบครัวในฐานะครู

“บทเรียนนี้ก็คือถ้าเราใช้เวลาของเราออกอดอกกุหลาบที่งามเฉิดฉาย เราอาจจะพลาดความสวยงามและความอัศจรรย์ของดอกอัยาลิมฉั่นดอกเล็กๆ ที่ถูกรอบๆ เรา”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด, “อัยาลิมฉั่น,” เลียโฮนา พ.ย. 2011 หน้า 157

คำถามให้ไตร่ตรอง:

- “ตัวทองคำ” ของท่านอาจเป็นอะไรได้บ้าง และสิ่งนั้นทำให้ท่านมองไม่เห็นพรที่ท่านมีอยู่แล้วได้อย่างไร
- “พอร่เกิดมีน้อย (อัยาลิมฉั่น) ดอกเล็กๆ” อะไรบ้างที่ท่านอาจมองข้ามไปในชีวิตท่าน

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องนี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งช่วยเพิ่มเติมสำหรับหัวข้อนี้: ศึกษาตามหัวข้อใน LDS.org, “Gratitude”; ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ, “ความสุข มรดกของท่าน,” เลียโฮนา พ.ย. 2008 หน้า 146–151

อ่าน ชม หรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญที่ conference.lds.org

เป็นที่รัก

เราทุกคนเป็นที่รักต่อพระเจ้ามากเกินไป
กว่าเราจะเข้าใจหรือจินตนาการได้
ขอให้เราจงเมตตาต่อกันและมีเมตตาต่อกัน
มากขึ้นและมีเมตตาต่อตนเองมากขึ้น”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมอัครสาวก
สิบสอง “การรอคอยพระเจ้า: ขอให้เป็นที่รัก
พระทัยของพระองค์” เลียวโซนา พ.ย. 2011
หน้า 93

คำสัญญาของ ศาสตราจารย์

“เมื่อท่านศึกษาหลักคำสอนและ
หลักธรรมของสวัสดิกิจการศาสนจักร
พยายามประยุกต์ใช้สิ่งที่ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับ
ความต้องการของผู้ที่อยู่ในความพิทักษ์
ของท่าน นี่หมายความว่า โดยส่วนใหญ่
ท่านต้องหาทางออกด้วยตนเอง . . .

“ . . . ท่านต้องทำสิ่งที่อยู่ในพื้นที่ของ
ท่านให้เหมือนสิ่งที่สานุศิษย์ของพระคริสต์
ทำในทุกสมัยการประทาน ปรีชาหาหรือ
กัน ใช้ทรัพยากรทุกอย่างที่มี แสวงหาการ
ดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทูลถาม
การยืนยันจากพระเจ้า จากนั้นพบแขน
เสื้อและออกไปทำงาน

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่า ถ้าท่านทำ
ตามแบบแผนนี้ ท่านจะได้รับการนำทาง
ที่เจาะจงแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็นการจัดหา
สิ่งใด ให้ใคร เมื่อไร และที่ไหน ในวิธีของ
พระเจ้า”

ประธานดีเทอร์ เอฟ. อุกต์อร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองใน
ฝ่ายประธานสูงสุด, “การจัดหาในวิธีของพระเจ้า,”
เลียวโซนา พ.ย. 2011 หน้า 71

ได้เชิญท่าน

“ข้าพเจ้าเชิญให้

ใคร: “เยาวชนของศาสนจักร

อะไร: “เรียนรู้และมีประสบการณ์ในวิญญาณ
แห่งเอเลียห์

อย่างไร: “ข้าพเจ้ากระตุ้นให้ท่านศึกษา ค้นหา
บรรพชนของท่าน และเตรียมตนเองให้พร้อมจะ

ประกอบพิธีบัพติศมาแทนญาติพี่น้องผู้วายชนม์
ของท่าน ในพระนิเวศน์ของพระเจ้า”

เอ็ดเดอร์โรเบิร์ต เอ. เบตนาร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง
“ใจของถูกหลนจะหันไป” เลียวโซนา พ.ย. 2011 หน้า 32

มุมมองศึกษา

รวมความคล้ายคลึง: การกลับใจ

ผู้พูดในการประชุมใหญ่มักจะสอนหลักธรรมบางอย่างที่เหมือนกัน ผู้พูด
สี่ท่านนี้พูดเกี่ยวกับการกลับใจ พยายามมองหาความคล้ายคลึงอื่นๆ
ขณะที่ท่านศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่

- “หากท่านใดสะดุดในการเดินทาง ข้าพเจ้าต้องการให้ท่านเข้าใจโดยไม่
สงสัยเลยว่ามีทางกลับไป ขั้นตอนนั้นเรียกว่าการกลับใจ”¹—ประธานโรมัส
เอส. มอนสัน
- “ในช่วงเวลาที่เกิดปัญหาท่านอาจคิดว่าท่านไม่มีค่าพอจะได้รับความรอด
เพราะท่านทำความผิด ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ และท่านคิดว่าท่านหมดหนทาง
แล้ว นั่น *ไม่เคย* เป็นความจริง! การกลับใจเท่านั้นจะเยียวยาความเจ็บปวด
ได้”²—ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง
- “ไม่ว่าท่านจะเป็นใครและไม่ว่าท่านเคยทำอะไร ท่านสามารถได้รับการให้อภัย . . .
สิ่งนี้คือปาฏิหาริย์ของการให้อภัย ปาฏิหาริย์แห่งการชดใช้ของ
พระเจ้าพระเยซูคริสต์”³—เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง
- “โดยผ่านทางกรกลับใจเท่านั้นที่เราจะมีโอกาสได้รับพระคุณอันเนื่องมา
จากการชดใช้ของพระเยซูคริสต์และความรอด การกลับใจเป็นของประทาน
อันสูงส่ง และเราควรมีรอยยิ้มบนใบหน้าเมื่อกล่าวถึงเรื่องดังกล่าว”⁴—
เอ็ดเดอร์ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “กล้าขึ้นคนเดียว,” เลียวโซนา พ.ย. 2011 หน้า 80
2. บอยด์ เค. แพคเกอร์, “คำแนะนำสำหรับเยาวชน,” เลียวโซนา พ.ย. 2011 หน้า 22
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “เราต้องถูกกษัตริย์,” เลียวโซนา พ.ย. 2011 หน้า 57
4. ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “ของประทานอันสูงส่งแห่งการกลับใจ,”
เลียวโซนา พ.ย. 2011 หน้า 48

เตรียมพร้อม สำหรับการประชุม ใหญ่สามัญ

ครอบครัวเราเรียนรู้ว่าการศึกษากการประชุมใหญ่สามัญสามารถ
อำนวยความสะดวกเข้ามาในชีวิตประจำวันของเราได้

โดย มาร์ค เอ. บาร์ริโอเนโอ

ผมกับครอบครัวพบว่าวิธีที่ดีที่สุดในการเตรียมพร้อมสำหรับการประชุมใหญ่สามัญครั้งต่อไปคือตั้งอกตั้งใจศึกษาคำแนะนำที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญครั้งก่อน เมื่อภรรยาผมมีช่วงว่าง เธอจะอ่าน *เล็ยโฮนา* ฉบับการประชุมใหญ่ แล้วพยายามนำคำสอนที่เธอเรียนรู้มาใช้ ตัวอย่างเช่น เธอบอกผมว่าคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตนาร์ เรื่องการปรับปรุงคุณภาพการสวดอ้อนวอนของเราช่วยให้เธอตั้งใจพยายามมีจิตกุศลมากขึ้นในการเลี้ยงดูลูกชายที่ซนมากสองคน¹

การทบทวนการประชุมใหญ่ที่ผ่านมาเป็นสิ่งที่ผมพยายามทำเช่นกัน ขณะเดินไปเรียนทุกเช้า ผมจะฟังคำปราศรัยหนึ่งเรื่องแล้วไตร่ตรองและสวดอ้อนวอน โดยยอมให้คำสอนของศาสดาพยากรณ์ฝังอยู่ในใจและความคิดของผม ผมสนทนากับพระบิดาบนสวรรค์เกี่ยวกับวันที่จะมาถึงและความรับผิดชอบของผมในฐานะสามี บิดา วิสุทธิชนยุคสุดท้าย นักศึกษา และพลเมือง

เข้าวันหนึ่งคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ เรื่อง “ให้เขาทำด้วยความเรียบง่าย” รู้สึกจะตรงกับสภาพการณ์ของผมเป็นพิเศษ² เอ็ดเดอร์เพอร์รี่ประยุกต์ใช้หลักการที่ เฮนรี่ เดวิด โรโร สอนไว้ใน *เมื่อวาน* กับการทำให้ชีวิตเราเรียบง่ายโดยเติมเชื้อเพลิงทางวิญญาณและผ่อนคลายจากความตึงเครียดของ

โลก เพราะข้อเรียกร้องจากการเรียนของผม การออกไปเที่ยวนอกบ้านของครอบครัวเราจึงมีค่ามากและเกิดขึ้นน้อยครั้ง อย่างไรก็ตาม ฤดูร้อนวันหนึ่งก่อนคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์เพอร์รี่ เราไปเที่ยววาลเดินพอนด์ โดยใช้เวลาใคร่ครวญขณะพักผ่อนหย่อนใจอยู่ในกระท่อมของโรโร เราใช้บ่ายวันนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยลุยน้ำในวาลเดินพอนด์และสร้างปราสาททรายริมชายหาด หลังจากกลับบ้าน ครอบครัวเราขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับงานสร้างของพระองค์ที่เราได้ชื่นชมด้วยกัน

หลายเดือนต่อมาขณะเดินอย่างยากลำบากไปตามทางเดินที่ปกคลุมด้วยหิมะ ผมนึกถึงวันอันแสนหวานของฤดูร้อนคราวนั้น เนื่องจากประสบการณ์ดังกล่าวและข่าวสารของเอ็ดเดอร์เพอร์รี่ ผมจึงเข้าใจชัดเจนมากขึ้นว่าการใช้เวลาอยู่กับครอบครัวสำคัญเพียงใดต่อการดำเนินชีวิตที่มีพระกิตติคุณเป็นศูนย์กลาง

นอกจากฟังคำปราศรัยเป็นส่วนตัวแล้ว ตอนเช้าวันอาทิตย์ครอบครัวเราจะฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่ทางคอมพิวเตอร์ขณะเตรียมไปโบสถ์ด้วย ครั้งหนึ่งผมกับภรรยาพบว่าลูกชายวัยสี่ขวบของเราขอให้น้องชายเขาเงิบ เพื่อเขาจะได้ฟังประธานโรมัส เอส. มอนสัน

คำสอนของพระผู้ช่วยให้รอดผ่านปากของศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบันเป็นพรแก่ครอบครัวเรา การพยายามให้ศาสดาพยากรณ์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผยเข้ามามีส่วน

ในชีวิตประจำวันของเราเปิดทางให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้นำทางเราเรื่อยมา โดยแท้แล้วเราเห็นด้วยกับคำประพันธ์ในเพลงสวด “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา”³

โดยศึกษาคำแนะนำที่ให้ไว้ในการประชุมใหญ่สามัญบ่อยๆ ผมกับภรรยาจึงมีความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับคำสอนล้ำสุดของพระเจ้าเมื่อการประชุมใหญ่สามัญครั้งถัดไปเวียนมาอีกครั้ง เราได้รับการจรรโลงใจทาง

วิญญาณและพร้อมรับคำสอนปัจจุบันของพระองค์อย่างเต็มที่มากขึ้นผ่านศาสนพยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ ■

อ้างอิง

1. ดู เดวิด เอ. เบตนาร์, “สวดอ่อนน้อมเสมอ,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008, 51–55
2. ดู แอล. ทอม เพอร์รี่ “ให้เราทำด้วยความเรียบง่าย” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008, 7–11
3. “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา” *เพลงสวดบทเพลงที่ 10*

จัดจ้อยอยู่กับการประชุมใหญ่

พอกจากจะศึกษาคำปราศรัยการประชุมใหญ่ที่ผ่านมาแล้ว ฟังพิจารณาแนวคิดเหล่านี้เพื่อช่วยท่านเรียนรู้จากการประชุมใหญ่ครั้งปัจจุบัน

- สวดอ่อนน้อมและอดอาหารเพื่อรับคำตอบการสวดอ่อนน้อมของท่านผ่านถ้อยคำของผู้พูด
- เข้าร่วมการประชุมใหญ่พร้อมคำถามที่เจาะจงในใจ
- ทำงานบ้าน ไปซื้อของ และทำธุระอื่นทุกอย่างให้เสร็จเรียบร้อยก่อนการประชุมใหญ่ ทั้งนี้เพื่อให้ท่านจัดจ้อยอยู่กับการฟัง
- พักผ่อนให้เพียงพอในคืนก่อนการประชุมใหญ่เพื่อความคิดท่านจะพร้อมรับการตลึง
- จัดความรู้สึกประทับใจ การกระตุ้นเตือน และข้อคิดที่ท่านได้รับ

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้

อานบทความต่อไปนี้ได้ที่ LDS.org

พอล วี. จอห์นสัน “พรของการประชุมใหญ่สามัญ” *เลียโฮนา* พ.ย. 2005, 60–63

เรา สนับสนุน

ผู้นำของเรา

วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระประมุขของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย โดยผ่านการดลใจพระองค์ทรงเรียกศาสนาดาบยากรณ์และอัครสาวกให้นำศาสนจักรของพระองค์ พระเจ้าประทานสิทธิอำนาจให้ผู้นำเหล่านี้เรียกคนอื่นๆ มารับใช้ในศาสนจักร อาทิ สมาชิกโควรัมสาวกเจ็ดสิบ อัครสาวกและสาวกเจ็ดสิบเรียกประธานสแตต ประธานสแตตเรียกอธิการ อธิการเรียกสมาชิกให้รับใช้ตำแหน่งต่างๆ ในวอร์ดของพวกเขา ด้วยเหตุนี้สิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตและการเปิดเผยจึงนำทางการเรียกต่างๆ ของศาสนจักรตั้งแต่วอร์ดทั่วทั้งศาสนจักรไปจนถึงกลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมในท้องถิ่น

เรามีโอกาสสนับสนุน—ส่งเสริม ช่วยเหลือ สวดอ้อนวอนให้—คนเหล่านี้แต่ละคนในการเรียกของพวกเขา เราบ่งบอกว่าเราเต็มใจทำเช่นนั้นโดยยกมือขวาเมื่อมีการอ่านชื่อของท่านให้เราฟังในการประชุมใหญ่สามัญ การประชุมใหญ่สแตต การประชุมใหญ่วอร์ด หรือการประชุมศิลาจารึก การยกมือของเราเป็นเครื่องหมายต่อเรา ต่อพวกท่าน และต่อพระเจ้าว่าเราจะสนับสนุนพวกท่าน

การยกมือสนับสนุนไม่เหมือนการออกเสียงให้บุคคลนั้นดำรงตำแหน่ง บุคคลดัง

กล่าวไว้ได้รับเรียกจากพระเจ้าให้รับใช้ในการเรียกนั้นแล้วโดยผู้มีสิทธิอำนาจฐานะปุโรหิตมอบการเรียกให้ การสนับสนุนของเราคือการออกเสียงแสดงความเชื่อมั่นในบุคคลนั้น เพราะเรายอมรับว่าเขาได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้าผ่านผู้นำฐานะปุโรหิตที่เราสนับสนุน

เราสามารถสนับสนุนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ ผู้นำ และเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นทั้งหลาย

วิธีโดย

- ศรัทธาและการสวดอ้อนวอนของเราเพื่อท่านเหล่านั้น
  - ทำตามคำแนะนำของพวกท่าน
  - ช่วยเมื่อพวกท่านขอให้เราช่วย
  - ยอมรับการเรียกที่พวกท่านให้การสนับสนุนผู้นำของเราเป็นหลัก
- ฐานยืนยันความปรารถนาดี ศรัทธา และมีตรภาพของเรา ■

ล่าง: ถ่ายภาพโดย จอห์น ลูค; ขาก: ถ่ายภาพโดย เลสลีย์ มิลล์สัน; ถ่ายภาพประกอบโดย คริสโตเฟอร์ และเวลเลน ซี. แอนเดอร์สัน

1. เราสนับสนุนเจ้าหน้าที่
ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักร

2. เราสามารถแสดงให้เห็น
โดยการยกมือว่าเราจะสนับสนุน
ผู้นำในท้องถิ่นและคนอื่นๆ ที่ได้
รับเรียกให้รับใช้เรา

3. เราสนับสนุนผู้นำของเราโดยทำตามคำแนะนำของพวกเขา

4. เราสนับสนุนผู้นำโดยยอมรับ
การเรียก เพราะเราได้รับเรียก
“โดยผู้มีสิทธิอำนาจ”
(หลักแห่งความเชื่อข้อ 5)

5. เราสนับสนุนผู้นำของเรา
โดยสวดอ้อนวอนให้พวกเขา
(ดู คพ. 107:22)

“ท่านทุกคนจะทำตามคำปฏิญาณ
ที่ให้ไว้กับพระเจ้าและต่อกันโดยมี
ที่ยกขึ้น เพื่อท่านทุกคนจะตั้งใจ
ส่งเสริมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่เหล่า
นี้ในองค์กรต่างๆ ทั้งหมดนี้ . . .
ท่านจะทำทุกสิ่งที่ได้เพื่อช่วย
เหลือ สร้างประโยชน์ อวยพร และ
สนับสนุนเขาในงานดีซึ่งเขามีส่วน
ร่วม”

ดู ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ
(1838–1918) คำสอนของประธาน
ศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ
(1998) หน้า 242

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ใน คำสอนของ
ประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ
(1998) บทที่ 24; และ คำสอนของ
ประธานศาสนจักร: จอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ
(2011) บทที่ 6

ซ้าย: ภาพถ่ายเอ็ดดี้โดย หอจดหมายเหตุศาสนจักรแอตแลนติก; ขวา: ภาพถ่ายโดย ทอม สมิทท์, สตีฟ จอห์นสัน และ เกออร์กี เอลเงนท์ เอ็ดดี้โดย Deseret News; ภาพการประชุมใหญ่สามัญ โดย เครก โดมอนด์

ฉันทำความดี บ้างหรือไม่ใน โลกวันนี้

ประสบการณ์ชีวิตของ ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

โดย ไฮดี เอส. สวินตัน

ดิฉันกำลังรับใช้กับสามี ซึ่งเวลานั้นเป็นประธานคณะเผยแผ่ลอนดอนใต้ ประเทศอังกฤษ เมื่อได้ยินเสียงโทรศัพท์ดังขึ้นในวันที่ 18 มิถุนายน ค.ศ. 2008 ประธานโรมัส เอส. มอนสันโทรมา ท่านเริ่มถามอย่างเป็นมิตรเช่นเคยตามแบบการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน “คณะเผยแผ่เป็นอย่างไร ครอบครัวคุณเป็นอย่างไร อังกฤษแดนหรรษาเป็นอย่างไรบ้าง” ท่านหยุดชั่วคราวหลังจากนั้นและพูดว่า “ผมคุยกับฟรานเชสมานาน ผมสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ และผมอยากให้คุณเขียนชีวประวัติของผม”

ไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก ดิฉันได้รับเกียรติและรู้สึกหนักใจทันที จากนั้นท่านแนะนำว่าถ้าดิฉันเริ่มงานพรุ่งนี้เช้า ดิฉันจะทำเสร็จครึ่งหนึ่งก่อนเรากลับบ้าน เราเหลืออีกหนึ่งปีจากการเรียกสามปีของเรา

ประธานมอนสันสอนว่า “คนที่พระเจ้าทรงเรียกพระเจ้าทรงทำให้มีคุณสมบัติคู่ควร”¹ ดิฉันรู้ซึ่งถึงสัญญาดังกล่าว

คุณเขียนเรื่องราวชีวิตของศาสดาพยากรณ์อย่างไร คุณไม่ได้เริ่มที่ศักราชแต่เริ่มจากการคุกเข่า

ดิฉันยอมรับแต่แรกว่านี่ไม่ใช่ชีวประวัติสรุปวันเดือนปี เวลา สถานที่ และการเดินทางเหมือนชีวประวัติทั่วไป แต่เป็นเรื่องราวของชายคนหนึ่งที่มีพระผู้เป็นเจ้าทรงเตรียมไว้ก่อนโลกเป็นมาและทรงเรียก “ให้นำทางเราในยุคสุดท้ายนี้”² ประมาดตนเป็นคำบรรยายที่ดีที่สุด *หวาดหวั่น ทำทนาย และมุ่งมั่น* ตามมาอย่างกระชั้นชิด

พระเจ้าตรัสว่า “ไม่ว่าโดยเสียงของเราเองหรือโดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38) การได้ยินพระเจ้าตรัสผ่านศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ตั้งแต่การเรียกโรมัส เอส. มอนสันสู่การเป็นอัครสาวกศักดิ์สิทธิ์ในปี ค.ศ. 1963 คือจุดที่ดิฉันเริ่มต้น ดิฉันใช้เวลาหลายเดือนอ่านข่าวสารหลายร้อยเรื่องที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันให้ไว้ในการประชุมต่างๆ มากมาย ดิฉันอ่านชีวประวัติของประธานศาสนจักรทุกท่านและผู้นำศาสนาที่มีชื่อเสียงหลายท่าน ดิฉันศึกษาศาสนจักรสมัยเริ่มแรกในสกอตแลนด์ สวีเดน และอังกฤษที่บรรพชนของประธานมอนสันมีภูมิลำเนาจากที่นั่น ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ซึ่งส่งผลกระทบต่อวัยเยาว์

ชาย: ประธานมอนสัน—สมัยเป็นเอ็ดเดอร์มอนสัน—บนบันไดอาคารบริหารงานศาสนจักรในปี 1967 จากบนสุด: ในห้องทำงานของท่านในปี 2011; กับเอ็ดเดอร์ เอ็ม.รัสเชลล์ บัลลาร์ด ณ พิธีเปิดดินของอาคารโจเซฟ เอฟ. สมิธ ที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์ในปี 2002; ที่การอุทิศข้าพระวิหารลาเอียฮาวาย ในปี 2010; กับฟรานเชสภรรยา หลังจากการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2008

ของท่าน สงครามโลกครั้งที่สองและผลพวงของสงครามที่แบ่งแยกเยอรมนี (ประธานมอนสันดูแลภาคนี้ของศาสนจักรเป็นเวลา 20 ปี) ดิฉันอ่านชีวประวัติของท่าน ที่จัดทำเฉพาะสำหรับครอบครัวท่านในปี ค.ศ. 1985 และบันทึกประจำวันในช่วง 47 ปีของท่าน ดิฉันสัมภาษณ์ผู้นำศาสนจักรที่ทำงานกับท่านในภูมิภาคต่างๆ ของโลกและสมาชิกที่ซาบซึ้งกับการปฏิบัติศาสนกิจของท่าน ดิฉันให้ทริเซีย เอช. สโตเคอร์ซึ่งเป็นเพื่อนรักและนักวิชาการด้านประวัติศาสตร์มาช่วยศึกษาค้นคว้า เธอเคยอยู่ในคณะกรรมการงานเขียนคู่มือ คำสอนของประธานศาสนจักร หลายเล่มและเข้าใจวิธีศึกษาค้นคว้าชีวิตของศาสนดาพยากรณ์

ดิฉันสัมภาษณ์ประธานมอนสันจากอังกฤษผ่านการประชุมทางวิดีโอทุกเดือน และหลังจากกลับมาบ้านที่ยูทาห์ ดิฉันเข้าพบท่านเป็นการส่วนตัวนาน 14 เดือนขณะทำงานจากสำนักงานของท่าน ทุกครั้งดิฉันรู้สึกถึงความอบอุ่นของท่าน ประหนึ่งเรากำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะในครัว ท่านพูดถึงวัยเด็กกับครอบครัว การเรียกโดยประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ (1873–1970) และอิทธิพลของครูที่ด้อย่างประธาน เจ. รูเบน คลาร์ก จูเนียร์ (1871–1961) ประธานฮาโรลด์ บี. ลี (1899–1973) และ เอ็ลเดอร์มาร์ค อี. ปีเตอร์สัน (1900–1984) เป็นต้น

ท่านเรียนรู้การดำเนินชีวิตเฉกเช่นพระคริสต์ที่บ้าน บ้านที่จิตกุศล—ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์—ความกรุณา และความปรารถนาจะพụngและเป็นพรแก่ชีวิตผู้อื่นคือมาตรฐาน บ้านที่ถึงแม้บิดามารดาไม่ได้อ่านพระคัมภีร์ให้ท่านฟังแต่พวกท่านดำเนินชีวิตตามนั้น

บนสุด: ภาพครึ่งตัวประธานมอนสัน ในทศวรรษ 1960 บน: กับสมาชิกและผู้สอนศาสนาในเยอรมนี ล่างจากซ้าย: สมัยเป็นอธิการของวอร์ดซิกซ์-เซเวนธ์ กับที่ปรึกษาของท่าน; กำลังพูดคุยกับลูกเสือ; ไปเยือนคณะเผยแผ่ตองกา ในปี 1965

จุดศูนย์รวมการรับใช้ผู้อื่นของท่านย้อนกลับไปสมัยท่านเติบโตใหญ่ทางฝั่งตะวันตกของซอลท์เลคซิตี “ติดกับรางรถไฟ” อย่างที่ท่านชอบพูด ขณะช่วงเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อนบ้านและมีตรสหายของท่านมีสิ่งของทางโลกเพียงน้อยนิด แต่พวกเขามีกันและกัน นั่นพอแล้ว หลายคนที่สนิทกับท่านรวมทั้งลุงและอาบางคนที่ท่านรักไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักร นิกายศาสนาไม่ใช่อุปสรรค ท่านรักผู้คนเพราะผู้คน บิดามารดาของท่านเปิดใจรับทุกคน ประธานมอนสันไม่เคยลืมรากฐานเหล่านั้น

ท่านเป็นคนพิเศษไม่เหมือนใคร ท่านเคารพทุกคนที่ท่านพบ และสนใจชีวิตความวิตกกังวลตลอดจนการทำทายเป็นคนเหล่านั้น ท่านเชื่อมสัมพันธ์กับผู้สูงศักดิ์

พุดง่ายๆ คือ
ประธานมอนสัน
ทำสิ่งที่คนส่วนใหญ่
ใหญ่แค่คิดจะทำ

จากต่างประเทศด้วยความเอาใจใส่เหมือนที่ท่านเชื่อมสัมพันธ์กับคนเซ็ดโตะทำงานให้ท่านตอนกลางคืนเห็นได้ชัดว่าสิ่งที่วัดความยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งของท่านคือท่านสามารถเชื่อมสัมพันธ์กับทุกคนและพบว่าท่านสามารถเรียนรู้บางอย่างจากทุกคนที่ท่านพบ

ตั้งประธานมอนสันกล่าว ถ้าองค์กรขยายเจตนาของผู้นำองค์กร³ เมื่อนั้นความปรารถนาจะพรั่ง ให้กำลังใจ มีส่วนร่วม เกี่ยวข้อง และช่วยเหลือผู้อื่นที่ละคนย่อมเป็นข้อบังคับของเรา การดำเนินชีวิตลักษณะนี้สะท้อนแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์... เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์” (กิจการ 10:38)

ประธานมอนสันขอร้องเรามานานให้เป็นเหมือนพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดมากขึ้น เมื่อดิฉันสัมผัสภาพประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานโครัมมัครสวากสลิปสอง ท่านยืนยันสิ่งที่ดิฉันเข้าใจ ท่านกล่าวว่า ประธานมอนสัน “เป็นเหมือนพระคริสต์มากกว่าพวกเราทุกคน”⁴

นานกว่าครึ่งศตวรรษที่ประธานมอนสันถอดสูทให้คนอึดอัดขัดสน ท่านนั่งข้างเตียงคนป่วยและผู้สูงอายุ ท่านให้พรคนนับไม่ถ้วนในโรงพยาบาลและในบ้านของพวกเขา ท่านเลี้ยวรถกลับเพื่อรีบไปเยี่ยมเพื่อนคนหนึ่งและรีบออกจากที่ประชุมไปพูดที่งานศพของอีกคนหนึ่ง (ถ้าคุณถามท่านว่าท่านมีเพื่อนในรายชื่อก็คน ท่านจะตอบว่า “อย่างน้อย 14 ล้านคน”) ท่านจะเดินไปหาคนนั่งเก้าอี้เข็นที่มาหาท่านลำบาก “แปะมือทักทาย” ้วยรุ่นกลุ่มหนึ่ง และกระดิกหูให้มัคนายกที่นั่งอยู่แถวหน้า ท่านแสดงความเคารพอย่างมากต่อชีวิตของคนที่ท่านเรียกว่า “ไม่มีใครสังเกตเห็น

และไม่มีใครสนใจ” น้อยคนรู้จักพวกเขา แต่พระบิดาในสวรรค์ทรงรู้จักพวกเขา

พุดง่ายๆ คือ ประธานมอนสัน ทำ สิ่งที่คนส่วนใหญ่เพียง คิด จะทำ

ชาวสารของท่านเต็มไปด้วยเรื่องจริง (ท่านไม่เคยเรียกว่า “เรื่องเล่า”) ที่สอนหลักธรรมพระกิตติคุณ ท่านอธิบายว่า “การปฏิบัติที่แสดงให้เห็นว่าเรารักพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจริงๆ และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองมักไม่ค่อยดึงดูดความสนใจและความชื่นชมของโลก โดยปกติความรักของเราจะแสดงให้เห็นในการคบหาสมาคมวันต่อวันกับคนอื่น”⁵

ในการปฏิบัติศาสนกิจทั้งปวงของท่านทั่วโลก ประสบการณ์อันน่าทึ่งใจที่สุดบางอย่างอาจเป็นช่วงเวลาที่ท่านดูแลศาสนจักรหลังม่านเหล็ก เมื่อดิฉันกับสามีจบงานเผยแผ่ในปี 2009 เราไปเยอรมนีเพื่อเดินบนผืนดินที่ประธานมอนสันเคยเดิน พุดคุยกับสมาชิกที่ท่านรัก และรู้สึกถึงอิทธิพลของช่วงเวลาการรับใช้ของท่าน สิ่งที่เราพบคือผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่จริงใจหลังน้ำตาขณะพวกเขาพูดถึงการเยี่ยมเยียนไม่ขาดสายของท่าน ความรักที่ท่านมีต่อพระเยซูคริสต์ กำลังใจและความห่วงใยของท่าน เรายืนอยู่ในตึกโรงงานที่เวลานี้ถูกทิ้งร้างและชำรุดทรุดโทรมในเมืองเกอรัลลิทซ์ ตึกที่ประธานมอนสันยืนตรงแท่นพูดในปี 1968 และสัญญาว่าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่อดโรยในเยอรมนีตะวันออกจะได้รับพรทุกประการที่พระเจ้าทรงมีให้ลูกๆ ของพระองค์—ถ้าพวกเขาเชื่อสัตย์ วันนั้นพวกเขาร้องเพลงด้วยความรู้สึกอันแรงกล้าว่า “ถ้าหนทางเต็มไปด้วยการทดลอง อย่าระอา! . . . พระเยซูจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา อย่าระอา”⁶ ท่านมาภายใต้การกำกับดูแลของฝ่ายประธานสูงสุดในการช่วยชีวิตวิสุทธิชน สองทศวรรษต่อมา ถึงแม้กำแพงเบอร์ลินยังตั้งอยู่ แต่วิสุทธิชนยุคสุดท้ายเหล่านี้ในเยอรมนีตะวันออกก็มีสเตค อาคารประชุม ผู้ประสาทพร ผู้สอนศาสนา และพระวิหารหนึ่งแห่ง จากนั้นกำแพงพังทลาย วิสุทธิชนกลับมาพบกับครอบครัวอีกครั้งและรวมเป็นประเทศเดียว

ประธานมอนสันกล่าวเสมอว่า “ไม่มีความบังเอิญ” ขณะสรุปว่าประสบการณ์ในชีวิตได้สอนท่านให้มองหาพระหัตถ์ของพระเจ้าเสมอ⁷

ผู้นำที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของเยอรมนีตะวันออกชื่อเฮนรี่ เบิร์กฮาร์ดท์ เขาทำงานใกล้ชิดและอยู่กับประธานมอนสันนานสองทศวรรษช่วงเกิดเหตุการณ์สำคัญทั้งหมดในประเทศนั้น บราเดอร์เบิร์กฮาร์ดท์คือคนที่รับใช้อย่างซื่อสัตย์และเสี่ยงมากตลอดช่วง

ภาพถ่ายเพื่อประธานมอนสัน

เวลาเหล่านั้นหลังมานเหล็กในฐานะตัวแทนศาสนจักรต่อรัฐบาล นอกจากตำแหน่งอื่นแล้วเขายังรับใช้เป็นผู้ผู้นำในศาสนจักรและประธานพระวิหารไฟรูว์กับด้วย

ดิฉันถามเขาว่าช่วงเวลาใดในการปฏิบัติศาสนกิจของประธานมอนสันที่โดดเด่นที่สุดในความคิดเขา ดิฉันคิดว่าเขาจะพูดถึงการประชุมในเกอร์ลิทซ์ การอุทิศประเทศในปี 1975 การจัดตั้งสเตรคแรก การอุทิศพระวิหารไฟรูว์กับ หรือการเข้าพบเซอร์โฮเนคเคอร์ เจ้าหน้าที่คอมมิวนิสต์สูงสุดของเยอรมนีตะวันออกเมื่อประธานมอนสันขออนุญาตให้ผู้สอนศาสนาเข้าประเทศและให้ผู้สอนศาสนาคนอื่นๆ ออกนอกประเทศไปรับใช้ในแผ่นดินอื่น เมื่อนึกถึงหน่วยกล้าตายที่ลาดตระเวนอยู่ตามมานเหล็ก คำขอนี้ดูแทบไร้สาระน่าหัวเราะไม่น้อย แต่เซอร์โฮเนคเคอร์ตอบว่า “เราเฝ้าดูคุณตลอดหลายปีมานี้ เราเชื่อใจคุณ คุณได้รับอนุญาต” บราเดอร์เบิร์กฮาร์ดท์จะเลือกเหตุการณ์ใดในบรรดาเหตุการณ์เหล่านี้

น้ำตาเริ่มไหลอาบแก้มเขาขณะตอบว่า “เหตุการณ์วันที่ 2 ธันวาคม 1979” ดิฉันจำเหตุการณ์สำคัญของวันนั้นไม่ได้เลย “เล่าให้ฟังหน่อยสิคะ” ดิฉันบอก

“วันนั้นประธานมอนสันมาเยอรมนีตะวันออกเพื่อให้พรอังกะกรรยามผม” ประธานมอนสันมีวันหยุดสุดสัปดาห์ที่ว่างวันจากงานมอบหมาย ท่านนั่งเครื่องบินจากสหรัฐมาเยอรมนีเพียงเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว ซีสเตอร์เบิร์กฮาร์ดท์อยู่ในโรงพยาบาลได้เก้าสัปดาห์แล้วด้วยโรคแทรกซ้อนจากการผ่าตัด อาการของเธอทรุดลงเรื่อยๆ ประธานมอนสันเขียนในบันทึกส่วนตัวของท่านว่า “เราฝึกศรัทธาและการสวดอ้อนวอนของเราในการให้พรเธอ” ท่านเดินทางหลายพันกิโลเมตรโดยใช้เวลาว่างที่มีอยู่ครั้งเดียวในหลายเดือน—เพื่อมาช่วยชีวิต

“ขอให้เราถามตัวเองว่า” ท่านกล่าว ‘ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลกวันนี้ ฉันปรารถนาคนขัดสนบ้างไหม’ ช่างเป็นเคล็ดลับแห่งความสุขอะไรเช่นนั้น ช่างเป็นกฎเกณฑ์ของความขึ้นบานความสงบในจิตใจ... มีใจหลายดวงที่จะจะให้ความสุข มีปิยวาจาที่เราจะเอื้อนเอ่ย มีของขวัญที่จะมอบให้ มีการกระทำหลากหลาย

ชาว: ประธานและซีสเตอร์มอนสันที่การอุทิศพระวิหารอู อิลลินอยส์ ในปี 2002; ประธานมอนสันพูดที่การประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2008 เมื่อท่านได้รับการสนับสนุนเป็นประธานศาสนจักร; ที่พิธิวังคิลามุมเอกของพระวิหารโอเคอร์แมนเทน ยูทาห์ในปี 2009; กับเพื่อนชั่วชีวิตในออนแทรีโอ แคนาดา ในเดือนมิถุนายน 2011

ประธานมอนสัน เดือนเราเสมอ ให้แสดงน้ำใจ ต่อกัน

ที่ต้องทำ มีจิตวิญญาณมากมายที่ เราต้องช่วยให้อรอด”⁹

นั่นคือการปฏิบัติศาสนกิจของประธานมอนสัน ท่านมีน้ำใจต่อคนเหนื่อยล้า อ้างว้าง และขาดกำลังใจ เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโควรัม อัครสาวกสิบสองกล่าว “พระเจ้าทรงจำเป็นต้องทำให้โรมัส มอนสันตัวใหญ่เพราะขนาดของหัวใจท่าน”¹⁰

เมื่อท่านสาธตพยากรณ์อุทิศพระวิหารกูรีตีบา บราซิลเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 2008 ท่านเรียกเด็กชายคนหนึ่งขึ้นมาช่วยท่านในพิธิวังคิลามุมเอก ช่างภาพคนหนึ่งแนะนำให้คนหนึ่งถอดหมวกของเด็กชายคนนี้ออกเพื่อถ่ายภาพ เด็กชายคนนี้ไม่มีผมและเห็นได้ชัดว่าเขาอยู่ระหว่างรับการบำบัดมะเร็ง ประธานมอนสันโอบเขาด้วยความรักและช่วยเขาอบอุ่นบนผนัง คนหนึ่งในคณะผู้ติดตามประธานกล่าวว่าได้เวลากลับเข้าไปในพระวิหารเพื่อทำพิธีอุทิศให้เสร็จตามกำหนดการแล้ว ประธานมอนสันสายหน้า “ยังก่อน” ท่านกล่าว “ผมต้องการเรียกอีกคนหนึ่งขึ้นมา” ท่านมองไปทางฝูงชนและหมายตาสตรีคนหนึ่งที่อยู่ด้านหลัง ขณะทั้งคู่ประสานสายตากัน ท่านบอกให้เธอออกมาข้างหน้า ท่านโอบเธอและพาเธอไปที่ผนังด้วยความรักและห่วงใยเพื่อผนึกแผ่นศิลาให้เสร็จ

วันต่อมาหลังจากการอุทิศ เอ็ดเดอร์ริชาร์ด เอ็ม. เนลสัน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสองผู้อยู่ที่การอุทิศด้วย ถามประธานมอนสันว่าท่านทราบได้อย่างไรว่าสตรีคนนั้นเป็นมารดาของเด็กชายคนนั้น

“ผมไม่ทราบ” ท่านตอบ “แต่พระเจ้าทรงทราบ”

ไม่กี่เดือนต่อมาเด็กชายเสียชีวิต เอ็ดเดอร์เนลสันกล่าวว่า “ท่านคงนึกภาพออกว่า [ประสบการณ์ที่การอุทิศ] มีความหมายเพียงใดต่อมารดาของครอบครัวนั้น นั่นคือวิธีที่พระเจ้า ‘เรา รู้จักเจ้า เราเป็นห่วงเจ้า และเราต้องการช่วยเจ้า’ นั่นคือสิ่งที่อยู่ในสาธตพยากรณ์

ท่านนี้ของพระเจ้าเป็นเจ้า”¹¹

ในสมัยที่การส่งข้อความและอีเมลมาแทนที่การนั่งคุยกัน ประธานมอนสันเตือนเราอยู่เสมอให้แสดงน้ำใจต่อกัน ท่านแบ่งปันข่าวสารนี้ผ่านคำพูดของสมาชิกคนหนึ่งที่ยืนยันจดหมายถึงท่านว่า “คำสวดอ้อนวอนของผู้คนมักได้รับคำตอบผ่านการกระทำของผู้อื่นแทบทุกครั้ง”¹² ท่านมักชี้ให้เห็นคำแนะนำจากพระเจ้าที่ว่า “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า, เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า, และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า, และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า, เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ. 84:88) ประธานมอนสันชื่นชมที่บ่อยครั้ง เรา มักเป็นเทพเหล่านั้นให้กัน แอลมาให้วิสุทธิชนที่ผืนน้ำแห่งมอรมอนให้คำมั่นสัญญาว่าจะ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา” (โมไซยาห์ 18:8) ประธานมอนสันกำลังขอให้เราดำเนินชีวิตตามพันธสัญญาดังกล่าว

ดิฉันเคยเป็นผู้รับจากการแบกภาระผู้อื่นของท่าน มีอยู่ครั้งหนึ่งเมื่อท่านเห็นว่าความรับผิดชอบอันหนักหน่วงเกี่ยวกับชีวิตประวัติของท่านทำให้ดิฉันกังวลใจ ท่านเชิญดิฉันเข้าไปในห้องทำงาน และพูดด้วยน้ำเสียงสุภาพที่สุดและอ่อนโยนที่สุดว่า “ผมจะช่วยให้ได้อย่างไรครับ”

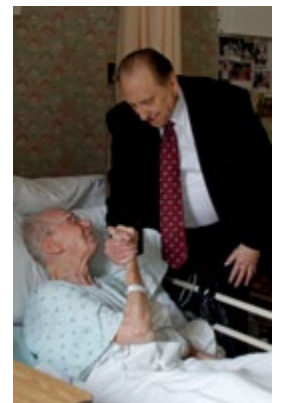
ใจดิฉันไม่อาจต้านการเสนอความช่วยเหลือของท่านได้ ดิฉันจึงระบายความรู้สึกไม่คู่ควรของตน ความน่าหนักใจของภารกิจนี้ ปริมาณเนื้อหาที่ต้องจัดหา จัดวาง และรวมเข้าด้วยกัน ดิฉันต้องการทำให้ชีวิตประวัติถูกต้องมากที่สุด—สำหรับท่าน การพูดคุยกันของเราเป็นประสบการณ์มีค่าที่สุดประสบการณ์หนึ่งของดิฉันในโลกมนุษย์ ดิฉันรู้สึกเหมือนอยู่ที่สระน้ำเบรซาธาและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงถลกขายฉลองพระองค์และเอื้อมพระหัตถ์ลงมาจับดิฉัน ประธานมอนสันเข้าใจพลังการช่วยให้รอดของการขาดใจและถือว่านั้นเป็นสิทธิพิเศษที่พระเจ้าทรงส่งมาให้เราเป็นกำลังใจแก่กัน

“จงแสดงน้ำใจช่วยเหลือผู้สูงอายุ หญิงม่าย คนเจ็บป่วย คนพิการ คนแข็งขันน้อย” ท่านกล่าว จากนั้นท่านนำในหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าว “จงยื่นมือที่ช่วยเหลือและมอบใจที่รู้จักความกรุณาให้พวกเขา”¹³

ความนับถือและความสนใจที่ท่านมีต่อผู้อื่นเป็นเครื่องวัดประสิทธิภาพของท่านในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระเยซูคริสต์ “โดยเรียนรู้จากพระองค์ โดยเชื่อในพระองค์ โดยทำตามพระองค์ เรา ย่อมอยู่ในวิสัยที่จะเป็นเหมือนพระองค์ได้ สีหน้าจะเปลี่ยน ใจจะอ่อนโยนลง จังหวะก้าวเร็วขึ้น ทิศนะสูงขึ้น ชีวิตจะเป็นอย่าง ที่ควรเป็น”¹⁴ ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน, “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เสียงโชนา* ก.ค. 1996 หน้า 54
2. “เราขอบพระทัยสำหรับศาสดา” *เพลงสวด* บทที่ 10
3. ดู เคลลิน ริคส์ “BYU Leader Begins ‘Lord’s Errand,’” *Church News*, พ.ย. 4, 1989, 3
4. บอยด์ เค. แพคเกอร์ ใน ไฮดี เอส. สวินตัน *To the Rescue* (2010), 1
5. โรมัส เอส. มอนสัน “To Love as Jesus Loves,” *Instructor*, ก.ย. 1965, 349
6. “If the Way Be Full of Trial, Weary Not,” *Deseret Sunday School Songs* (1909), บทเพลงที่ 158; ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “Patience—a Heavenly Virtue,” *Liahona*, ก.ย. 2002, 7; *เสียงโชนา* ม.ค. 1996 หน้า 71
7. โรมัส เอส. มอนสัน, ใน *To the Rescue*, 60
8. โรมัส เอส. มอนสัน, ใน *To the Rescue*, 1
9. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “บัดนี้ถึงเวลาแล้ว,” *เสียงโชนา* ม.ค. 2002 หน้า 81; *Ensign*, พ.ย. 2001, 60
10. ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ใน *To the Rescue*, 162
11. ดู *To the Rescue*, 521
12. ใน โรมัส เอส. มอนสัน, “จงเป็นแบบอย่าง,” *เสียงโชนา* ม.ค. 1997 หน้า 51
13. โรมัส เอส. มอนสัน, การถ่ายทอดการประชุมใหญ่สเตคซอลท์เลคซิตี เซาธ์, 18 ต.ค. 2009 ไม่ตีพิมพ์
14. โรมัส เอส. มอนสัน “The Way of the Master,” *Liahona* และ *Ensign*, ม.ค. 2003, 4

จากซ้าย: ภาพถ่ายโดย เดรก โดมอนต์, ลอสส์ นิลสัน, แมทธิว ไชเซอร์ และเกอร์รี่ เฮอเวนท์

บทความนี้คัดมาจากคำปราศรัยที่ให้
ระหว่างถ่ายทอดการประชุมใหญ่สหประชาชาติ
และท้องถิ่นระดับเขตไปยังแอฟริกาเมื่อ
วันที่ 21 พฤศจิกายน ค.ศ. 2010

วัฒนธรรม พระกิตติคุณ

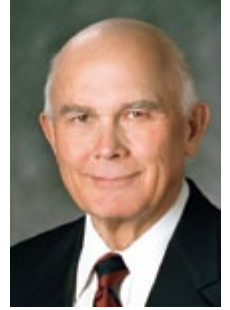
ในภาพยนตร์โด่งดังเรื่อง *The African Queen* ผู้
ลี้ภัยความรุนแรงของสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง
สองคนในแอฟริกาตะวันออกกำลังพยายาม
ไปให้ถึงสถานที่ปลอดภัยชั่วคราวในเลควิคตอเรีย
หลังรอดจากภัยพิบัติหลายครั้ง เรื่อง *The African
Queen* ของพวกเขาเกิดขึ้น โดยไม่สามารถบอก
ได้ว่ากระแสน้ำไหลไปทางไหนทั้งยังมีคลื่นสูงอยู่
รอบด้าน ผู้ลี้ภัยทั้งสองจึงหลงทิศและหมดกำลังใจ
เมื่อสิ้นเรี่ยวแรงและศรัทธา พวกเขาคิดจะยอมแพ้
และยอมตาย

แต่ในช่วงตื่นเต้นเร้าใจที่สุด เรามองเห็นอันตราย
ที่เพิ่มขึ้นของพวกเขาผ่านกล้อง และด้วยมุมมอง
ใหม่เราเห็นตำแหน่งจริงๆ ของคนเหล่านั้น นอก
สายตาของพวกเขา แต่ห่างออกไปเพียงไม่กี่เมตร
คือผืนน้ำเลควิคตอเรียที่พวกเขาเสาะหามานาน
และจะปลดปล่อยพวกเขาเป็นอิสระ

พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อธิบายการเดินทาง
ทางในความเป็นมรรตัยของเราและแสดงให้เราเห็น
จุดหมายในนิรันดร เจกเช่นผู้ลี้ภัยใน *The African
Queen* เรากำลังหลบหนีความชั่วและภัยพิบัติ มี
อุปสรรครอบตัวเรา เราทำงานหนักเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมายของเรา บางครั้งเรามองไม่เห็นสัญญาณ
ความก้าวหน้า เราสามารถอ่อนล้าและหมดกำลังใจ
ได้ เราอาจมองไม่เห็นจุดหมายของเรา แต่เราต้อง
ไม่ยอมแพ้ ถ้าเราจะเพียงมองข้ามสภาวะการณ์
ปัจจุบันและรู้ตำแหน่งจริงๆ ของเราในการเดินทาง
สู่ชีวิตนิรันดร เราจะรู้ว่าเรากำลังก้าวหน้ามากเพียง
ใด

ถ่ายภาพประกอบโดย ริชาร์ด เอ็ม. รอมนี

โดย เฮลเตอร์
ดัลลีน เอช. ไฮคส์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

วัฒนธรรมพระกิตติคุณมาจากแผนแห่งความรอด พระบัญญัติของ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้า และคำสอนของศาสนาพยากรณ์ที่มีชีวิต เพื่อช่วยสมาชิก
ทั่วโลก ศาสนจักรจึงสอนเราให้ละทิ้งประเพณีหรือการปฏิบัติส่วนตัว
หรือในครอบครัวทุกอย่างที่ขัดกับวัฒนธรรมพระกิตติคุณ

ของประธานแห่งพระ
วิญญานบริสุทธิ์คือของ
ประธานที่พระผู้เป็น
เจ้าประทานมาค้ำจุนเรา
ในการเดินทางอันยาก
ลำบากผ่านความเป็น
มรรตัยเมื่อเราดำเนิน
ชีวิตด้วยศรัทธา

ฟังพาพระวิญญานบริสุทธิ์

โชคดีที่พระผู้ช่วยให้รอดของเราประทานผู้ค้นหา
ทางและผู้นำทางให้เราเพื่อจะช่วยเหลือเราแม้เมื่อเราไม่
สามารถมองข้ามอุปสรรคที่ทำให้หมดกำลังใจได้
ข้าพเจ้าหมายถึงของประทานแห่งพระวิญญาน
บริสุทธิ์ แต่เราต้องเต็มใจใช้และฟังพาของประธาน
อันสูงส่งนี้ เราต้องดูแลรักษาของประธานดังกล่าว
ให้ดี

ประธานวิลฟอร์ด วูดร็อฟ (1807–1898) ผู้รับใช้
เป็นประธานศาสนจักรในช่วงยากลำบากที่สุดช่วง
หนึ่งของศาสนจักรสอนเกี่ยวกับความสำคัญของ
พระวิญญานบริสุทธิ์ดังนี้ “ชายหรือหญิงทุกคนที่
เข้ามาในศาสนจักรของพระผู้เป็นเจ้า รับบัพติศมา
เพื่อการปลดบาป [และได้รับของประทานแห่งพระ
วิญญานบริสุทธิ์] มีสิทธิ์รับการเปิดเผย มีสิทธิ์รับ
พระวิญญานของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อช่วยเขาในการ
ทำงาน”¹

ประธานวูดร็อฟอธิบายว่า “แต่ละวันพระวิญ
ญานองค์นี้ทรงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นประโยชน์
สำหรับทุกคนที่มีศรัทธา”² นี่คือนิยามของประธานที่พระ
ผู้เป็นเจ้าทรงมอบให้ค้ำจุนเราในการเดินทางอันยาก
ลำบากผ่านความเป็นมรรตัยเมื่อเราดำเนินชีวิต
ด้วยศรัทธา

ถ้าเราต้องการมีแนวทางอันล้ำค่านี้ เราต้อง
รักษาพระบัญญัติ ประธานวูดร็อฟสอนว่า “พระ
วิญญานบริสุทธิ์จะไม่อยู่ในวิหารที่ไม่บริสุทธิ์ หาก
ท่านอยากได้พลังอำนาจและของประทานโดยครบ
ถ้วนจากศาสนาของท่าน ท่านต้องบริสุทธิ์ หาก
ท่านทำผิดเพราะความอ่อนแอ ความโง่เขลา และ
บาป ท่านต้องกลับใจจากสิ่งเหล่านี้และละทิ้งโดย
สิ้นเชิง”³

พระเจ้าทรงบัญชาเราให้เข้าร่วมการประชุม
ศีลระลึกทุกสัปดาห์เพื่อรับส่วนศีลระลึก (ดู คพ.
59:9–12) เมื่อเราทำเช่นนี้ โดยกลับใจจากบาปของ
เราและต่อสัญญาของเราวนจะรับใช้พระเจ้า ระลึก
ถึงพระองค์ตลอดเวลา และรักษาพระบัญญัติของ
พระองค์ เราจะมีสัญญาอันล้ำค่าที่ว่าเราจะ “มี
พระวิญญานของพระองค์อยู่กับ [เรา] ตลอดเวลา”

(คพ. 20:77) นี่คือนิยามที่เราจะสามารถมองข้ามอุป
สรรคและความท้อแท้ของชีวิตนี้เพื่อนำทางเราไป
บ้านบนสวรรค์ของเรา

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสันประกาศดังนี้ “เรา
ถูกรายล้อมไปด้วยเรื่องผิดศีลธรรม สื่อลามก ความ
รุนแรง ยาเสพติด และความเสื่อมโทรมสารพัดที่
ทำให้สังคมปัจจุบันเศร้าหมอง แม้แต่ความรับผิดชอบ
ขอในส่วนของเราก็ยังทำทนายไม่น้อย เราไม่เพียง
ต้องรักษาตน ‘ให้พ้นรากิศาจของโลก’ (ยากอบ 1:27)
เท่านั้น แต่ต้องนำทางลูกๆ ของเราและคนอื่นที่
เราต้องดูแลรับผิดชอบให้ผ่านทะเลอันบ้าคลั่งแห่ง
บาปรอบตัวเราทุกคนไปได้อย่างปลอดภัย เพื่อเรา
จะกลับไปอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ของเราในวัน
หน้าได้”⁴

โดยแท้แล้วเราจำเป็นต้องได้รับการนำทางจาก
พระวิญญาน เราต้องพากเพียรทำสิ่งเหล่านั้นซึ่ง
จำเป็นต่อการมีความเป็นเพื่อนของพระวิญญาน
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเราต้องรักษาพระบัญญัติ สวด
อ้อนวอน ศึกษาพระคัมภีร์ และกลับใจทุกสัปดาห์
ขณะรับส่วนศีลระลึก

วิถีชีวิตที่แน่ชัด

เพื่อช่วยเรารักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า
สมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายมีสิ่งที่เราเรียกว่าวัฒนธรรมพระกิตติคุณ
นั่นคือวิถีชีวิตที่แน่ชัด รวมถึงค่านิยม ความคาดหวัง
และการปฏิบัติทั่วไปของสมาชิกทุกคน วัฒนธรรม
พระกิตติคุณมาจากแผนแห่งความรอด พระบัญญัติ
ของพระผู้เป็นเจ้า และคำสอนของศาสดาพยากรณ์
ที่มีชีวิต วัฒนธรรมดังกล่าวนำทางเราในการเลี้ยงดู
ครอบครัวและดำเนินชีวิตส่วนตัวของเรา หลักธรรม
ที่ระบุไว้ในถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวเป็นถ้อยคำอัน
ไพเราะเกี่ยวกับวัฒนธรรมพระกิตติคุณดังกล่าว⁵

เพื่อช่วยสมาชิกทั่วโลก ศาสนจักรสอนเราให้ละ
ทิ้งประเพณีหรือการปฏิบัติส่วนตัวหรือในครอบครัว
ทุกอย่างที่ขัดกับคำสอนของศาสนจักรของพระเยซู
คริสต์และวัฒนธรรมพระกิตติคุณ ในกรณีนี้เรา
เอาใจใส่คำเตือนของอัครสาวกเปาโลผู้กล่าวว่าเรา

ไม่ควรปล่อยให้ใคร “ทำให้ [เรา] ตกเป็นเหยื่อด้วยหลักปรัชญา ...ตามตำนานของมนุษย์ ตามวิญญาณต่างๆ แห่งสากลจักรวาล ไม่ใช่ตามพระคริสต์” (โคโลสี 2:8)

เมื่อพูดถึงการละทิ้งประเพณีและวัฒนธรรมผิดๆ เรายกย่องคนหนุ่มสาวของเราสำหรับการปรับตัวและความก้าวหน้าของพวกเขา เราขอให้สมาชิกสูงวัยทั้งประเพณีและวัฒนธรรมหรือการปฏิบัติแบบชนเผ่าซึ่งนำพวกเขาออกจากเส้นทางของความเจริญก้าวหน้า เราขอให้ทุกคนปรับปรุงตนเองด้วยวัฒนธรรมพระกิตติคุณ ไปสู่การปฏิบัติและประเพณีที่ยังรากในพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์

ประเพณีมากมายของชาวแอฟริกาสอดคล้องกับวัฒนธรรมพระกิตติคุณและช่วยให้สมาชิกของเรารักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้า วัฒนธรรมครอบครัวที่โดดเด่นของชาวแอฟริกาดีกว่าวัฒนธรรมของหลายๆ ประเทศแถบตะวันตกที่คุณค่าครอบครัวเสื่อมลง เราหวังว่าแบบอย่างความรักและความภักดีในหมู่สมาชิกของครอบครัวชาวแอฟริกาจะช่วยเราสอนประเพณีที่จำเป็นเหล่านี้กับคนอื่นๆ ในวัฒนธรรมพระกิตติคุณ ความสุภาพเรียบร้อยเป็นข้อดีอีกประการหนึ่งของชาวแอฟริกา เราขอรับรองเยาวชนทุกคนแห่งให้สุภาพเรียบร้อยเท่าๆ กับเยาวชนส่วนใหญ่ที่เราเห็นในแอฟริกา

เรายกย่องคนหนุ่มสาวของเราสำหรับการปรับตัวและความก้าวหน้าของพวกเขา เราขอให้สมาชิกสูงวัยทั้งประเพณีและวัฒนธรรมหรือการปฏิบัติแบบชนเผ่าซึ่งนำพวกเขาออกจากเส้นทางของความเจริญก้าวหน้า

แต่ก็มีวัฒนธรรมประเพณีบางอย่างในหลายภูมิภาคของแอฟริกาเป็นด้านลบเมื่อเทียบกับวัฒนธรรมและค่านิยมของพระกิตติคุณ วัฒนธรรมประเพณีหลายอย่างเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพครอบครัว—สิ่งที่ทำเมื่อเกิด เมื่อแต่งงาน และเมื่อสิ้นชีวิต ตัวอย่างเช่น สามีชาวแอฟริกาบางคนมีความคิดผิดๆ ว่าสามีพักผ่อนขณะภรรยาทำงานส่วนใหญ่ที่บ้านหรือภรรยากับลูกๆ เป็นเพียงคนรับใช้ของสามี เรื่องนี้ไม่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า เพราะมันขัดกับสัมพันธภาพครอบครัวแบบที่ต้องมีในนิรันดร และหยุดยั้งการเติบโตแบบที่ต้องเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกถ้าเราประสงค์จะมีคุณสมบัติคู่ควรรับพรแห่งนิรันดร จงศึกษาพระคัมภีร์ แล้วท่านจะเห็นว่าอาดัมและเอวา บิดามารดาแรกของเรา ต้น

แบบสำหรับเราทุกคน สวดอ้อนวอนด้วยกันและทำงานด้วยกัน (ดู โมนีเสส 5:1, 4, 10-12, 16, 27) นั่นควรเป็นแบบฉบับสำหรับชีวิตครอบครัว—เคารพกันและทำงานด้วยกันในความรัก

วัฒนธรรมประเพณีด้านลบอีกอย่างหนึ่งคือการปฏิบัติเรื่อง *lobola* หรือสินสอด ซึ่งขัดขวางไม่ให้ชายหนุ่มและหญิงสาวรักษาพระบัญญัติของพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ เมื่ออดีตผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มคนหนึ่งต้องซื้อเจ้าสาวจากบิดาของเธอโดยจ่ายเงินก้อนโตซึ่งใช้เวลาสะสมหลายปี เขายอมไม่สามารถแต่งงานได้หรือไม่สามารถทำเช่นนั้นจนกว่าจะถึงวัยกลางคน นี่ขัดกับแผนพระกิตติคุณที่มีต่อเรื่องความบริสุทธิ์ทางเพศนอกการแต่งงาน การแต่งงาน และการเลี้ยงดูบุตร ผู้นำ

เมื่อเราทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าและคำแนะนำจากผู้นำของพระองค์เกี่ยวกับการแต่งงาน เราย่อมทูลขอให้พระองค์ประทานพรเราในเรื่องอื่นทั้งหมดได้

ฐานะปุโรหิตควรสอนบิดามารดาให้ยกเลิกการปฏิบัติดังกล่าว คนหนุ่มสาวควรทำตามแบบแผนการแต่งงานของพระเจ้าในพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ โดยไม่ต้องรอจ่ายค่าสินสอดให้ฝ่ายเจ้าสาว

ประเพณีหรือการปฏิบัติทางวัฒนธรรมอีกหลายอย่างที่อาจขัดกับวัฒนธรรมพระกิตติคุณคืองานแต่งงานและงานศพ ข้าพเจ้าขอให้ท่านไม่วางแผนงานแต่งงานและงานศพที่จะทำให้ท่านเป็นหนี้มากมาย จงหลีกเลี่ยงการเดินทางที่ยาวไกลและงานเลี้ยงที่ใช้เงินมาก หนี้สินล้นพ้นตัวจะบั่นทอนหรือขัดขวางความสามารถในการจ่ายส่วนสิบ เข้าพระวิหาร และส่งบุตรธิดาของท่านไปเป็นผู้สอนศาสนา จงวางแผนที่จะเสริมสร้าง—ไม่ใช่บั่นทอน—ความแข็งแกร่งในอนาคตของท่าน

ความสำคัญของการแต่งงาน

เราอยู่ในโลกที่ชั่วร้าย เมื่อพูดเช่นนี้ สิ่งแรกที่ข้าพเจ้านึกถึงคือการปลิดชีวิตโดยเจตนา ซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้งในความขัดแย้งระหว่างชนเผ่าและชนชาติในแอฟริกาตลอดจนที่อื่นๆ พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาด้วยว่าอย่าชิงทรัพย์โดยลักขโมยหรือฉ้อโกง ความชั่วร้ายใหญ่หลวงอีกอย่างหนึ่งคือการละเมิดพระบัญญัติ “อย่าล่วงประเวณีผิวเมียเขา” (อพยพ 20:14) และพระบัญญัติที่เกี่ยวข้องทั้งหมดซึ่งพระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยว่าควรใช้อำนาจอันยิ่งใหญ่ของการให้กำเนิด—ซึ่งประทานไว้เพื่อจุดประสงค์ของพระองค์—เฉพาะในพันธะของการแต่งงานเท่านั้น การมีความสัมพันธ์ทางเพศนอกการแต่งงานถือเป็นบาป

เราอยู่ในยุคที่มองว่าการแต่งงานเป็นทางเลือก ไม่ใช่ความจำเป็น ตัวอย่างเช่น มารดานอกสมรสให้กำเนิดเด็ก 40 เปอร์เซ็นต์ของเด็กทั้งหมดที่เกิดในสหรัฐ คนจำนวนมากอยู่ด้วยกันโดยไม่แต่งงาน เด็กที่เกิดจากความสัมพันธ์เหล่านั้นไม่มีหลักประกันที่พ่อแม่ให้ไว้แก่กันโดยการแต่งงานที่พระผู้เป็นเจ้าทรงกำหนดให้บิดามารดาแรกของเราในสวนเอเดน⁶

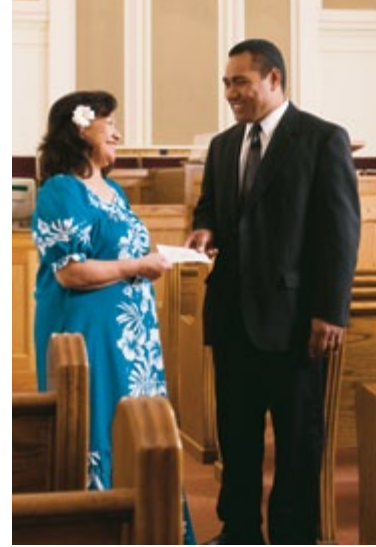
การแต่งงานเป็นเรื่องจำเป็น แต่ในแอฟริกาและในประเทศอื่นๆ เราต้องถามว่า การแต่งงานแบบไหน มีการแต่งงานอย่างเป็นทางการตามที่กฎหมายอนุญาต และมีการแต่งงานตามธรรมเนียมหรือแบบชนเผ่าอีกหลายแบบที่สามารถกระทำและยุติได้โดยไม่ต้องมีพิธีรีตองมาก มาตรฐานของพระเจ้า—ซึ่งวางระเบียบแบบแผนตามข้อกำหนดที่เรามีสำหรับแผนการแต่งงานในพระวิหาร—คือการแต่งงานแบบถาวรเท่าที่กฎของมนุษย์จะทำให้เกิดขึ้นได้

ข้าพเจ้าประกาศยืนยันคำแนะนำที่ผู้นำศาสนจักรให้ไว้ว่าสามีภรรยาไม่ควรแยกกันอยู่นานๆ เช่น ไปทำงานต่างประเทศหรือไปทำงานไกลๆ ในหลายกรณี การแยกกันอยู่เช่นนั้นตามมาด้วยบาปร้ายแรง การแยกกันอยู่นำไปสู่การฝ่าฝืนพันธสัญญานิรันดร์ซึ่งเป็นสาเหตุของความปวดร้าวใจและการสูญเสียพร ในการเปิดเผยยุคปัจจุบัน พระเจ้าทรงบัญชาดังนี้ “เจ้าจงรักภรรยาของเจ้าด้วยสุดใจของเจ้า และจงแนบสนิทกับนางและหาใช้ใครอื่นไม่” (คพ. 42:22) เมื่อเราทำตามพระบัญญัติของพระเจ้าและคำแนะนำจากผู้นำของพระองค์เกี่ยวกับการแต่งงาน เราขอมอบทุกข้อให้พระองค์ประทานพรเราในเรื่องอื่นทั้งหมดได้

พรของส่วนสิบ

ส่วนสิบเป็นพระบัญญัติพร้อมด้วยคำสัญญา ถ้อยคำของมาลาคีย์ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงประกาศยืนยันอีกครั้ง ให้สัญญาแก่คนที่นำส่วนสิบของเขา มาไว้ในคลังว่า พระเจ้าจะทรง “เปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์... และเทพรอย่างล้นไหลมาให้ [พวกเขา] หรือไม่” พรที่สัญญาไว้เป็นทั้งพรทางโลกและทางวิญญาณ พระเจ้าทรงสัญญาแก่ผู้จ่ายส่วนสิบว่า พระองค์จะทรง “ขนานตัวที่ทำลาย” และ “ประชาชาติทั้งสิ้นจะเรียกเจ้าว่าผู้ที่ได้รับพระพร ด้วยว่าเจ้าจะเป็นแผ่นดินที่น่าพึงใจ” (มาลาคีย์ 3:10-12; ดู 3 นิไฟ 24:10-12)

ข้าพเจ้าเชื่อว่าสัญญาเหล่านี้ใช้ได้กับประเทศที่

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อพลเมืองจำนวนมากของประเทศหนึ่งซื้อสัตย์ในการจ่ายส่วนสิบ พวกเขาเรียกพรจากสวรรค์ลงมาให้ทั้งชาติ

เวลานี้ศาสนจักรในสแควคกลางเข้มแข็ง ด้วยเหตุนี้เราจึงแนะนำสมาชิกให้อยู่สร้างศาสนจักรในแผ่นดินเกิดของตน เราส่งเสริมเรื่องนี้โดยสร้างพระวิหารทั่วโลก

เราอาศัยอยู่ เมื่อผู้คนของพระเจ้าไม่ยอมจ่ายส่วนสิบและเงินบริจาค พระผู้เป็นเจ้าทรงกล่าวโทษ “ทั้งชาติ” (มาลาคีย์ 3:9) ทำนองเดียวกัน ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อพลเมืองจำนวนมากของประเทศหนึ่งซื้อสัตย์ในการจ่ายส่วนสิบ พวกเขาเรียกพรจากสวรรค์ลงมาให้เห็นทั้งชาติ พระคัมภีร์ไบเบิลสอนว่า “เชื้อชนมเพียงนิดหน่อยยอมทำให้แบ่งดิบฟูขึ้นได้ทั้งก้อน” (กาลาเทีย 5:9; ดู มัทธิว 13:33) และ “ความชอบธรรมเจ็ดชูประชาชาติหนึ่งๆ” (สุภาพิต 14:34) ความซื้อสัตย์ในการจ่ายส่วนสิบสามารถเรียกพรอันจำเป็นยิ่งนี้ลงมาได้

การจ่ายส่วนสิบนำพรพิเศษสุดทั้งทางโลกและทางวิญญาณ มาให้ผู้จ่ายส่วนสิบแต่ละคน ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง มารดาമായของข้าพเจ้าเลี้ยงดูลูกเล็กๆ สามคนของท่านด้วยเงินเดือนครูเพียงน้อยนิด เมื่อข้าพเจ้ารับรู้ว่ามีบางอย่างที่เราต้องการเพราะมีเงินไม่พอ ข้าพเจ้าจึงถามคุณแม่ว่าเหตุใดท่านจึงนำเงินเดือนไปจ่ายส่วนสิบมากมายขนาดนั้น ข้าพเจ้าไม่มีวันลืมคำอธิบายของท่าน “ดัลลินอาจมีบางคนมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่จ่ายส่วนสิบ แต่เราอยู่ไม่ได้เพราะเรายากจน พระเจ้าทรงเลือกนำพ่อของลูกไปและทิ้งแม่ให้เลี้ยงลูก แม่ไม่สามารถเลี้ยงลูกได้หากปราศจากพรของพระเจ้า แม่ได้รับพรเหล่านั้นจากการจ่ายส่วนสิบอย่างซื้อสัตย์ เมื่อแม่จ่ายส่วนสิบ แม่มีสัญญาของพระเจ้าว่าพระองค์จะทรงอวยพรเรา และเราต้องมีพรเหล่านั้นถ้าเราจะอยู่ต่อไปได้”

ในฐานะผู้ได้รับพรเหล่านั้นตลอดชีวิต ข้าพเจ้าเป็นพยานถึงพระกรุณาของคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพรอันอุดมของพระองค์ต่อลูกๆ ที่จ่ายส่วนสิบ

เสริมสร้างศาสนจักร

ขณะที่เราพยายามสถาปนาศาสนจักรในแอฟริกาและประเทศอื่น เราต้องมีครอบครัววิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื้อสัตย์รุ่นที่สามและสี่ในผู้นำและสมาชิกของเรา วิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื้อสัตย์ซึ่งย้ายไปอยู่ประเทศอื่นทำให้ศาสนจักรในบ้านเกิดของพวกเขาอ่อนแอ แน่แน่นอนว่าศาสนจักรไม่ได้ หิว สมาชิก

ย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อให้ชีวิตดีขึ้น แต่เป็นเวลาหลายปีมาแล้วตั้งแต่ศาสนจักร ส่งเสริมการอพยพออกนอกประเทศ

นานมาแล้ว ศาสนจักรส่งเสริมวิสุทธิชนให้ไปรวมกันที่ไซอันในอเมริกาเพื่อสถาปนาศาสนจักรและสร้างพระวิหารที่นั่น เวลานี้ศาสนจักรในสแควคกลางเข้มแข็ง ด้วยเหตุนี้เราจึงแนะนำสมาชิกให้อยู่สร้างศาสนจักรในแผ่นดินเกิดของตน เราส่งเสริมเรื่องนี้โดยสร้างพระวิหารทั่วโลก

การทำตามวิธีของพระเจ้าไม่่ง่ายเลย แต่พระเจ้าทรงเตือนเราครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้งโดยตรงและผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ว่า โลกจะเกลียดชังเราเพราะเราทำสิ่งต่างๆ ผิดแผกออกไป—นั่นคือวิธีของพระเจ้า (ดู ยอห์น 15:19)

ชาวดีคือเมื่อเราทำงานของพระเจ้าในวิธีของพระเจ้า เราได้รับความมั่นใจว่าพรของพระองค์จะช่วยเหลือเรา “เราจะไปเบื้องหน้าเจ้า” พระองค์ตรัส “เราจะอยู่ทางขวามือเจ้าและทางซ้ายเจ้า และพระวิญญาณของเราจะอยู่ในใจเจ้า และเหล่าเทพของเราห้อมล้อมเจ้า เพื่อประคองเจ้าไว้” (คพ. 84:88)

จงรักกัน

เรารู้สึกซาบซึ้งยิ่งสำหรับพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟูของพระเยซูคริสต์ ซึ่งบอกว่าเราเป็นใคร เมื่อเราเข้าใจความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า เรายอมเข้าใจความสัมพันธ์ที่เรามีต่อกัน นีรวมถึงความสัมพันธ์ของเรากับคู่ครองและบุตรธิดาของเรา—ความสัมพันธ์นั้รันดรถ้าเรารักษาระเบียบปฏิบัติ พร้อมทั้งทำและรักษาพันธสัญญาพระวิหารศักดิ์สิทธิ์

ชายหญิงทุกคนบนโลกนี้เป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พี่น้องทางวิญญาณ ไม่ว่าพวกเขาจะมีสีผิวหรือสัญชาติใดก็ตาม ไม่แปลกที่พระบุตรองค์เดียวที่ถือกำเนิดจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาเราให้รักกัน โลกจะต่างจากนี้เพียงใดถ้าความรักอันพี่น้องและความช่วยเหลือโดยไม่เห็นแก่ตัวเกิดขึ้นทั่วทุกเขตแดนของชนเผ่า ประเทศ ลัทธิศาสนา และสีผิว ความรักเช่นนั้นจะไม่ลบความแตกต่างทั้งหมดของความคิดเห็นและการกระทำ แต่จะนำทางเรา

แต่แต่ละคนให้ทุ่มเทความพยายามไปที่ความร่วมมือกับเพื่อนบ้าน แทนที่จะเกลียดชังหรือกดขี่พวกเขา

ข้าพเจ้าประกาศยืนยันความจริงอันสำคัญยิ่งนี้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักลูกทุกคนของพระองค์ นี่คือนิวคิดอันทรงพลังยิ่งที่เด็กก็สามารถเริ่มเข้าใจได้โดยผ่านความรักและการเสียสละของบิดามารดาทางโลกของพวกเขา ความรักเป็นแหล่งพลังสูงสุดในโลก ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนขอให้บิดามารดาทุกคนเป็นแบบอย่างของความรักเช่นนี้เพื่อส่งเสริมอนุชนรุ่นหลังให้เข้าใจความรักที่พระเจ้าเป็นเจ้าทรงมีต่อพวกเขาและความปรารถนาอันแรงกล้าของพระบิดาบนสวรรค์ที่จะให้ลูกทุกคนของพระองค์บนแผ่นดินโลกทำสิ่งจำเป็นเพื่อมีคุณสมบัติคู่ควรรับพรประเสริฐสุดของนิรันดร

เรามีพระกิตติคุณของพระองค์ เราต้องรักษาพระบัญญัติเพื่อจะชื่นชมยินดีกับพรประเสริฐสุดของพระองค์ ข้าพเจ้าแสดงประจักษ์พยานในเรื่องนี้และขอพระพรของพระบิดาบนสวรรค์มาถึงท่านแต่ละคน ■

อ้างอิง

1. คำสอนของประธานศาสนจักร: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, (2004) หน้า 50
2. คำสอน: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, หน้า 52
3. คำสอน: วิลฟอร์ด วูดร็ฟฟ์, หน้า 55
4. โรมัส เอส. มอนตัน, “บ้านคูดังสวรรค์ ครอบครัวยุคใหม่,” *เสียงโฮนา* น.ย. 2006 หน้า 67–68; *Ensign*, June 2006, 99–100.
5. ดู “ครอบครัวยุคใหม่: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสียงโฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165
6. ดู *เสียงโฮนา* พ.ย. 2010 หน้า 165

โลกจะต่างจากนี้เพียง
ใดถ้าความรักอันพี่น้อง
และความช่วยเหลือ โดย
ไม่เห็นแก่ตัวเกิดขึ้นทั่ว
ทุกเขตแดนของชนเผ่า
ประเทศ ลัทธิศาสนา
และสีผิว

การ เขียนสอน เข้าใจพลัง แห่งการปฏิบัติ ศาสนกิจ

พระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงต้องการให้เราเดินตามเส้นทางที่สูงกว่าและแสดงให้เห็นความเป็นสานุศิษย์ของเรา โดยการดูแลห่วงใยลูกๆ ของพระองค์อย่างจริงจัง

ไ
นระหว่างพระชนม์ชีพมรรตัยของพระคริสต์ พระองค์ทรงปฏิบัติศาสนกิจต่อผู้อื่น เมื่อเราปรารถนาจะเป็นสานุศิษย์ของพระองค์ เราต้องมองพระองค์เป็นแบบอย่างของเรา พระองค์ทรงสอนว่า “เพราะงานที่เจ้าเห็นเราทำมาแล้วเจ้าจงทำด้วย” (3 นีไฟ 27:21) พันธสัญญาใหม่เต็มไปด้วยแบบอย่างการปฏิบัติศาสนกิจของพระคริสต์ พระองค์ทรงเปิดเผยต่อหญิงชาวสะมาเรียว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ พระองค์ทรงรักษาแม่ยายของเปโตร พระองค์ทรงทำให้บุตรสาวของโยรัสฟื้นขึ้นมาหาพ่อแม่ของเธอ และทรงทำให้ลาซารัสฟื้นขึ้นมาหาพี่สาวที่ทุกข์โศกของเขา แม้ขณะทรงทนทุกข์บนกางเขน พระผู้ช่วยให้รอด

โดย ฝ่ายประธานสมาคม สงเคราะห์สามัญ

“แสดงความห่วงใยพระมารดาของพระองค์ผู้ซึ่งเวลานั้นเป็นหญิงม่ายที่ต้องมีคนดูแล”¹ บนกางเขน พระองค์ทรงขอให้ยอห์นดูแลมารดาของพระองค์

จูดี บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์สามัญกล่าวดังนี้ “โดยผ่านสมาคมสงเคราะห์ [และการเยี่ยมสอน] เราฝึกการเป็นสานุศิษย์ของพระคริสต์ เราเรียนรู้สิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเรียนรู้ เราทำสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ให้เราทำ และเราเป็นอย่างที่เราต้องการให้พระองค์ทรงประสงค์ให้เราเป็น”²

เข้าใจพลังแห่งการปฏิบัติศาสนกิจ

การปฏิบัติศาสนกิจและการบรรเทาทุกข์ให้ผู้อื่นเป็นหัวใจของสมาคมสงเคราะห์เรื่อยมา “ตลอดหลายปีมานี้พี่น้องสตรีและผู้นำสมาคมสงเคราะห์ได้เรียนรู้ที่ละขั้นและปรับปรุงความสามารถในการดูแลผู้อื่น” ซิสเตอร์เบคกล่าว “มีช่วงเวลาพี่น้องสตรีเน้นเรื่องการเยี่ยมให้ครบ การสอนบทเรียน และการฝากข้อความเมื่อพวกเขาแวะเยี่ยมบ้านของพี่น้องสตรี การปฏิบัติเหล่านี้ช่วยให้พี่น้องสตรีเรียนรู้แบบฉบับของการดูแลเอาใจใส่ เช่นเดียวกับผู้คนในสมัยของโมเสสมุ่งรักษากฎเกณฑ์ยาวเหยียด บางครั้งพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ได้กำหนดกฎเกณฑ์ทั้งเป็นลายลักษณ์อักษรและไม่เป็นลายลักษณ์อักษรให้ตนเองด้วยความปรารถนาจะเข้าใจวิธีเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่กัน

“เนื่องจากจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบรรเทาทุกข์และช่วยชีวิตพี่น้องสตรีกับครอบครัวของพวกเขาในปัจจุบัน พระบิดาบนสวรรค์จึงทรงต้องการให้เราเดินตามเส้นทางที่สูงกว่าและแสดงให้เห็นการเป็นสานุศิษย์ของเราโดยดูแลลูกๆ ของพระองค์อย่างจริงจัง โดยมีจุดประสงค์สำคัญดังกล่าวนั้นใจ เวลานี้เราจึงสอนผู้นำให้ขอรายงานเกี่ยวกับความผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของพี่น้องสตรีและครอบครัว ตลอดจนการรับใช้ที่มอบให้ ปัจจุบันผู้เยี่ยมสอนมีหน้าที่ ‘ทำความรู้จักและรักพี่น้องสตรีทุกคนอย่างจริงจัง ช่วยพวกเขาเสริมสร้างศรัทธา และรับใช้’³

ประวัติสมาคมสงเคราะห์ของเรา *จิตาในอาณาจักรของเรา* และ *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* สอนวิธีเดินตามเส้นทางที่สูงกว่าและแสดงให้เห็นความเป็นสานุศิษย์ของเรา

- สวดอ้อนวอนทุกวันให้คนที่ท่านเยี่ยมสอนและครอบครัวของพวกเขา
- แสวงหาการดลใจเพื่อให้ความต้องการของพี่น้องสตรี
- เยี่ยมพี่น้องสตรีของท่านเป็นประจำเพื่อปลอบโยนและให้กำลังใจพวกเขา
- ติดต่อพี่น้องสตรีของท่านบ่อยๆ ผ่านการเยี่ยม โทรศัพท์ จดหมาย อีเมล ส่งข้อความ และการแสดงน้ำใจเล็กๆ น้อยๆ
- ทักทายพี่น้องสตรีของท่านที่โบสถ์
- ช่วยพี่น้องสตรีเมื่อพวกเขาเจ็บป่วยหรือต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน
- สอนพระกิตติคุณแก่พี่น้องสตรีของท่านจากพระคัมภีร์และข่าวเยี่ยมสอน
- สร้างแรงบันดาลใจให้พี่น้องสตรีโดยเป็นแบบอย่างที่ดี
- รายงานความผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของพี่น้องสตรีต่อผู้นำสมาคมสงเคราะห์

มุ่งเน้นการปฏิบัติศาสนกิจ

เราคือพระหัตถ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงพึงพาเราแต่ละคน ยิ่งเรามองงานมอบหมายการเยี่ยมสอนของเราว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบสำคัญสูงสุดประการหนึ่งที่เรามี เรายังยิ่งปฏิบัติศาสนกิจต่อคนที่เราเยี่ยมมากขึ้น

1. เราจะมอบประสบการณ์ที่อัญเชิญพระวิญญาณและช่วยพี่น้องสตรีของเราเพิ่มพูนศรัทธาและความชอบธรรมส่วนตัว
2. เราจะใส่ใจดูแลคนที่เราเยี่ยมจริงๆ และช่วยพวกเขาเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน
3. เราจะดำเนินการเมื่อพี่น้องสตรีของเราต้องการความช่วยเหลือ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของมาเรียกับเกรทเซ็น—ผู้เยี่ยมสอนที่เข้าใจพลังแห่งการปฏิบัติศาสนกิจ ในที่นี้เราจะเห็นว่าผู้เยี่ยมสอนมีโอกาสไปเยี่ยมแยกกันหรือไปด้วยกัน พวกเขาสามารถนับ “การดูแล” ของพวกเขาได้ไม่ว่าจะไปเยี่ยมด้วยกันและให้ข่าวสารหรือไม่ก็ตาม พวกเขาสามารถดำเนินการอย่างเหมาะสมโดยไม่ต้องร้องขอ พวกเขาสามารถแสวงหา รับ และทำตามการเปิด

บรรลุมผลอัน น่าอัศจรรย์

“เมื่อเราเพียรพยายาม
มีสัมฤทธิ์ผลในหน้าที่
ซึ่งกำหนดให้เราด้วย
ศรัทธาไม่สิ้นคลอน
เมื่อเราแสวงหาการ
ดลใจของพระเจ้าทรง
ฤทธานุภาพในการ
ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ
ของเรา เราย่อมบรรลุ
ผลอันน่าอัศจรรย์”

ประธานโรนัลด์ เอส. มอนสัน,
ใน *Daughters in My
Kingdom: The History and
Work of Relief Society*
(2011), 91

เผยส่วนตัวเพื่อให้รู้ว่าจะ
ตอบสนองอย่างไรต่อความ
ต้องการทางโลกและทาง
วิญญาณของพี่น้องสตรี
แต่ละคนที่พวกเธอไปเยี่ยม

ราเชลกำลังตั้งครรรภ์ลูก
คนแรกและต้องอยู่บนเตียง
เป็นส่วนใหญ่ในช่วงตั้งครรรภ์
ผู้เยี่ยมสอนของเธอสวด
อ้อนวอนขอการดลใจให้รู้

วิธีที่จะช่วยเธอได้ดีที่สุด มาเรียอาศัยอยู่ใกล้ๆ เธอ
จึงสามารถช่วยที่บ้านของราเชลได้เกือบทุกวัน
ก่อนไปทำงาน วันหนึ่งเธอทำความสะอาดห้องน้ำ
บางส่วน วันถัดมาเธอทำความสะอาดส่วนที่เหลือ
อีกวันเธอดูดฝุ่นห้องนั่งเล่น และวันถัดมาเธอทำ
อาหารกลางวันให้ราเชล การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
ของเธอดำเนินไปเช่นนั้นขณะที่เธอซักรีดเสื้อผ้า บัด
ฝุ่น หรือทำอะไรก็ตามที่ราเชลต้องการ

เกรทเซ็นโทรศัพท์หาราเชลบ่อยๆ เพื่อให้เธอ
เบิกบาน บางครั้งพวกเธอคุยกันและหัวเราะ หลาย
ครั้งเกรทเซ็นกับมาเรียพูดคุยกับราเชลข้างเตียง
ของเธอและแบ่งปันประจักษ์พยานของพวกเธอ
อ่านพระคัมภีร์ หรือข่าวเยียมสอน หลังจากลูกน้อย
ของราเชลเกิด พวกเธอก็ยังช่วยเหมือนเดิม

ตลอดช่วงเวลานี้ มาเรียกับเกรทเซ็นทำงานกับ
ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ด้วยเพื่อประธาน
การดูแลด้านอื่นที่ราเชลกับครอบครัวเธอต้องการ
ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์หรือกับอธิการและ
สภาวอร์ดเพื่อให้ผู้สอนประจำบ้านและคนอื่นๆ ให้
ความช่วยเหลือเพิ่มเติม

การปฏิบัติที่น่ายินดีมากขึ้นเมื่อพี่น้องสตรีเหล่านี้
รักกันมากขึ้นเมื่อพวกเธอมีประสบการณ์ทางวิญ
ญาณร่วมกัน ในฐานะผู้เยี่ยมสอนเราสามารถทำ
ตามแบบฉบับ ทำตามหลักการแบบเดียวกันและได้
รับพรแบบเดียวกัน

ปฏิบัติศาสนกิจแจกเช่นพระคริสต์

“ในฐานะศาสนศิษย์ที่มุ่งมั่นของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
เรากำลังปรับปรุงความสามารถเพื่อทำสิ่งที่พระองค์
ทรงทำหากพระองค์ประทับที่นี่” ซิสเตอร์เบคกล่าว
“เรารู้ว่าพระองค์ทรงถือว่าการดูแลของเราสำคัญ
ด้วยเหตุนี้เราจึงพยายามมุ่งดูแลพี่น้องของเราแทน
ที่จะทำตามรายการที่ต้องทำให้สำเร็จ การปฏิบัติ
ศาสนกิจที่แท้จริงวัดจากความลึกซึ้งของจิตกุศล
มากกว่าความครบถ้วนของสถิติ”⁵

ในฐานะผู้เยี่ยมสอนเราจะรู้ว่าเราประสบความสำเร็จ
สำเร็จในการปฏิบัติศาสนกิจเมื่อพี่น้องสตรีของเรา
พูดได้ว่า “ผู้เยี่ยมสอนของดิฉันช่วยให้ดิฉันเติบโต
ทางวิญญาณ ดิฉันรู้ว่าผู้เยี่ยมสอนของดิฉันห่วงใย
ดิฉันกับครอบครัวจริงๆ และถ้าดิฉันมีปัญหา ดิฉัน
รู้ว่าพวกเธอจะช่วยดิฉัน” โดยเดินตามเส้นทางที่สูง
กว่าในฐานะผู้เยี่ยมสอน เรากำลังมีส่วนร่วมในงาน
อันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าและบรรลุจุดประสงค์ของ
สมาคมสงเคราะห์เพื่อเพิ่มพูนศรัทธาและความ
ชอบธรรมส่วนตัว เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัว
และบ้าน ตลอดจนช่วยคนขัดสน ■

อ้างอิง

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, 7.
3. จูดี บี. เบค, “สิ่งที่ดิฉันหวังให้หลานสาว (และหลานชาย) ของดิฉันเข้าใจเกี่ยวกับสมาคมสงเคราะห์,” *เล็ยโฮนา* พ.ย. 2011 หน้า 141
4. ดู *Daughters in My Kingdom*, 123.
5. *เล็ยโฮนา* พ.ย. 2011 หน้า 141

การเยี่ยมสอนจะมีประสิทธิภาพ มากขึ้นได้อย่างไร

ต่อไปนี้เป็นสรุปการเปลี่ยนแปลงในโปรแกรมการเยี่ยมสอน เราขอให้ผู้นำสมาคมสงเคราะห์และผู้เยี่ยมสอนอ่านบทที่ 9 ของ *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร* เพื่อทบทวนรายละเอียดบางอย่างของการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เราขอให้ท่านอ่านบทที่ 7 ของ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* ด้วยเพื่อให้เกิดวิสัยทัศน์ ได้ข้อคิด และความเข้าใจเกี่ยวกับพลังแห่งการปฏิบัติศาสนกิจและบทบาทที่ขาดไม่ได้ของพลังนั้นในการเยี่ยมสอน (หนังสือทั้งสองเล่มนี้มีออนไลน์ที่ LDS.org)

มอบหมายผู้เยี่ยมสอน

1. ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์รับผิดชอบผู้เยี่ยมสอน ไม่ใช่เฉพาะประธานเท่านั้น	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.2.2
2. เมื่อผู้นำสมาคมสงเคราะห์ให้ท่านมอบหมายการเยี่ยมสอนแก่พี่น้องสตรีคนหนึ่ง ผู้นำจะช่วยให้พี่น้องสตรีคนนั้นเข้าใจว่าการเยี่ยมสอนเป็นความรับผิดชอบสำคัญทางวิญญาณที่ต้องทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผล	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.5; 9.5.1
3. ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ดำเนินการอบรมผู้เยี่ยมสอนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้รู้ว่าจะปฏิบัติต่อคนที่พวกเขาเยี่ยมให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้นได้อย่างไร การอบรมดังกล่าวสามารถทำได้ในวันอาทิตย์แรกของเดือนในสมาคมสงเคราะห์หรือในการประชุมสมาคมสงเคราะห์แยกต่างหาก	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.5

หารือกับคนอื่นๆ

1. ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ประชุมเป็นประจำกับผู้เยี่ยมสอนเพื่อสนทนาเรื่องความผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของคนที่ต้องการความช่วยเหลือและวางแผนเพื่อช่วยพวกเขา ผู้เยี่ยมสอนอาจช่วยฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ประสานงานรับใช้ระยะสั้นหรือระยะยาวสำหรับพี่น้องสตรีที่ต้องการความช่วยเหลือ	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.5; 9.5.1; 9.5.4
2. ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์หารือกันเป็นประจำเพื่อสนทนาเกี่ยวกับความผาสุกทางโลกและทางวิญญาณของคนที่ต้องการความช่วยเหลือ	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.3.2; 9.5.4
3. ในการประชุมสภาวอร์ดหรือสภาสาขา ประธานสมาคมสงเคราะห์บอกข้อมูลที่เหมาะสมจากรายงานการเยี่ยมสอน ทั้งนี้เพื่อผู้นำวอร์ดหรือผู้นำสาขาจะสามารถหารือกันได้ว่าจะช่วยคนที่ต้องการความช่วยเหลือทางวิญญาณและทางโลกอย่างไร	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 4.5.1; 5.1.2; 6.2.2
4. อธิการหรือประธานสาขาอาจเชิญประธานสมาคมสงเคราะห์เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริหารฐานะปุโรหิต (พีอีซี) ตามความจำเป็นเพื่อประสานงานมอบหมายการสอนประจำบ้านและการเยี่ยมสอน	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.3.1
5. ฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์และหัวหน้าหนุ่มสาวโสดประชุมกันเป็นประจำเพื่อให้แน่ใจว่างานมอบหมายการเยี่ยมสอนช่วยสนองความต้องการของหนุ่มสาวโสด	ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> , 9.7.2; 16.3.3

จัดระเบียบและควบคุมดูแลการเยี่ยมชม

<p>1. อธิการหรือประธานสาขาและฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์หรือกันและพิจารณาความต้องการในท้องที่ร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อกำหนดโครงสร้างของการเยี่ยมชม (ไม่ควรจัดพี่น้องสตรีเป็นกลุ่มเพื่อจุดประสงค์ของการเยี่ยมชมเนื่องจากพวกเขาดูแลความต้องการรายบุคคล) อธิการหรือประธานสาขาอนุมัติงานมอบหมายแต่ละครั้ง</p>	<p>ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i>, 9.5.2</p>
<p>2. หากอยู่ในวิสัยที่ทำได้ ฝ่ายประธานมอบหมายพี่น้องสตรีเป็นคู่ <i>คู่มือเล่ม 2</i> มีทางเลือกอื่นให้ทำตามความจำเป็นในท้องที่ ฝ่ายประธานหารือกับอธิการหรือประธานสาขาเกี่ยวกับการใช้ทางเลือกต่อไปนี้</p> <p>ก. มอบหมายชั่วคราวให้บางครอบครัวมีเฉพาะผู้สอนประจำบ้านหรือเฉพาะผู้เยี่ยมชม หรือผู้นำอาจให้ผู้สอนประจำบ้านกับผู้เยี่ยมชมสลับกันเยี่ยมคนละเดือน (ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i>, 9.5.3)</p> <p>ข. ขอให้ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาเต็มเวลาช่วยงานเยี่ยมสอนในขอบเขตที่จำกัด โดยได้รับอนุมัติจากประธานคณะเผยแผ่ (ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i>, 9.5.3)</p>	<p>ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i>, 9.5.2; 9.5.3</p>
<p>3. การเยี่ยมชมไม่เพียงเป็นการเยี่ยมประจำเดือนเท่านั้น แต่คือการปฏิบัติศาสนกิจ เพื่อดูแลเอาใจใส่และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีตามความต้องการของแต่ละบุคคล ผู้เยี่ยมชมต้องติดต่อกับพวกเขาอย่างต่อเนื่องผ่านการเยี่ยม โทรศัพท์ อีเมล จดหมาย หรือวิธีอื่นๆ</p> <p>ผู้นำให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อการดูแลพี่น้องสตรีต่อไปนี้: พี่น้องสตรีจากเยาวชนหญิงที่เข้ามาสู่สมาคมสงเคราะห์ พี่น้องสตรีโสด สมาชิกใหม่ ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสใหม่ พี่น้องสตรีที่เพิ่งแต่งงาน พี่น้องสตรีที่แข็งแรงน้อย และผู้มีความต้องการพิเศษ (ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> 9.5.2)</p>	<p>ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> 9.5.1</p>

รายงานการเยี่ยมชม

<p>1. ขอให้ผู้เยี่ยมชมรายงานความต้องการพิเศษและการรับใช้ที่ให้อีกนัยหนึ่งคือการปฏิบัติศาสนกิจของพวกเขา นับการดูแลแทนที่จะนับเพียงการเยี่ยม</p>	<p>ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i>, 9.5.4</p>
<p>2. ประธานสมาคมสงเคราะห์รายงานการเยี่ยมชมประจำเดือนกับอธิการหรือประธานสาขา รายงานดังกล่าวรวมถึงความต้องการพิเศษ การรับใช้ที่ผู้เยี่ยมชมทำให้ และรายชื่อพี่น้องสตรีที่ไม่ได้รับการติดต่อ</p>	<p>ดู <i>คู่มือเล่ม 2</i> 9.5.4</p>

ธิดา ในอาณาจักรของเรา

สร้างสรรค์สิ่งพิเศษ

คำนำของ *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (ธิดาในอาณาจักรของเรา: ประวัติและงานของสมาคมสงเคราะห์) ฝ่ายประธานสูงสุดขอให้ผู้อ่าน “ศึกษาหนังสือเล่มนี้และยอมให้ความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและแบบอย่างที่เราสร้างแรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อชีวิตท่าน” ต่อไปนี้เป็นประจักษ์พยานจากชายหญิงบางคนผู้ซึ่งหนังสือที่ได้รับการดูแลเล่มนี้สร้างสรรคสิ่งพิเศษให้พวกเขา

“มีวิญญาณหนึ่งในหนังสือเล่มนี้ที่จับต้องได้ ดิฉันรู้สึกได้จริงๆ ว่าวิญญาณนั้นกำลังเปลี่ยนแปลงดิฉัน”—เชลลีย์ แบร์ทาดโนลดี

“การอ่าน *Daughters in My Kingdom* ดลใจผมให้เป็นสามีและบิดาที่ทุ่มเทมากขึ้นและรักษาพันธสัญญาของผม ด้วยการอุทิศตนมากขึ้น”—แอรอน เวสต์

“ขณะดิฉันอ่านเกี่ยวกับพี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ใน *Daughters in My Kingdom* สำหรับดิฉันแล้วพวกเขามีตัวตนจริงๆ ดิฉันรู้สึกถึงศรัทธาของพวกเขา

เธอ พวกเธอรู้ว่าเมื่อเราช่วยให้ผู้อื่นด้วยความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ เราจะเป็นอย่างไรที่พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็น นั่นคือจุดประสงค์ของสมาคมสงเคราะห์ และประยุกต์ใช้ได้กับทุกคน—คนโสดหรือแต่งงานแล้ว วัยรุ่นหรือสูงวัย ประยุกต์ใช้กับดิฉัน”—แคทรินา แคนนอน

“ดิฉันเคยอยู่ในซิติ อาร์เจนตินา บราซิล และสหรัฐ แต่ไม่ว่าดิฉันจะไปที่ไหน ดิฉันรู้ว่าดิฉันเป็นส่วนหนึ่งของแวดวงพี่น้องสตรีที่วิเศษสุดนี้—มรดกของสตรีที่เข้มแข็งและซื่อสัตย์”—มาร์ธา บราว

“การทำงานเป็นนักร้องแบบภาพกราฟิกให้ *Daughters in My Kingdom* เป็นประสบการณ์ที่หายากและไม่ธรรมดาเลย ในการประชุมครั้งแรกของเรา ซิสเตอร์จูดี บี. เบค ประธานสมาคมสงเคราะห์ แสดงประจักษ์พยานต่อเราว่าหนังสือดังกล่าวออกมาภายใต้การเปิดเผยและการชี้แนะของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิต ตั้งแต่วันแรกนั้น การเปิดเผยนำทางทุกอย่าง ทุกครั้งที่เราคนใดคนหนึ่งอ่านหนังสือเล่มนี้ พระวิญญาณทรงสัมผัสใจเราและเปลี่ยนเราให้เป็นคนดีขึ้น นั่นเกิดกับผม และผมเห็นเรื่องทำนองนี้เกิดกับบรรณาธิการ นักออกแบบ ผู้วาดภาพประกอบหนังสือ

ฝ่ายศิลปกรรม และเจ้าหน้าที่สำนักพิมพ์”—เทตต์ ปีเตอร์สัน

“ดิฉันตระหนักว่าดิฉันเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่ดีกว่า เมื่อดิฉันตั้งพลังจากสมาคมสงเคราะห์ ดิฉันสามารถกลายเป็นสิ่งที่ดีกว่านั้นด้วย”—จันเนตต์ แอนดรูส์

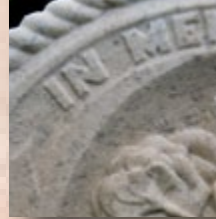
“ประวัติเล่มนี้เป็นแหล่งพลังที่ช่วยให้ชายหญิงทั่วโลกซึ่งถึงคุณค่าของสตรีในฐานะธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าและบทบาทสำคัญของพวกเธอในอาณาจักรของพระองค์”—ซูซาน ลอฟเกรน

“ดิฉันเคยคิดว่าดิฉันต้องเป็นเหมือนคนอื่นๆ แต่ตอนนี้ดิฉันตระหนักว่าพี่น้องสตรีแต่ละคนมีสภาวะแวดล้อม ความเข้มแข็ง และความอ่อนแอต่างกัน แต่ทุกคนสำคัญ”—นิโคล เอริกสัน

“*Daughters in My Kingdom* มีผลกระทบลึกซึ้งต่อผมในฐานะอธิการ ผมแสดงประจักษ์พยานถึงพลังอันยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นเมื่อสมาคมสงเคราะห์และฐานะปุโรหิตเทียม แยกด้วยกันโดยไม่แยกจากกัน”—มาร์ค สเตเปิลส์ ■

อ้างอิง

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), หน้า ix

ต้องการคนทำ

ดัชนีทั่วโลก

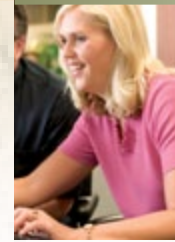

ตั้งแต่เริ่มทำดัชนี FamilySearch ในปี 2006
บันทึกกว่า 800 ล้านฉบับถูกแปลงเป็นดิจิทัล
แต่งงานยังไม่เสร็จ และศาสนจักรต้องการคนทำ
ดัชนีเพิ่มขึ้นทั่วโลก

โดย เฮเธอร์ เอฟ. คริสเตนเซิน

นิตยสารศาสนจักร

เมื่อ ฮิลารี เลมอน แห่งยูทาห์กลับจากงานเผยแผ่ เธอมีเวลาไม่กี่เดือนก่อนจะเริ่มเรียนหนังสืออีกครั้ง เธอมองหาวิธีใช้เวลาให้เกิดประโยชน์และเริ่มช่วยงานทำดัชนี FamilySearch ออนไลน์ เธอเริ่มทำดัชนีเป็นภาษาอังกฤษแต่ไม่นานจึงทราบว่ามีโอกาสทำดัชนีในภาษาอื่นเช่นกัน—รวมทั้งภาษาโปรตุเกส ซึ่งเป็นภาษาที่เธอเรียนรู้ในงานเผยแผ่

FamilySearch ใช้ง่าย

ฝ่ายประธานสเตคชน
มาเคนซีวัย 15 ปีทำ
ดัชนี 200 ชื่อพร้อมกับ
เยาวชนคนอื่นๆ ในสเตค
ซอร์ลีย์อิงก์แลนด์
“สองร้อยกลายเป็น
2,000!” มาเคนซีทำได้
การทำดัชนีเร็วมากและ
ง่ายมาก มีข้อความบน
คอมพิวเตอร์ที่จะช่วยให้
คุณเข้าใจชื่อและสถานที่
ที่ดิฉันแบ่งปันความรู้เรื่อง
การทำดัชนีกับครอบครัว
และเพื่อนๆ โดยแสดงให้
พวกเขาเห็นวิธีสร้างบัญชี
ของตนและสาธิตให้ดูว่า
ทำงานง่ายและสนุกแค่ไหน”

“เนื่องจากดิฉันรับใช้งานเผยแพร่ในโปรตุเกส ดิฉันจึงสนใจโครงการทำดัชนีที่ลงไว้สำหรับบราซิล และโปรตุเกส ความสนใจของดิฉันเพิ่มขึ้นเมื่อเห็นโครงการจากเมืองเซตูบัล โปรตุเกส เขตที่ดิฉันเคยรับใช้” ฮิลารีกกล่าว

ฮิลารีเป็นอาสาสมัครคนหนึ่งที่กำลังช่วยขานรับความต้องการด้านการทำดัชนีบันทึก FamilySearch เป็นภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษซึ่งนับวันความต้องการจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกับอาสาสมัครที่แข่งขันอีก 127,000 คน ฮิลารีกำลังคัดลอกชื่อและเหตุการณ์ต่างๆ ของผู้วายชนม์เพื่อให้สมาชิกพบข้อมูลที่พวกเขากำลังค้นหาและทำงานศาสนพิธีให้บรรพชนของพวกเขาในพระวิหาร

การทำดัชนีคืออะไร

การทำดัชนี FamilySearch คือกระบวนการอ่านภาพเอกสารที่สแกนลงคอมพิวเตอร์—เช่น ทะเบียนบ้าน เอกสารสำคัญ (สูติบัตร ทะเบียนสมรส มรณบัตร) พิณัยกรรม บันทึกศาสนจักร—และพิมพ์ข้อมูลในนั้นลงฐานข้อมูลที่สามารถค้นหาได้ทางออนไลน์ งานนี้ถือว่ายากให้ผู้อาสาทำดัชนีได้ช่วยสมาชิกและผู้ค้นคว้าประวัติครอบครัวคนอื่นๆ หาข้อมูลบรรพชนทางอินเทอร์เน็ตได้โดยง่าย

การทำดัชนีทำให้งานประวัติครอบครัวง่ายขึ้นและสะดวกขึ้น “ในอดีตถ้าคุณหาญาติ คุณต้องดูผ่านไมโครฟิล์ม เมื่อคุณพบสมาชิกครอบครัวที่

คุณกำลังหา คุณอาจจะพบชื่อที่เชื่อมโยงกัน ด้วยเหตุนี้คุณจึงต้องหมุนม้วนไมโครฟิล์มกลับไปมา” ไฮเซฟ ซาบาดคาย คนทำดัชนีในฮังการีกกล่าว

ปัจจุบัน FamilySearch ยังคงรวบรวมบันทึกทางประวัติศาสตร์จากรัฐบาลและผู้เก็บรักษาบันทึกทั่วโลก แต่แทนที่จะถ่ายเพียงบันทึกเป็นฟิล์มไว้ให้นักค้นคว้า เจ้าหน้าที่ FamilySearch สามารถสแกนลงโปรแกรมทำดัชนีได้ด้วย อาสาสมัครดึงภาพเหล่านี้มาจากคอมพิวเตอร์ของพวกเขาและพิมพ์เป็นข้อมูลตามที่พวกเขาเห็น ในวิธีนี้ข้อมูลจะถูกแปลงเป็นดิจิทัลและสามารถหาได้โดยผ่านฟังก์ชันค้นหาใน FamilySearch.org ขณะนี้นักค้นคว่านั่งสบายๆ อยู่ในบ้านของพวกเขา

ศาสนจักรทำดัชนีไปแล้วอย่างน้อยเพียงใด

ตั้งแต่เริ่มทำดัชนี FamilySearch ในปี 2006 ผู้อาสาทำดัชนีมีความก้าวหน้ามากทีเดียว—โดยคัดลอกบันทึกไปแล้วประมาณ 800 ล้านบันทึก แต่ยังมีงานให้ทำอีกมาก อุโมงค์เก็บบันทึกภูเขาแกรนิตในซอลท์เลคซิตีที่ใช้เก็บรักษาบันทึกซึ่งถ่ายเป็นฟิล์มไว้ มีบันทึกบรรจุในนั้นประมาณ 15 พันล้านบันทึก—และมีบันทึกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง บันทึกเหล่านี้มีข้อมูลของหลายพันล้านคนจาก 100 กว่าประเทศและ 170 กว่าภาษา

โรเบิร์ต มักนุสกี ผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ของศาสนจักรและคนทำดัชนีประจำจากโปแลนด์

หาเวลาทำประวัติครอบครัว

ดู เหมือนคนจำนวนมากไม่มีเวลาทำประวัติครอบครัว จอห์น ซู ชิลาตี จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกา พบวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับการทำดัชนีตามตารางเวลาของเธอ “ดิฉันชอบทำดัชนี!” ชิสเตอร์ชิลาตีกล่าว “เมื่อดิฉันกับสามีเดินทาง ดิฉันจะดาวน์โหลดชุดข้อมูลลงคอมพิวเตอร์แบบพกพา แล้วออฟไลน์ขณะอยู่ในรถ เมื่อไปถึง ดิฉันจะออนไลน์อัปโหลดชุดข้อมูลที่ทำเสร็จแล้วดาวน์โหลดมาอีกเพื่อทำระหว่างกลับบ้าน ดิฉันใช้ทุกนาทีที่ทำได้ทำดัชนี และพบว่าในการเดินทางด้วยรถยนต์แบบนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมกับดิฉัน”

กำลังต้องการอาสาสมัครที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษอีกมาก “เนื่องจากการแบ่งประเทศตั้งแต่ปี 1772 ถึง 1918 บันทึกรายชื่อของโปแลนด์จึงจัดไว้สี่ภาษา ได้แก่ รัสเซีย เยอรมัน ละติน และโปแลนด์” เขาอธิบาย เพราะคนทำดัชนีของโปแลนด์ส่วนใหญ่พูดภาษาโปแลนด์ พวกเขาจึงเริ่มทำดัชนีบันทึกภาษาโปแลนด์ ยังเหลืองานที่ต้องทำกับบันทึกภาษารัสเซีย เยอรมัน และละติน ด้วยความช่วยเหลือของอาสาสมัครทั่วโลกผู้มีประสบการณ์หลากหลายภาษา ผู้ค้นหาประวัติครอบครัวทั่วโลกจึงพบบรรพชนของตน—ไม่ว่าข้อมูลสำคัญจะบันทึกไว้ในภาษาใดก็ตาม

เพื่อเข้าไปดูบันทึกเหล่านี้ ศาสนจักรได้ทำโปรแกรมดัชนีออนไลน์ไว้ 11 ภาษา ได้แก่ ดัตช์ อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี ญี่ปุ่น โปแลนด์ โปรตุเกส รัสเซีย สเปน และสวีเดน ขอให้คนที่พูดภาษาใดภาษาหนึ่งเหล่านี้—ไม่ว่าจะเป็นภาษาบ้านเกิดหรือผ่านการรับใช้เป็นผู้สอนศาสนา การศึกษา หรือการอบรมอื่นๆ—ลงชื่อเข้าร่วมและเริ่มทำบันทึกดัชนี

ฉันจะเริ่มได้อย่างไร

การเริ่มต้นในฐานะอาสาสมัครทำดัชนีเป็นสิ่งทำได้รวดเร็วและไม่ยาก ให้ทำตามคำแนะนำที่ indexing.familysearch.org เพื่อดาวน์โหลดโปรแกรมลงคอมพิวเตอร์ของท่าน จากนั้นสร้างบัญชีแล้วเลือกกลุ่ม หรือ “ชุดข้อมูล” ของบันทึกเพื่อทำดัชนี บันทึกจัดเป็นชุดข้อมูลเล็กๆ กลุ่มละ 20 ถึง 50 รายชื่อเพื่อให้อาสาสมัครใช้เวลาอย่างน้อยเท่าที่พวกเขาต้องการทำดัชนี แต่ละชุดข้อมูลใช้เวลาทำประมาณ 30 นาที แต่ท่านสามารถหยุดพักแล้วกลับมาทำต่อภายหลังได้เพราะโปรแกรมจะบันทึกงานที่ท่านทำไว้ ถ้าท่านไม่สามารถทำชุดข้อมูลให้เสร็จภายในหนึ่งสัปดาห์ โปรแกรมจะจัดการโดยอัตโนมัติให้คนอื่นทำต่อจนเสร็จ

ชุดข้อมูลจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกที่จัดไว้ให้ทำดัชนีเป็นบันทึกจากประเทศเหล่านั้นได้มาโดย FamilySearch บราเดอร์ชาบาตไทยมาจากฮังการี แต่เขาเริ่มทำบันทึกดัชนีเป็นภาษาอังกฤษและแอฟริกาจนกระทั่งมีบันทึกจากประเทศของเขา “ช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดช่วงหนึ่งคือเมื่อมีการประกาศชุดข้อมูลภาษาฮังการีครั้งแรกตอนต้นปี 2011” บราเดอร์ชาบาตไทยกล่าว “สมาชิกชาวฮังการีจำนวนมาก—ทั้งวัยหนุ่มสาวและสูงวัย—ได้ลงทะเบียนเป็นคนทำดัชนี ‘แบบบ้าคลั่ง’ นับแต่นั้น” ความกระตือรือร้นของบราเดอร์ชาบาตไทยเกิดจากความหวังว่าเขาจะได้พบบรรพชนจำนวนมากของเขาขณะคัดลอกบันทึกเหล่านี้ “เมื่อเราสร้างฐานข้อมูลที่ยอดเยียมนี้ เราจะพบชื่อครอบครัวเราได้มากขึ้น ช่วยประหยัดเวลาและช่วยให้บรรพชนของเราได้รับศาสนพิธีแห่งความรอดเร็วขึ้น”

จะเป็นอย่างไรถ้าฉันไม่มีเทคโนโลยีล่าสุด

ในหลายภูมิภาคของโลกการจะได้คอมพิวเตอร์สักเครื่องหรือการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องท้าทายสำหรับคนที่ปรารถนาจะทำดัชนี นี่เป็นสถานการณ์ที่ผู้นำในสเตเตเซราแฮมลา เม็กซิโกชี้ให้เห็น พวกเขาตัดสินใจให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการทำดัชนี เพราะเชื่อว่าเยาวชนทุกคนจะมีคอมพิวเตอร์ในบ้าน ผู้นำสเตเตจึงตัดสินใจของห้องคอมพิวเตอร์ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในท้องที่ไว้ให้พวกเขาใช้หลังเลิกเรียน

จากนั้นเยาวชนจึงลงมือทำดัชนีจากบันทึกทะเบียนบ้านชาวเม็กซิโกตั้งแต่ปี 1930 “ขณะที่เยาวชนตรวจทานเอกสาร” อธิการบดีโอ ซาปาตา-วิวาสกล่าว “พวกเขาจินตนาการว่าผู้คนกำลังย้ายจากบ้านหลังหนึ่งไปอีกหลังหนึ่งขณะพวกเขารวบรวมข้อมูลทั้งหมดนี้โดยไม่รู้ตัวสักวันหนึ่งความพยายามของพวกเขาจะช่วยงานของพระเจ้าในการทำให้ ‘เกิดความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์ของมนุษย์’” (โมเสส 1:39)

โดยผ่านงานสร้างสรรคของผู้นำสเตเตเพื่อให้ได้เทคโนโลยีที่จำเป็นต้องใช้ เยาวชนและสมาชิกคนอื่นๆ ของสเตเตจึงสามารถทำดัชนีได้กว่า 300,000 บันทึกภายในหนึ่งเดือน

ตามที่เยาวชนแห่งสเตเตเซราแฮมลาแสดงให้เห็น ถ้าท่านไม่มีคอมพิวเตอร์ของตนเอง ท่านก็ยังมีส่วนร่วมได้ โปรแกรมการทำดัชนีสามารถลงในคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องที่ใช้อินเทอร์เน็ตได้ รวมทั้งที่บ้านของสมาชิกคนอื่นๆ ในศูนย์ประวัติครอบครัว ที่อาคารประชุม และแม้แต่ที่โรงเรียนหรือห้องสมุดที่อนุญาตให้ใช้

พรของการทำดัชนี

เอกสารภาษาโปรตุเกสที่ซิสเตอร์ฮิลารีทำดัชนีคือบันทึกบันทึกมาตั้งแต่สองร้อยกว่าปีก่อน หน้ากระดาษจางแล้วและลายมือที่เขียนไว้อย่างประณีตอ่านยาก แต่เธอไม่ย่อท้อตลอดโครงการเมื่อนึกว่าชื่อในหน้ากระดาษเหล่านั้นคือคนที่เธอทำงานในพระวิหารให้พวกเขา

“ขณะที่ทำดัชนีมีมากกว่าหนึ่งครั้งที่ดิฉันรู้สึกยินดีและมั่นใจว่าสักวันหนึ่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายชาวโปรตุเกสสักคนจะเปิดเจอบันทึกบันทึกมาที่ดิฉันทำดัชนีไว้และพบบรรพชนของเขา” ฮิลารีกล่าว “เวลานี้ศาสนจักรมีแผนจะสร้างพระวิหารที่ลิสบอน โปรตุเกส ดิฉันรู้ว่าวันนั้นจะมาถึงเมื่อสมาชิกที่นั่นจะพบบรรพชนของพวกเขาเพราะงานที่ทำผ่านการทำดัชนี FamilySearch”

ด้วยความช่วยเหลือของอาสาสมัครอย่างซิสเตอร์เลมอน เราจึงเก็บรักษานบันทึกได้มากขึ้นและทางจะเปิดให้คนที่ล่องลับไปก่อนได้รับพรอันสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ indexing.familysearch.org หรือติดต่อผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติครอบครัวในวอร์ดหรือสาขาของท่าน

ใคร ๆ ก็ทำได้

การทำดัชนีออกแบบไว้ให้คนทุกสาขาอาชีพ—รวมทั้งนักศึกษา คุณแม่ที่อยู่บ้าน นักธุรกิจ หรือคนที่เกษียณแล้ว เดวิดกับเบอร์นี่ช บลาเยต์ รับใช้งานเผยแพร่เต็มเวลาเจ็ดครั้ง เวลาที่อยู่บ้านในนิวซีแลนด์ และยังคงรับใช้ต่อไป “มีบางอย่างที่คุณทำได้เสมอในศาสนจักรเพื่อให้คุณมีงานยุ่งและกระตือรือร้นตลอดเวลา” ซิสเตอร์บลาเยต์กล่าว “การทำดัชนีเต็มเต็มส่วนจำเป็นนั้นให้เรา” ตั้งแต่ปี 2009 ซิสเตอร์บลาเยต์ทำดัชนีไปแล้วกว่า 180,000 ชื่อ “นำตื่นเต้นที่ได้มีส่วนร่วมในแหล่งช่วยที่พิเศษนี้” เธอกล่าว “งานนี้สำคัญอย่างยิ่งต่อการหาบรรพชนของเราและเปิดโอกาสให้พวกเขาก้าวหน้า”

คุณพุดภาษารัสเซียหรือ

ถึงแม้เราจะยุ่งมาก แต่ดิฉันกับดานิลิด
สามีก็ตัดสินใจว่าเราจะไปพระวิหาร
เพรสตันประเทศอังกฤษอีกครั้งก่อนสิ้นปี
2009 เราต้องขึ้นรถโดยสารสองต่อและใช้
เวลาร่วมหกชั่วโมงจากเมืองเล็กๆ ของ
สกอตแลนด์ไปพระวิหาร

เช้าวันที่เราวางแผนจะออกจากบ้าน
ท้องฟ้ามีดริ่มและฝนตั้งเค้า แต่เรามี
ความสุขที่จะได้ไปพระวิหาร ขณะรอนาน
ขึ้นเพื่อขึ้นรถโดยสารคันที่สองตรงจุดต่อ
รถ ฝนก็เริ่มเทลงมาและอากาศเริ่มเย็น

**เมื่อเรามาถึงเพรสตัน
ประเทศอังกฤษ เรารู้สึก
อย่างแรงกล้าว่าต้องไป
พระวิหารทันที**

แต่ความหวังว่าอีกไม่นานเราจะ
อยู่ในพระวิหารทำให้เราอุ่นใจ เมื่อ
มาถึงเพรสตัน เรารู้สึกแรงกล้าว่า
ต้องไปพระวิหารทันที เราหิวและ
เปียกฝน แต่เราฟังพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

เมื่อเราเข้าพระวิหาร เจ้าหน้าที่
พระวิหารท่าทางเป็นมิตรคนหนึ่ง
ขอใบรับรองพระวิหารของเรา
เขาถอดแว่นตาและมองชื่อที่
ใบรับรองของเราอีกครั้ง

“คุณมาจากรัสเซียหรือครับ” เขาถาม
ด้วยความแปลกใจ

“ค่ะ” เราตอบ แปลกใจเล็กน้อยกับท่า
ทีของเขา

“ถ้าอย่างนั้นคุณก็พุดภาษารัสเซียสิ
ครับ” เขาถาม

“ใช่ค่ะ” เราตอบ

จากนั้นเขาจึงยกหูโทรศัพท์โทรหาคนๆ
หนึ่ง

ไม่นานประธานพระวิหารก็มาหาเรา
เราเห็นผ่านแว่นตาของเขาว่าเขามีน้ำตา
คลอหน้า “คุณเป็นเทพจากพระเจ้าเป็น

เจ้า!” เขาพูดพร้อมกับยิ้ม พลางขอให้เราตามเขาไป เราตามเขาไปและไม่นานจึงเห็นผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มคนหนึ่งทำหน้าหงาย โดยมีเจ้าหน้าที่พระวิหารยืนรายรอบ

ปรากฏว่าผู้สอนศาสนาคนนั้นมาจากอาร์เมเนียและพูดภาษารัสเซีย เขาได้รับเรียกให้รับใช้ในคณะเผยแผ่ลอนดอน อังกฤษแต่ยังไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษ คนในศูนย์มีเกือบบรมผู้สอนศาสนาที่อยู่ใกล้พระวิหารพูดภาษารัสเซียไม่ได้แม้แต่คนเดียว ในวันนั้นเขาตั้งใจจะรับเอ็นดาวเม้นท์แต่เจ้าหน้าที่พระวิหารไม่สามารถสื่อสารกับเขาได้—จนกระทั่งสามีภรรยาชาวรัสเซียตัวเปียกโชกเดินเข้ามา

ดานิลขอไปเป็นเพื่อนผู้สอนศาสนาวัยหนุ่มทันที ผู้สอนศาสนาคนนั้นตั้งใจมากต่อมากเขาพูดว่าเขารู้สึกถึงวิญญาณพิเศษเมื่อเรามาถึง

ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจที่แม้เราจะมั่งงานยุ่งและฝนตก แต่ดิฉันกับสามีก็ยังตัดสินใจไปพระวิหารวันนั้นเพื่อเราจะสามารถช่วยบุตรชายของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าที่พูดภาษารัสเซียในเกรทบริเตนได้ ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งใจสำหรับพรพระวิหาร ซึ่งทำให้ชีวิตเราเจิดจ้าด้วยแสงสว่างและจุดประสงค์พิเศษ ดิฉันรู้ว่าถ้าเราจะเอาใจใส่การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงนำเรากลับไปบ้านบนสวรรค์ของเรา—เชกเช่นพระองค์ทรงนำดิฉันกับสามีมาพระนิเวศน์ของพระเจ้าวันนั้น ■

แอนนา นิคิตีเชวา, สกอตแลนด์

ดิฉันหาเหลือย แลพวกเขาไม่

เมื่อเร็ว ๆ นี้ขณะกำลังอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ดิฉันพบคำเตือนต่อไปนี้ “เหตุใดท่านจึง...ยอมให้คนหิวโหย, และคนขัดสน, และคนเปลือยเปล่า, และคนป่วย และคนทุกข์ยากผ่านท่านไป, และหาเหลือยแลพวกเขาไม่?” (มอรมอน 8:39)

แทนที่จะรู้สึกถึงความสงบสุขสบายใจอย่างที่ดิฉันมักพบในพระคัมภีร์ ดิฉันกลับรู้สึกเศร้าใจไม่หาย ดิฉันรู้ตัวมานานแล้วว่าดิฉันไม่ใช่คนช่างสังเกต ดิฉันปล่อยให้ตนเองหมกมุ่นกับชีวิต การเรียก และครอบครัวจนไม่เหลือยแลการทำหน้าที่คนอื่นกำลังประสบ

ดิฉันรู้ว่าดิฉันไม่ได้ทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อ “แบกภาระของกันและกัน, เพื่อมันจะได้เบา; ... โศกเศร้ากับคนที่โศกเศร้า; แท้จริงแล้ว, ปลอบโยนคนที่ต้องการการปลอบโยน” (โมไซยาห์ 18:8-9) ดิฉันต้องการเปลี่ยน ดิฉันต้องการเป็นคนดีขึ้น เพียงแต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้าทรงช่วยดิฉัน

คำตอบมาอย่างไม่คาดฝันและไม่ใช่วิธีที่ต้องการเมื่อดิฉันติดโรคเรื้อรัง โรคนี้ค่อย ๆ นำภาระยุ่งยากทั้งหลายของดิฉันออกไป ขณะโรคกำเริบ ดิฉันต้องยกเลิกกิจกรรมนอกบ้าน การเรียก และการเข้าร่วมประชุมที่โบสถ์ ดิฉันถูกจำกัดให้อยู่แต่ในบ้าน ดิฉันเหงา และรู้สึกไม่ได้รับการเหลือยแล

ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้าทรงรักษาดิฉันให้หายไม่วันใดก็วันหนึ่ง เมื่อพระองค์ทรงทำเช่นนั้นดิฉันสัญญากับตน

ดิฉันสวดอ้อนวอนขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้ดิฉันเป็นคนดีขึ้น คำตอบมาอย่างไม่คาดฝันและไม่ใช่วิธีที่ต้องการ

เองว่าจะไม่เป็นคนปิดหูปิดตาแบบนี้อีก เมื่อดิฉันมาถึงโบสถ์ดิฉันจะมองว่าใครนั่งคนเดียวและใครไม่ได้เข้าร่วมประชุมวันนั้น ดิฉันจะใช้เวลาแต่ละสัปดาห์เอาชนะความประหม่าและไปเยี่ยมคนป่วยหรือคนทุกข์ยากหรือเพียงต้องการเพื่อน ดิฉันจะรักพี่น้องของดิฉันทุกวัน—ไม่เฉพาะวันอาทิตย์หรือในระหว่างกิจกรรมศาสนจักรเท่านั้น

ดิฉันจะจดจำและดิฉันหวังว่าจะมีค่าควรแก่การได้ยินความรู้สึกพอพระทัยของพระเจ้าที่ว่า “ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรานี้ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย” (มัทธิว 25:40) ■

เชลลี พรอฟฟิตต์ โฮเวลล์ส, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

ผมไม่อยากรับใช้

เมื่อผมอายุ 11 ขวบ ที่การประชุมใหญ่ เขตในใจฮันเนสเบิร์ก แอฟริกาใต้ ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ (1907-1995) จับมือทักทายผมพลางพูดว่า “หนูจะไปเป็นผู้สอนศาสนาและจะเป็นผู้สอนศาสนาที่ดีแน่นอน”

เยาวชนชายส่วนใหญ่อยากเก็บคำพูดเหล่านั้นไว้ในใจตลอดไป แต่ไม่ใช่ผม 10 ปีต่อจากนั้นผมไม่ปรารถนาจะรับใช้งานเผยแผ่เลย ผมเป็นห่วงความสำเร็จด้านกีฬาและชีวิตสังคมของผมมากกว่า ผมคิดว่าการสละเวลาสองปีจะทำให้ทั้งหมดนั้นหลุดลอยไป ระหว่างสัมผัสภาษณ์กับ

ประธานสาขาและประธานสแตค ผมจะมาพร้อมข้อแก้ตัวว่าทำไมผมไม่อยากรับใช้

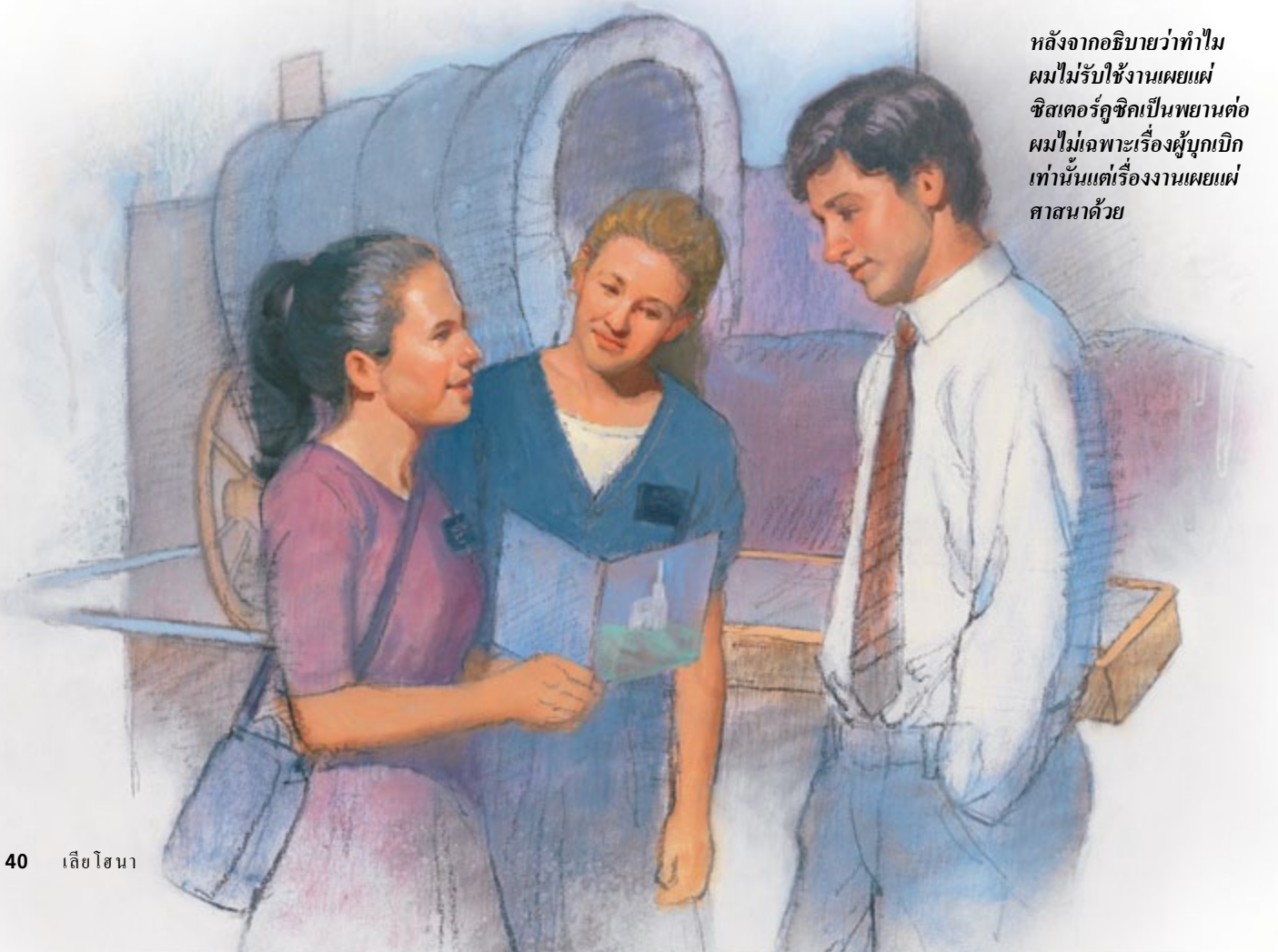
เมื่ออายุ 21 ปี ผมยังไม่มีประสบการณ์จะรับใช้งานเผยแผ่ ผมไปเยี่ยมครอบครัวของผมในรัฐไอโอวา สหรัฐ พวกเขาย้ายไปที่นั่นเมื่อหลายปีก่อน ขณะอยู่ในไอโอวา ผมมีโอกาสไปพระวิหารวินเทอร์ควอเตอร์สเนแบรสกากับสาขาคนโสดในท้องถิ่น ผมไม่ได้รับเอ็นดาวเมนท์ ผมจึงคิดว่าจะรับบัพติศมาแทนคนตาย

พอมาถึงพระวิหาร ผมพบว่าไม่มีบัพติศมาในช่วงบ่าย ผมคิดว่า “เยี่ยมเลย แล้วฉันจะทำอะไรในสองชั่วโมงครึ่งต่อจากนี้”

ผมตัดสินใจไปที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวมอรมอนเทรลซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้าม หลังจากดูภาพยนตร์เกี่ยวกับผู้บุกเบิกยาว 15 นาที ซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาสองคนมาทักทายผม เธอจะพาผมเดินดูรอบๆ หลังจากรู้จักผมนิดหน่อยแล้ว ซิสเตอร์คูซิคถามว่าทำไมผมไม่รับใช้งานเผยแผ่ คำแก้ตัวแบบเดิมพุ่งพรวดออกมา ซิสเตอร์คูซิคจึงเป็นพยานต่อผมไม่เฉพาะเรื่องผู้บุกเบิกเท่านั้นแต่เรื่องงานเผยแผ่ศาสนาด้วย

หลังจากเดินดูรอบๆ แล้วผมก็กลับมานั่งคิดทบทวนอยู่ในห้องรับรองของพระวิหาร คำแก้ตัวของผมเพื่อจะไม่รับใช้งานเผยแผ่กลายเป็นความเงิบงันของความ

หลังจากอธิบายว่าทำไมผมไม่รับใช้งานเผยแผ่ ซิสเตอร์คูซิคเป็นพยานต่อผมไม่เฉพาะเรื่องผู้บุกเบิกเท่านั้นแต่เรื่องงานเผยแผ่ศาสนาด้วย

ข่าวสารจากฝ่ายประธานภาคเอเชีย

ได้รับการนำโดย ศาสตราจารย์ทิมชีวิต

เอ็ดเดอร์เคนท์ ดี. วัตสัน

แห่งสภาเจ็ดสิบ

ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานภาคเอเชีย

เอ็ดเดอร์เคนท์ ดี. วัตสัน

เมื่อไม่นานมานี้มีคนถามข้าพเจ้าว่า “ท่านประทับใจอะไรมากที่สุดตั้งแต่ได้รับการเรียกที่มีอยู่ในปัจจุบัน”

คำตอบของข้าพเจ้าเกิดขึ้นโดยธรรมชาติเพราะนี่คือสิ่งที่มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อชีวิตข้าพเจ้าตั้งแต่ได้รับการเรียกอันศักดิ์สิทธิ์ที่ข้าพเจ้ามีอยู่เวลานี้ สิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจมากที่สุดคือเราได้รับการนำโดยศาสตราจารย์ ผู้หยั่งรู้ และผู้เปิดเผย ข้าพเจ้าเคารพพวกท่านอย่างลึกซึ้งสำหรับภาระหน้าที่อันน่ายำเกรงในการเรียกของพวกท่าน ข้าพเจ้าประหลาดใจในปัญญาและการเล็งเห็นของพวกท่าน ข้าพเจ้าอัศจรรย์ใจในสุขภาพแข็งแรงไม่เหน็ดเหนื่อยและความกระตือรือร้นของพวกท่าน แม้บางท่านอยู่ในวัย 84, 87, และ 89 ก็ตาม

ข้าพเจ้ารักประธานโรมัส เอส. มอนสัน ท่านได้รับเรียกเป็นอัครสาวกปีเดียวกับที่ข้าพเจ้าได้รับเรียกเป็นผู้สอนศาสนา ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2011 ท่านกล่าวว่า “การประชุมใหญ่ครั้งนี้เป็นปีที่ 48—ลองคิดดูว่า 48 ปี—ที่ข้าพเจ้าได้รับเรียกมาสู่โครัมอัครสาวกสิบสองโดยประธานเดวิด โอ. แมคเคย์ เมื่อเดือนตุลาคมปี 1963” ในฤดูใบไม้ร่วงปี 1963 เช่นเดียวกันที่ข้าพเจ้าได้รับหมายเรียกเป็นผู้สอนศาสนาจากประธานเดวิด โอ. แมคเคย์

ครั้งแรกที่ข้าพเจ้าพบประธานมอนสัน คือในห้องทำงานของท่านเมื่อ 22 ปีก่อนเมื่อท่านขอให้ข้าพเจ้ากับภรรยาไปรับใช้เป็นประธานคณะเผยแผ่ไตซุง ได้หวัน

ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม ปี 2011 ท่านสอนว่า “ไม่มีสิ่งใด สามารถนำปีติมาสู่ชีวิตท่านหรือนำสันติสุขมาสู่จิตวิญญาณท่านได้มากกว่าพระวิญญาณซึ่งมาหาเราได้เมื่อเราติดตามพระผู้ช่วยให้รอดและรักษาพระบัญญัติ... คำว่า *มนุษย์/บุรุษ* สามารถหมายถึงพวกเราคนใดคนหนึ่งถ้าเรายอมให้ตัวเราเป็นเช่นนั้น”

ในช่วงสุดท้ายของการประชุมท่านเตือนเราว่า “เราทุกคนอยู่ที่นี้เพราะเรารักพระเจ้าและต้องการรับใช้พระองค์” คำเตือนนั้นใช้ได้กับสมาชิกทุกคนของศาสนจักร—เราทำคำมั่นสัญญาเพราะเรารักพระเจ้าและต้องการรับใช้พระองค์

การช่วยชีวิตถือเป็นเครื่องหมายการรับใช้ของประณามอนสันตลอดชีวิตท่าน ตั้งแต่เป็นศาสตาศาพยากรณ์ท่านเชิญชวนให้เราแต่ละคนทำเช่นเดียวกัน ข้าพเจ้าเรียนรู้หลักธรรมสำคัญนี้โดยพยายามทำตามศาสตาศาพยากรณ์และมุ่งหมายจะช่วยชีวิต

ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนกับดอยล์เมื่อเราเป็นเพื่อนร่วมห้องเรียนในวิทยาลัยเมื่อกว่า 40 ปีที่แล้ว เขาเป็นนักเรียนเก่งอันดับต้นๆ ของชั้นเรียนเราตลอดมา สามปีที่แล้ว ดอยล์ไปดูการแข่งขันบาสเกตบอลและเกิดอาการเส้นเลือดในสมองแตกอย่างรุนแรง โรคนี้ทำให้ร่างกายด้านหนึ่งของเขาเป็นอัมพาตและการพูดของเขาต้องใช้ความตั้งใจมากกว่าสมัยที่เขาอายุน้อยกว่านี้ ข้าพเจ้าไปเยี่ยมดอยล์เมื่อข้าพเจ้าอยู่ในซอลท์เลคเพื่อเข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญ

เขาบอกข้าพเจ้าว่าสองสามเดือนหลังจากเกิดอาการเส้นเลือดในสมองแตก เขาได้รับโทรศัพท์จากเอลเดอร์จอห์น บี. ดิคสัน แห่งสวากเจ็ดสิบ อดีตคณบดีสอนศาสนาของเขา หลายท่านอาจจำได้ว่าเอลเดอร์ดิคสันเคยรับใช้เป็นประจำภาคเอเชีย สมัยหนุ่มเอลเดอร์ดิคสันได้รับเรียกให้รับใช้เป็นผู้สอนศาสนาในเม็กซิโก หลังจากได้รับเรียก แพทย์วินิจฉัยว่าท่านเป็นมะเร็งกระดูกที่แขนและอาจถึงขั้นเสียชีวิต บิดาให้พรท่านท่านถูกตัดแขน สิบเดือนหลังจากนั้นท่านกลับไปี่สนามเผยแผ่

เอลเดอร์ดิคสันไม่เคยรู้สึกที่ท่านพิการจากการสูญเสียแขน ท่านกล่าวว่า “การสูญเสียแขนของข้าพเจ้ากลายเป็นพรที่ยิ่งใหญ่กว่าในชีวิตข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอดทนกับคนอื่นมากขึ้นเพราะต้องอดทนกับตนเอง” ความปรารถนาของท่านคือการช่วยให้ผู้อื่นรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและมาหาพระองค์

เมื่อดอยล์ได้รับความช่วยเหลือเพื่อเข้าไปที่ทำงานของเอลเดอร์ดิคสัน ท่านได้รับการทักทายด้วยความกระตือรือร้น เอลเดอร์ดิคสันกล่าวอย่างอบอุ่นว่าท่านจะช่วยสอนดอยล์ผูกเง็กไทโดยใช้มือข้างเดียว แมื่อดอยล์จะทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วยอย่างน่าเสียดาย แต่ท่านเรียนรู้ผ่านการแสดงออกอันเรียบง่ายนี้ไม่ทำให้รู้สึกสงสารตนเอง แต่ให้รู้สึกว่าคุณชีวิตเขามีค่า

และเขาสามารถกระทำคุณประโยชน์ได้มากมายโดยการรับใช้ผู้อื่น นั่นเป็นวิธีที่เอลเดอร์ดิคสันทำตามแบบอย่างของประณามอนสันและออกไปช่วยชีวิต

ข้าพเจ้าไปเยี่ยมดอยล์เมื่อสองเดือนที่ผ่านมา เป็นครั้งแรกนับตั้งแต่เขามีอาการเส้นเลือดในสมองแตก เราโอบกอดกันร้องไห้ เขาไม่ได้มีคำถามว่าทำไมต้องเป็นเขา เขาไม่ได้รู้สึกสงสารตนเอง แต่ในการพูดที่เปี่ยมด้วยอารมณ์ความรู้สึกและด้วยความยากลำบาก เขาถามเป็นอย่างแรกว่าข้าพเจ้าเป็นอย่างไรบ้าง ถามถึงภรรยาและลูกๆ ของเราแต่ละคน จากนั้นเขาแบ่งปันประจักษ์พยานกับข้าพเจ้า

“ผมเกิดและเติบโตใหญ่ในชุมชนบ้านไร่เล็กๆ ในยูทาห์ สมัยเด็กผมไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ ผมสมัครไปเป็นผู้สอนศาสนาเมื่ออายุ 19 ปีเช่นเดียวกับกับคนอื่น ๆ และได้รับเรียกไปเม็กซิโก ในช่วงเวลานั้นเองที่ผมถามตนเองว่าผมมีประจักษ์พยานหรือ ศาสนจักรแห่งนี้แท้จริง จริงๆ หรือ ผมอ่านพระคัมภีร์มอรมอนและสวดอ้อนวอนอย่างที่ได้รับคำแนะนำ คำตอบที่ได้รับไม่ได้มาทันที แต่เมื่อผมไตร่ตรองสิ่งที่เคยเรียนรู้สมัยเป็นเด็กหนุ่มเติบโตในฟาร์ม ผมคิดถึงโลกสวยงามที่พวกเราอยู่ ผมเพ่งมองดวงดาวและพินิจพิจารณาจักรวรรดิระเบียบของจักรวาล ผมนึกถึงคน สัตว์ และพืช แน่ใจว่าสิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ ต้องมีอำนาจที่ยิ่งใหญ่กว่า ผมนึกถึงสิ่งที่ผมเรียนรู้มาทั้งชีวิตเกี่ยวกับแผนแห่งความสุขและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา

“ผมไตร่ตรองสิ่งที่ผมอ่านในพระคัมภีร์มอรมอน โจเซฟ สมิท เด็กหนุ่มไร้การศึกษาจะเขียนหนังสือที่ลึกซึ้งอย่างนี้ได้อย่างไร เขาสามารถอธิบายสิ่งที่ซับซ้อนและเข้าใจไม่ได้ อย่างเช่นศรัทธาโดยวิธีที่ทำให้ผมเข้าใจได้อย่างไร เป็นไปได้อย่างที่เขาส่งสามารถเขียนเรื่องราวของครอบครัวโบราณโดยมีหลักคำสอนและบทเรียนมากมายซึ่งไม่เพียงสอดคล้องกับพระคัมภีร์ไบเบิลเท่านั้น แต่ยังทำให้ความลึกลับนั้นแจ่มชัดขึ้นและเพิ่มความเข้าใจ เขาเพื่อฝันเรื่องนี้ขึ้นเองได้อย่างไร เขาทำไม่ได้คนที่เห็นระเบียบแบบแผนทุกอย่างรอบตัวเรา จากร่างกายเราเองถึงสิ่งมีชีวิตทุกอย่างบนพื้นพิภพจนถึงจักรวาลทั้งหมดจะ

ยังสงสัย หรือแย้งกว่านั้นปฏิเสธว่าพระผู้เป็นเจ้าของพระชนม์ และเป็นบิดาของเราได้อย่างไร ผมรู้ว่านั้นคือความจริง ผม ตื่นเต้นที่จะไปเป็นผู้สอนศาสนา”

ดอยล์กล่าวต่อไปอีกว่า “เมื่อผมหวนไต่รถจนถึงประสพ- การนี้ ผมนึกถึงคนๆ ที่อ่อนน้อมถ่อมตนในเม็กซิโกผู้รับผม เข้าไปในบ้านของเขา ภาษาสเปนของผมจำกัด ความเข้าใจของ ผมเกี่ยวกับพระกิตติคุณมีเพียงน้อยนิด แต่เมื่อผมบอกพวกเขา เกี่ยวกับโจเซฟ สมิธและการฟื้นฟู พวกเขารู้สึกถึงบางสิ่งและ พวกเขาเชื่อ เป็นไปได้อย่างไรแม้จะมีความบกพร่องของผู้ส่ง ข่าวสาร แต่กับใจที่จริงใจข่าวสารนั้นกลับก้องกังวานความจริง และพวกเขาเปลี่ยนชีวิตตนเองเพื่อให้สอดคล้อง ผมขอบพระทัย ที่สุดสำหรับพรของพระเจ้าในชีวิต”

ในกาลาเทียสอนเราว่า “จงช่วยรับภาระของกันและกัน ท่านจึงจะได้ปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระคริสต์ เพราะว่าถ้า ผู้ใดถือตัวว่าเป็นคนสำคัญ ทั้งๆ ที่เขาไม่สำคัญอะไรเลย ผู้นั้น ก็หลอกตัวเอง ทุกคนจงสำรวจการกระทำของตนเอง จึงจะมี อะไรๆ ที่จะรอดได้ในตัวไม่ใช่เปรียบกับผู้อื่น เพราะว่าทุกคน ต้องรับภาระของตัวเอง ส่วนผู้ที่รับคำสอน จงแบ่งสิ่งที่ดีทุกอย่าง ให้แก่ผู้ที่สอนตนเกิด...อย่าให้เราเมื่อยลำในการทำดี เพราะว่า ถ้าเราไม่ท้อใจแล้ว เราก็จะเกี่ยวเก็บในเวลาอันสมควร”

ด้วยความทะนงตน ข้าพเจ้าไปบ้านดอยล์โดยคิดว่าจะไป ช่วยชีวิตเพื่อยกวิญญาณของเขาเช่นประธานมอนสันสอนไว้ ข้าพเจ้านึกถึงพระคัมภีร์ในลูกาเมื่อพระเยซูตรัสกับเปโตรว่า “แต่ เราได้อิฐฐานเมื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านจะไม่ได้ขาด และเมื่อท่านได้หันกลับแล้ว จงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน”

แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าต้องกลับมาค้นคว้าพระคัมภีร์ ในกาลาเทีย ข้าพเจ้าไปช่วยชีวิต แต่คนที่จะไปเป็นคนช่วยชีวิต กลับเป็นคนที่ได้รับการช่วยชีวิต ข้าพเจ้าจากมาอย่างคนที่ได้รับการหนุนใจโดยคนที่ข้าพเจ้าคิดอย่างเข้าข้างตนเองว่าข้าพเจ้าจะ พยายามขึ้นมาได้

ข้าพเจ้าขอเชิญท่านแต่ละคน ให้นึกถึงคนที่แขนอ่อนแรง คนที่เข่าอ่อนล้า—และไป “ช่วยเหลือคนอ่อนแอ, ยกมือที่อ่อนแรง,

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน (2008-ปัจจุบัน)

ประธานมอนสันรับช่วงเป็นประธานศาสนจักร ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2008 เมื่ออายุ 80 ปี ก่อนหน้านี้ ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นอัครสาวกในปี ค.ศ. 1963

“ไม่มีสิ่งใด สามารถนำปีติมาสู่ชีวิตท่านหรือนำ สันติสุขมาสู่จิตวิญญาณท่านได้มากกว่าพระ วิญญาณซึ่งมาหาเราได้เมื่อเราติดตามพระผู้ช่วยให้ รอดและรักษาพระบัญญัติ ... คำว่า มนุษย์ปุถุชน สามารถหมายถึงพวกเราคนใดคนหนึ่งถ้าเรายอมให้ ตัวเราเป็นเช่นนั้น”

ประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “พบกันอีกครั้ง,” เลียวโฮนา พ.ย. 2011 หน้า 4

และให้กำลังเขาที่อ่อนล้า” ข้าพเจ้าแนะนำว่าเมื่อคนหนึ่งไปช่วย ชีวิต แท้ที่จริงพวกเขาจะได้รับการช่วยชีวิต

พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนสานุศิษย์ของพระองค์ดังนี้ “เพราะว่าผู้ใดใครจะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสีย ชีวิตเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด”

ในเรื่องนี้ประธานมอนสันกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเชื่อว่าพระผู้ ช่วยให้รอดทรงกำลังบอกเราว่า จนกว่าเราจะไม่นึกถึงตนเองใน การรับใช้ผู้อื่น ชีวิตเราก็จะมีความหมายขึ้นมาบ้าง ผู้ที่มีชีวิตอยู่

เพื่อตนเองในที่สุดจะเหี่ยวแห้งร่วงโรยไป เปรียบเทียบได้ว่าเสียชีวิต ขณะผู้ที่ไม่นึกถึงตนเองในการรับใช้ผู้อื่นเติบโตและเบิกบาน—และผลก็คือมีชีวิตรอด” ดอยล์ยังคงเข้มแข็งในศรัทธา พยายามอย่างจริงจังเพื่อรับใช้ผู้อื่น พรของเขาทำให้ข้าพเจ้าเข้มแข็งขึ้น

ตั้งแต่ได้รับการเรียกนี้ สิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจที่สุดคือการที่เราได้รับการนำอย่างแท้จริงจากศาสตราจารย์ผู้หนึ่ง และผู้เปิดเผย ข้าพเจ้าเคารพพวกท่านอย่างสุดซึ้งสำหรับภาระหน้าที่อันน่ายากเกรงในการเรียกของพวกท่าน และเคารพพวกท่านมากกว่าเดิมสำหรับการอุทิศตนที่พวกท่านมีต่อพระเจ้า ขอให้ เราแต่ละคนสวดอ้อนวอนให้ศาสตราจารย์ที่รักของเรา

ข้าพเจ้าขอทักทายด้วยพรที่ประธานมอนสันฝากไว้ให้เราแต่ละคนในการประชุมใหญ่สามัญครั้งที่ผ่านมามีเมื่อท่านกล่าวว่า

“ขอให้ พระวิญญูณที่เรารู้สึกที่นี้ยังคงสถิตกับเราขณะที่เราทำภารกิจต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

“ขอให้ เราแสดงความเมตตาต่อกันมากขึ้น

“ขอให้ เราทำงานของพระเจ้าอยู่ตลอดเวลา

“ขณะที่ลมแห่งการเปลี่ยนแปลงพัดอยู่รอบตัวเราและเส้นใยทางศีลธรรมของสังคมยังคงเสื่อมโทรมต่อหน้าต่อตาเรา ขอให้เราจดจำสัญญาอันล้ำค่าของพระเจ้าถึงผู้วางใจในพระองค์ “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขยาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันมีชัยของเรา”

“ขอให้ พรจากสวรรค์ดำรงอยู่กับท่าน

“ขอให้ บ้านท่านมีแต่ความรักสมัครสมานกลมเกลียว

“ขอให้ ท่านบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของท่านอยู่เสมอเพื่อประจักษ์พยานจะคุ้มครองท่านจากปฏิปักษ์

“ขอ พระผู้เป็นเจ้าประทานพลัง ความสามารถ และความมุ่งมั่นแก่เราเพื่อทำส่วนของเราให้ดี

“ขอให้ เราตระหนัก และเข้าใจว่าพระองค์ทรงประสงค์จะใกล้ชิดเรามากเพียงไร พระองค์ทรงประสงค์จะช่วยเหลือเรามากเพียงไร พระองค์ทรงรักเรามากเพียงไร พระองค์ทรงทำและเต็มพระทัยจะทำเพื่อเรามากเพียงไร

“ขอ พระองค์ประทานพรท่าน

“ขอให้ สันติสุขที่สัญญาไว้ของพระองค์สถิตอยู่กับท่านในเวลานี้และตลอดไป”

ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าเราได้รับการนำโดยศาสตราจารย์ที่มีชีวิต—ประธานโธมัส เอส. มอนสัน ■

**“ด้วยความทะนงตน ข้าพเจ้า
ไปบ้านดอยล์โดยคิดว่าจะไป
ช่วยชีวิตเพื่อยกวิญญูณของ
เขาเลิกเช่นประธานมอนสัน
สอนไว้ ... แต่คนที่จะไปเป็น
คนช่วยชีวิตกลับเป็นคนที่
ได้รับการช่วยชีวิต”**

สดับฟังพระเจ้า

ผ่านศาสดาพยากรณ์

เมื่อไม่นานที่ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของจะเดินทางมาประเทศไทย แต่เราสามารถเรียนรู้ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบันผ่านสื่อต่างๆ ของศาสนจักร ทั้งในพระคัมภีร์ นิตยสารเลียวนา ตีวีดีการประชุมใหญ่สามัญและการถ่ายทอดอื่น ๆ และจากเว็บไซต์ของศาสนจักร สมาชิกที่สดับฟังและเอาใจใส่เสียงของศาสดาพยากรณ์สามารถบอกท่านได้ว่าพวกเขามองเห็นพรจากการเชื่อฟังคำศาสดาพยากรณ์ในชีวิตส่วนตัวและครอบครัวของพวกเขาอย่างไร

ศศิธร สิริพันธ์, เชียงใหม่

คริสต์มาสที่ผ่านมา ลูกชายดิฉันโทรศัพท์มาจากสนามเผยแผ่เพื่อพูดคุยกับครอบครัว หลังจากพูดคุยสักพักเขาถามดิฉันว่า “คุณแม่ยังอ่านพระคัมภีร์และสวดอ้อนวอนในครอบครัวทุกวันไหมครับ” ดิฉันตอบไปว่ายังทำเหมือนที่เคยทำ เขาบอกดิฉันว่าเมื่อสองสัปดาห์ก่อน อธิการอัครทูตที่เขาได้รับใช้อยู่ขอให้เขาเป็นผู้พูดในการประชุมศิลาจารึกเกี่ยวกับพระคัมภีร์ เขาเล่าว่าเขาเห็นแม่ของเขาอ่านพระคัมภีร์ทุกเช้า และนั่นเป็นแรงบันดาลใจให้เขาอยากอ่านบ้าง เวลานี้เขาหลงใหลพระคัมภีร์มากจนขาดไม่ได้ เขาพูดได้เต็มปากว่าพระคัมภีร์มีพลังมากเพียงใดในชีวิตเขาและครอบครัว

ศาสดาพยากรณ์หลายท่านกระตุ้น

ให้เราอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน ดิฉันเห็นคุณพ่ออ่านทุกวัน นั่นเป็นภาพติดตามดิฉันมาตั้งแต่เด็ก และทำให้ดิฉันอยากอ่านตามท่าน ดิฉันรู้ว่าการเชื่อฟังศาสดาพยากรณ์ไม่เพียงส่งผลดีต่อชีวิต

เราเท่านั้น แต่ต่อลูกหลานและคนรุ่นต่อไป ด้วยพระคัมภีร์เปรียบเสมือนโลหิตหล่อเลี้ยงชีวิต โลหิตบริสุทธิ์ที่ทำให้สุขภาพชีวิต

และวิญญาณของเราแข็งแรง เมื่อชาว

อิสราเอลถูกพิชิต พระเจ้าทรงบัญชาให้โมเสสทำงูทองสัมฤทธิ์ติดไว้ที่ปลายเสาเพื่อให้ชาวอิสราเอลมองดู แต่เพราะวิธีนั้นเรียบง่ายเกินไปชาวอิสราเอลหลายคนจึงไม่เห็นความสำคัญ ไม่มองดู และเสียชีวิต เรื่องนี้เปรียบได้กับการเชื่อฟังศาสดาพยากรณ์ของเราแม้ในเรื่องเล็กน้อยที่เราอาจเห็นว่ามันสำคัญ

ศาสดาพยากรณ์พูดแทนพระเจ้า เราเชื่อฟังศาสดาพยากรณ์ก็เหมือนเชื่อฟังพระเจ้า เราไม่เพียงเชื่อฟังเรื่องการอ่านพระคัมภีร์ทุกวันเท่านั้น แต่ในเรื่องอื่นๆ ทั้งหมดของชีวิตด้วย

ขอให้เราอย่ายุ่งเกินกว่าจะฟังพระบิดาบนสวรรค์ตรัสแนะนำเราผ่านศาสดาพยากรณ์ด้วยความรักและความหวังดี แล้วเราจะพบว่าชีวิตเรามีสันติและพระองค์สามารถตรัสกับเราใน

วันสุดท้ายได้ว่า “ดีแล้วเจ้าเป็น [ลูก] ที่ดีและสัตย์ซื่อ...เจ้าจงปรี่ดีร่วมสุขกับเราเถิด” (ดู มัทธิว 25:23) ■

การเชื่อฟัง
ศาสดาพยากรณ์
โดยการอ่าน
พระคัมภีร์ของ
คุณพ่อส่งผลต่อ
ศศิธรและ
อิทธิพลนั้นส่ง
ต่อมาถึงรุ่นลูก
ของเธอ

อ่านพระคัมภีร์ฉบับอินเทอร์เนต
เป็นภาษาไทยได้ที่ Scriptures.lids.org/tha

ไฉทยา ทองมี, กรุงเทพฯ

เมื่อหลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเราต้องเจอกับปัญหาอุทกภัยครั้งใหญ่ ช่วงแรกๆ ดิฉันกับครอบครัวได้มีโอกาสไปช่วยบรรจุงูยงซีฟร่วมกับหน่วยงานของศาสนจักรและหน่วยงานภาครัฐ และร่วมกันกับเพื่อนกลุ่มเล็กๆ ทำอาหารไปช่วยผู้ประสบภัยที่เขตบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี เราช่วยเหลือในเขตนั้นได้เกือบหนึ่งสัปดาห์ แต่หลังจากนั้นครอบครัวดิฉันต้องกลายเป็นผู้ประสบภัยเสียเอง

ขณะนำอาหารไปแจกจ่ายให้ผู้ประสบภัยที่บางบัวทอง เราได้รับโทรศัพท์แจ้งว่าคันกันน้ำบริเวณใกล้บ้านเราแตก ให้รีบกลับบ้านด่วน ความรู้สึกแรกที่เข้ามาคือตื่นเต้น แต่ไม่ได้ตกใจกลัว ช่วงขณะนั้นคำสอนของพระเจ้าที่ว่า “หากเจ้าพร้อม เจ้าจะไม่กลัว” (คพ. 38:30) แวบเข้ามาในความคิด แน่ใจว่าครอบครัวเราเตรียมรับมือไว้ตลอดเวลาอยู่แล้ว เนื่องจากข่าวสารที่ลือลั่นเสนอ และที่สำคัญคือสิ่งที่เราเรียนรู้จากการ

**พระองค์ทรงบัญชาเราด้วย
ความรักให้เรา “เตรียมสิ่งที่
จำเป็นทุกอย่าง” (คพ. 109:8)
เพื่อว่าเมื่อเกิดภัยพิบัติ เราจะ
ดูแลตนเองและเพื่อนบ้าน**

**ฝ่ายประธานสูงสุด, จงเตรียมสิ่งที่
จำเป็นทุกอย่าง: การสะสม
สิ่งจำเป็นของครอบครัว
ภายในบ้าน, 2007**

เป็นสมาชิกในศาสนจักร

การสะสมอาหารและสิ่งของจำเป็นสำคัญมาก ดิฉันกับครอบครัวให้ความสำคัญแก่เรื่องนี้มาโดยตลอด เมื่อน้ำมาถึงบ้าน เราตัดสินใจไม่อพยพไปไหน เพราะมั่นใจว่าเราอยู่ได้ภายใต้สภาวะการณ์เช่นนี้ และเราก็อยู่ได้จริงๆ ขณะที่หลายคนมองว่าอุทกภัยครั้งนี้เป็นหายนะ แต่เรากลับมองเห็นพรที่อยู่ภายใต้ความยากลำบากที่เกิดขึ้น

เราเห็นพรของการเชื่อฟังว่าหากเราทำตามสิ่งที่ผู้นำพยายามสอนและกระตุ้นเตือนเรา เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขภายใต้สภาวะการณ์เลวร้าย ตลอดระยะเวลาเกือบหนึ่งเดือนที่เราต้องใช้ชีวิตอยู่กับน้ำ เรามีอาหารเพียงพอรับประทาน ไม่เพียงเท่านั้น เรายังสามารถแบ่งปันอาหาร

**บท: อาหารที่ครอบครัวทองมี
สะสมไว้ตามคำกระตุ้นเตือน
ของศาสดาพยากรณ์ช่วยให้
ประทังชีวิตอยู่ได้ในช่วงเวลา
วิกฤติ**

**ชาย: ลูกๆ สามคนของ
ครอบครัวทองมีกำลังพายเรือ
กลับบ้านด้วยตนเองระหว่าง
น้ำท่วม**

ทุกมือให้แก่เพื่อนบ้านที่ประสบภัยเช่นเดียวกับเราได้ด้วย เรา มีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อนบ้านเรื่องการขนย้ายสิ่งของ ระบบ ไฟฟ้า อาหารและยา ตลอดจนของใช้จำเป็น หรือแม้แต่สร้าง มิตรภาพ ให้กำลังใจกัน ดูแลซึ่งกันและกัน ที่สำคัญเราได้ แบ่งปันคำสอนที่ศาสนจักรสอนกับเพื่อนบ้านของเรา สิ่งเหล่านี้ นำความสุขมาให้จิตวิญญาณเราอย่างแท้จริง

ดิฉันกับครอบครัวรู้สึกตื้นตันต่อคำสอนของพระผู้เป็น เจ้ามาก แม้กระทั่งลูกเล็กๆ ของเราก็ไม่ได้ละเลยที่จะเชื่อฟัง แต่ละคนในครอบครัวกระตือรือร้นที่จะ ช่วยเหลือผู้อื่นเท่าที่จะทำได้ ดิฉันขอบ พระทัยพระองค์สำหรับคำปลอบประโลม ที่ทรงมีให้เสมอมา ขอบพระทัยพระองค์ สำหรับแสงสว่างของพระคริสต์ที่ส่องนำ ทางเรา และช่วยเรานำแสงแห่งความรัก ของพระองค์ไปสู่ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิก ศาสนจักรเช่นกัน

วงศกร จรัสอรุณฉาย, อุดรธานี

ผมเป็นสมาชิกในสาขาเล็กๆ ที่ สมาชิกต้องช่วยกันทำให้สาขาและท้องถิ่น เติบโต ผมได้รับพรจากประสบการณ์การ เป็นผู้สอนศาสนาและการเรียนรู้จากผู้นำ เกี่ยวกับการเชื่อฟัง เมื่อจบจากผู้สอนศาสนา ผมพยายามประยุกต์ใช้หลักธรรมที่ผม เรียนรู้มา

การทดสอบการเชื่อฟังของผมเกิดขึ้นในเย็นวันเสาร์หลังการประชุมใหญ่ ท้องถิ่นครั้งหนึ่งเมื่อผมได้รับโทรศัพท์จาก ประธานท้องถิ่นเกี่ยวกับการเรียกใหม่เพิ่มเติมซึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบที่ทำหายและ ต้องอุทิศเวลาอย่างมากเช่นเดียวกับการ

เรียกที่ผมทำอยู่ ขณะประธานท้องถื่นอธิบายถึงการตัดสินใจนี้ ผมเกิดคำถามมากมายขึ้นในใจ ความกลัวความไม่มั่นใจ ข้อ จำกัดด้านเวลาของผม รวมถึงความคิดที่ว่าผมไม่มีความสามารถ พอที่จะทำการเรียกนี้ ทำให้ผมพยายามปฏิเสธ ซึ่งการทำเช่นนั้นทำให้ผมไม่สบายใจ ในที่สุดผมตัดสินใจปรึกษาประธาน คณะเผยแผ่ ท่านอธิบายว่านี่คือการตัดสินใจจากพระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงต้องการให้ผมรับใช้ในตำแหน่งนี้ ในที่สุดผมจึง สวดอ้อนวอนและตัดสินใจทำตามการเปิดเผยของผู้นำโดย ตอบรับการเรียกนั้น

ในชีวิตเราจะเผชิญสิ่งที่เราต้อง ตัดสินใจ บางครั้งสิ่งนั้นอาจเป็นการตัดสินใจเลือกกระหว่างการเชื่อฟังผู้นำและทำ ตามพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าหรือ ละเลยพระบัญญัติและการเปิดเผยจาก พระองค์ ผมนึกถึงแบบอย่างของศาสดา พยากรณ์ในพระคัมภีร์มอรมอน หนึ่งในนั้น คือ ศาสดาพยากรณ์นีไฟ หลังจากลีไฮพา ครอบครัวของท่านออกจากกรุงเยรูซาเล็ม นีไฟเห็นพี่ๆ บ่นว่าบิดาและได้ฟังบิดาของท่านดักเตือนพี่ชายทั้งสองคน ท่านกล่าวว่า “และเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้นคือข้าพเจ้า, นีไฟโดยที่อายุน้อยยิ่งนัก... และมีความ ปรารถนามากด้วยที่จะรู้ความลับของ พระผู้เป็นเจ้า, ดังนั้น, ข้าพเจ้าร้องทูล พระเจ้า; และดูเถิดพระองค์เสด็จเยือน ข้าพเจ้า, และทรงทำให้ใจข้าพเจ้าอ่อนลง จนข้าพเจ้าเชื่อคำที่ปวงซึ่งพูดโดยบิดา ข้าพเจ้า” (1 นีไฟ 2:16)

นีไฟสวดอ้อนวอนเพื่อท่านจะเชื่อ ฟังได้เต็มที่ยิ่งขึ้นในการทำตามศาสดา พยากรณ์ของพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผย

**“บางครั้ง
ภารกิจที่
ท่านได้รับ
อาจดูหนัก**

หนา และความท้อแท้อาจ

เกือบกลืนเข้ามาในชีวิตท่าน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงเป็น

ผู้คลี่คลายการเรียกของท่าน

และทรงปรารถนาให้ท่าน

ประสบความสำเร็จ”

ประธานโรมัส เอส. มอนตัน,

“Called to Serve,” Ensign

พ.ย. 1991

อีกครั้งให้ไฟและไฟๆ ของท่านทำงานของพระองค์ ท่านจึงเชื่อฟังและตอบรับการเรียกของพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าจะไปและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา, เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงให้บัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์, นอกจากพระองค์จะทรงเตรียมทางไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะทำสำเร็จในสิ่งซึ่งพระองค์ทรงบัญชาพวกเขา” (1 นิไฟ 3:7) พระองค์จะทรงเตรียมทางให้เราสามารถเชื่อฟังพระคำของพระองค์ ซึ่งประทานผ่านพระคัมภีร์และผู้รับใช้ของพระองค์

ผมรู้ว่าศาสนจักรแห่งนี้เป็นความจริง เราจะได้รับพรและพบกับความสุขทุกครั้งที่เราเชื่อฟังพระบัญญัติและตัวแทนของพระองค์บนแผ่นดินโลกดังที่กษัตริย์เป็นจามินกล่าวไว้เกี่ยวกับคนที่เชื่อฟังและรักขานบัญญัติของพระเจ้าว่า “ดูเถิดพวกเขาได้รับพรในทุกสิ่ง; ทั้งฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ” (โมไซยาห์ 2:41) ■

ทั่วประเทศไทย

ฝ่ายประธานท้องถิ่นอุบลชุดใหม่

การประชุมใหญ่ท้องถิ่นอุบลจัดขึ้นเมื่อวันที่ 17-18 ธันวาคม 2011 โดยมีประธาน ไมเคิล เอส. สมิธ ประธานคณะเผยแผ่เป็นผู้ควบคุมการประชุม ฝ่ายประธานท้องถิ่นชุดใหม่ได้รับการเสนอชื่อและสนับสนุน ได้แก่ ประธาน หัส เพชรดี ประธานท้องถิ่น ประวิทย์ สร้อยสน ที่ปรึกษาที่หนึ่ง และกิจจา พุฒใจบุญ ที่ปรึกษาที่สอง ■

ศาสนจักรช่วยผู้ประสบภัย

ศาสนจักรจัดซื้อเครื่องนอนประกอบด้วยผ้าห่ม 20,000 ผืน หมอน

15,000 ใบ ถูนอน 450 ชุด และมุ้ง 10,000 หลัง เพื่อบริจาคให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วมและภัยหนาว โดยดำเนินการร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ในเขตพื้นที่ทยอยแจกจ่ายสิ่งช่วยเหลือให้ผู้ประสบภัยในเขตกรุงเทพฯ นนทบุรี ปทุมธานี ลพบุรี อยุธยา เชียงใหม่ ลำปาง น่าน และแม่ฮ่องสอน ■

ประชาชนต่อแถวรอรับบริจาคชุดผ้าห่มจากผู้สอนศาสนาอาวุโส

ขอเชิญชมบันทึกการถ่ายทอดการประชุมใหญ่สามัญ หรือการถ่ายทอดซ้ำผ่านระบบการสื่อสารของศาสนจักรในวันที่ 7-8 เมษายน 2012 ที่อาคารประชุมของท่านตามเวลาดำหนด

ส่งบทความข่าวกิจกรรมในสาขา/วอร์ด หรือ ท้องถิ่น/สเตคเรื่องราวการเปลี่ยนใจเลื่อมใสและประสบการณ์ทางวิญญาณของท่านเพื่อลงในเว็บไซต์หรือเสียงโฮนาได้ที่

บรรณาธิการเนื้อหา:

สุพันธ์ินดา แก่นจักร

อีเมล: kaenjaksu@gmail.com

อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา

ระบุ: (1) ชื่อ-นามสกุล (2) วันเดือนปีเกิด (3) วอร์ดหรือสาขา (4) สเตคหรือท้องถิ่น (5) คำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรของท่านให้พิมพ์คำตอบและรูปถ่ายที่ส่งมา (ถ้ามี)

หากอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องมีคำอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ปกครอง

คิด พระวิญญูญาณทรงเป็นพยานอย่างแรงกล้าว่าผมควรรับใช้งานเผยแผ่ ตั้งแต่ผมเริ่มพูดคุยกับซิสเตอร์ผู้สอนศาสนา ทุกอย่างในตัวผมเปลี่ยนไป พระวิญญูญาณทรงเป็นพยานต่อใจผมถึงสิ่งที่ผมต้องทำ

หลายเดือนต่อมาผมพบว่าสุรเสียงสงบแผ่วเบาได้บอกซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาว่าผมเดินดูรอบๆ เธอไม่รู้ว่าจะเพราะเหตุใด แต่พระเจ้าทรงมีแผนสำหรับผม

ผมรับใช้ในคณะเผยแผ่เวเนซุเอลา แคลิฟอร์เนีย—คณะเผยแผ่ที่ยอดเยี่ยมที่สุดในโลก—และสร้างมิตรภาพอันแสนวิเศษบางอย่างที่ผมหวังว่าจะคงอยู่ชั่ววันรันดร์ ผมไม่เชื่อประธานฮันเตอร์ร่วม 10 ปี แต่ท่านรู้ว่าท่านกำลังพูดอะไร

ชีวิตผมเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง ทั้งหมดก็เพราะซิสเตอร์ผู้สอนศาสนาคนหนึ่งทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ ■

เนวิลล์ สเมตา, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

พระเจ้าทรงเป็นบทเพลงของผม

เนื่องจากผมอาศัยอยู่ในเมืองเล็กๆ ของแอริโซนาที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย สมาชิกศาสนจักรพูดกับผมบ่อยๆ เกี่ยวกับศาสนจักร พวกเขา มักจะชวนผมกับลูกๆ ไปโบสถ์ อ่านพระคัมภีร์ หรือทั้งสองอย่าง ผมไม่สนใจจะยอมรับคำเชื้อเชิญของพวกเขาเลย แต่ขอขอบคุณพวกเขาอย่างสุภาพที่สนใจครอบครัวผม

เมื่อผมรู้จักสตรีคนหนึ่งที่ผมแต่งงาน

ด้วยในเวลาต่อมา เธอบอกผมว่าเธอเป็นวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ผมชื่นชมความเข้มแข็งทางวิญญูญาณของเธอและตกลงจะไปโบสถ์กับเธอหลังจากเราแต่งงานกัน ผมเริ่มไปโบสถ์เป็นประจำตามที่ตกลงไว้และถึงกับชื่นชอบบรรยากาศกับความเป็นมิตรที่โบสถ์ แต่ทั้งที่ผมศึกษาพระคัมภีร์ ไปโบสถ์ สวดอ้อนวอนตามลำพังและกับครอบครัว ผมก็ยังสงสัยการดำรงอยู่จริงของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าจะพยายามมากเพียงใด ผมรู้สึกประหนึ่งไม่สามารถทำให้ความเชื่อที่ฝังรากลึกมานานสิ้นคลอนได้ เพราะผมไม่รู้ลึกใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากกว่าตอนเริ่มต้น ผมจึงปฏิเสธคำเชื้อเชิญให้รับบัพติศมา

หลังจากไปโบสถ์นานหกปี คุณพ่อของผมที่ประจำการในกองทัพสหรัฐฯ จากไปอย่างกะทันหัน ผมกับครอบครัวต้องการให้มีคนเป่าแตรข้างหลุมศพ เนื่องจากผมเป็นนักดนตรีอาชีพ พวกเขาจึงขอให้ผมเป็นคนเป่าแตร ผมเคยแสดงในงานพิธีข้างหลุมศพมาแล้วหลายร้อยครั้ง แต่เพราะนี่เป็นพิธีศพของคุณพ่อ ผมจึงรู้ว่าครั้งนี้ไม่เหมือนครั้งอื่น ผมรู้จากพิธีศพของคุณแม่ด้วยความรู้สึกสะเทือนใจอย่างมากของ ผมอาจส่งผลต่อการเล่นดนตรีได้ ผมตั้งใจว่าจะไม่ยอมให้ความสะเทือนใจมาขัดจังหวะการเล่นดนตรีในระหว่างพิธี

ช่วงเวลาก่อนพิธีเริ่ม ผมพยายามฝึกเป่าเบาๆ อย่างประหม่า พอฝึกเป่าโน้ตได้ไม่กี่ตัวผมก็รู้สึกที่ผมกำลังจะล้มเหลวเหมือนครั้งก่อน ผมน้ำตาคลอและเริ่มร้องไห้ เสียงสะอื้นทำให้ผมหายใจไม่สะดวก ถ้าเป็นแบบนี้ผมจะเป่าแตรได้อย่างไร

ผมไม่หวังเรื่องชื่อเสียงของผม แต่ผมต้องการให้เกียรติคุณพ่อ ขณะเริ่มเป่า ผมพบว่าผมไม่สามารถหายใจได้เต็มปอด การขอความช่วยเหลือไม่ใช่ลักษณะนิสัยของผม แต่ตอนนี้ ผมไม่รู้จะทำอะไรได้อีก โน้ตตัวแรกที่เป่าออกมาไม่หนักแน่น ผมทูลวิงวอนพระบิดาบนสวรรค์ในใจว่า “ได้โปรด” ขณะเป่าโน้ตตัวที่สอง ผมหายใจได้เต็มปอด และเสียงแตรที่เป่าออกมาไพเราะน่าฟัง ตลอดเพลงที่เหลือ ผมเป่าได้ดีเกินความสามารถของผม เมื่อเป่าโน้ตตัวสุดท้ายจบ ลมหายใจผมหมดทันทีและพยายามสูดลมหายใจผ่านม่านน้ำตา

นักดนตรีอย่างผมทราบดีถึงจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง กล่าวคือ ผมอาจเป่าได้ไม่ดีแม้ในสภาวะการณ์ที่ดีที่สุด ผมเห็นชัดเจนว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำวิงวอนของผม พระองค์ประทานพรให้ผมมีพลังและสามารถให้เกียรติบิดาทางโลกของผมได้ ผมได้รับพยานพิเศษว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบเราในวิธีที่เราสามารถเข้าใจได้ คำตอบของพระองค์ในเวลาที่ผมต้องการช่วยให้ผมตระหนักว่าพระองค์ทรงปรารถนาจะสื่อสารกับผมเสมอ

หลายเดือนหลังจากผมข้ามสิ่งกีดขวางที่ฝังลึกมานานได้แล้ว ผมจึงเข้าร่วมศาสนจักร แม้การรับบัพติศมาจะเป็นก้าวกระโดดของศรัทธา แต่ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์จะทรงอวยพรผม ประสบการณ์ของผมขณะเป่าแตรสอนผมว่าพระองค์จะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของผมตามความต้องการและความเข้าใจของผม ■

ทอม ชัลลิแวน, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

โดย เอ็ลเดอร์
แรนดอลล์ เค. เบนเน็ตต์
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

ทำตาม คำสัตยาภรณ์

ช้าพเจ้าพบเทพธิดาผู้กลายเป็นภรรยาของ
ข้าพเจ้าในงานเลี้ยงสถาบันคืนที่สองหลัง
ข้าพเจ้ากลับจากงานเผยแผ่ ถึงแม้เซลลีย์
กับข้าพเจ้าจะเติบโตใหญ่ในแคนาดาห่างกันหลาย
ร้อยไมล์และไม่เคยพบกันมาก่อน แต่เราได้รู้จักกัน
ในช่วงหลายเดือนต่อมา เมื่อข้าพเจ้าขอแต่งงาน
สามครั้งและถูกปฏิเสธเพราะเขาตั้งใจจะรับใช้
งานเผยแผ่ สุดท้ายเธอยอมรับคำขอแต่งงานหลัง
จากข้าพเจ้าสัญญาว่าจะจะรับใช้งานเผยแผ่ด้วย
กันหลังจากเลี้ยงดูครอบครัว เธอยอมรับแหวนหมั้น
ในวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1976

แต่ในวันต่อๆ มา เราทั้งคู่รู้สึกไม่สบายใจ—ไม่ใช่
เรื่องแต่งงานกันแต่เรื่องแหวน ข้าพเจ้าจะอธิบาย

การตัดสินใจทำตามคำสัตยาภรณ์

ในช่วงหลายสัปดาห์ก่อนการหมั้นของเรา ข้าพ-
เจ้ากับเซลลีย์ใช้เวลาพูดคุยกันมากพอสมควรว่า
เราต้องการเลี้ยงดูครอบครัวอย่างไรและเราอยาก
ให้การแต่งงานเป็นแบบไหน เรื่องหนึ่งที่เป็นศูนย์
รวมของการสนทนาคือเราตั้งใจว่าจะทำตามคำสัตยา
ภรณ์เสมอ

สองเดือนก่อนหมั้นหมาย เราฟังคำปราศรัย
หลายเรื่องเกี่ยวกับการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม
ค.ศ. 1976 ซึ่งสนับสนุนหลักการเรื่องการพึ่งพา
ตนเอง นี่เป็นหัวข้อที่ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู.
คิมบัลล์ (1895–1985) และท่านอื่นๆ สอนมาตลอด

หลายปี ทั้งข้าพเจ้ากับเซลลีย์โตมากับการรู้ความ
สำคัญของการปลูกผักสวนครัว มีเสปียงอาหาร
และการเตรียมพร้อมโดยทั่วไป แต่ในการประชุม
ใหญ่สามัญครั้งนั้น เรื่องการเตรียมดูแลเหมือนจะ
กล่าวถึงมากเป็นพิเศษ ผู้พูดบางท่านพูดถึงน้ำท่วม
เขื่อนแท่นที่เกิดขึ้นในเดือนมิถุนายน หนึ่งในนั้น
คือบาร์บารา บี. สมิธ (1922–2010) ประธานสมาคม
สงเคราะห์สามัญ เธอเน้นความสำคัญของการพึ่ง
พาตนเอง—โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเสปียงอาหาร
หนึ่งปีตามที่เราได้รับคำแนะนำในเวลานั้น ประธาน
คิมบัลล์เตือนวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในภาคปิด
การประชุมใหญ่ให้นึกถึงพระคัมภีร์ใน ลูกา 6:46
ที่พระเจ้าช่วยให้รอดตรัสว่า “เหตุไฉนท่านทั้งหลาย
จึงเรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ แต่
ไม่กระทำตามที่เราบอกนั้น” ประธานคิมบัลล์จึง
แนะนำวิสุทธิชนว่าให้ข่าวสารของการประชุมใหญ่
ตามพวกเขาเข้าไปใน “บ้านและ...ชีวิตอนาคต”
ของพวกเขา²

หลังจากการหมั้นหมาย ขณะข้าพเจ้ากับเซลลีย์
ครุ่นคิดถึงการเริ่มต้นชีวิตแต่งงานและชีวิตครอบ-
ครัวของเรา ข่าวสารเหล่านี้ดังแว่วอยู่ในหูเรา เรา
ทั้งคู่ไม่รู้ที่เราต่างกำลังคิดว่าจะเริ่มสะสมอาหาร
ในครอบครัวเราอย่างไร เพื่อเชื่อฟังคำแนะนำครั้ง
นั้น เราต้องเริ่มจัดหาเสปียงอาหารหนึ่งปี แต่เรา
จะทำอย่างไร เราเป็นนักศึกษา—จะต้องเรียนอีก
หลายปี—และมีเงินไม่มาก พระวิญญูณบริสุทธิ์

โดยปกติ
 แหวนหมั้นจะหมายถึงคำมั่น
 สัญญา แต่สำหรับข้าพเจ้ากับภรรยา
 การไม่มีแหวนหมั้นหมายถึงคำมั่น
 สัญญาที่เรามีต่อพระเจ้าและ
 ศาสดาพยากรณ์
 ของพระองค์

ประธานคำตอบเดียวกันให้เรา แต่ต่างคนต่างได้รับ นั่นคือ เราต้องขายแหวนหมั้น แต่ข้าพเจ้าจะขอให้เซลลีย์ทำเช่นนั้นได้อย่างไร ข้าพเจ้า เพิ่งให้ แหวนเธอ เธอจะคิดอย่างไรถ้าขอให้เธอขายแหวนมาซื้อข้าวโอ๊ต แป้ง และข้าวสาร ระหว่างนั้นเธอเองก็กังวลเช่นกัน เธอสงสัยว่าข้าพเจ้าจะคิดอย่างไรถ้าเธอมาบอกข้าพเจ้าให้ขายแหวนที่ข้าพเจ้าเลือกให้เธอ นั่นจะทำร้ายความรู้สึกของข้าพเจ้าหรือไม่

แต่การกระตุ้นเตือนที่เราแต่ละคนรู้สึกแรงกล้ามากเกินกว่าจะเพิกเฉย และยิ่งเราต่างคนต่างคิดเรื่องนี้ แหวนเพชรวงนั้นก็ยิ่งแวววาวมากขึ้น เมื่อเซลลีย์ยกเรื่องดังกล่าวขึ้นมาพูดหลังคริสต์มาสผ่านไปไม่กี่วัน ข้าพเจ้ารู้สึกโล่งอกที่ได้ข้อสรุป

เดียวกันกับข้าพเจ้า ในหลายๆ ด้านแล้ว นั่นเป็นการยืนยันที่ชัดเจนยิ่งต่อเราทั้งสองเกี่ยวกับการเลือกคนที่เราจะแต่งงานด้วยการรู้ว่าลำดับความสำคัญและทัศนคติของเราสอดคล้องกัน ทั้งยังสอดคล้องกับศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทำให้เรามั่นใจอย่างยิ่ง ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งที่เธอเต็มใจเสียสละเช่นนั้นเพื่อทำตามศาสดาพยากรณ์

โปรดอย่าเข้าใจข้าพเจ้าผิดและโปรดอย่าขายแหวนของท่าน! การซื้อหรือสวมแหวนหมั้นไม่ผิด อันที่จริง ลูกทุกคนของเราที่แต่งงานแล้วล้วนมีแหวนที่สวยงามและพอเหมาะ มีหลายวิธีที่เราสามารถทำตามศาสดาพยากรณ์และอัศจรรย์แล้วปรับใช้คำแนะนำของพวกเขาในชีวิตส่วน

ตัวของเราได้ แต่เพราะพระวิญญานทรงนำทาง เรา ให้ทำตามศาสดาพยากรณ์โดยขายแหวนหมั้น ในกรณีของเราการเลือกจึงอยู่ระหว่างเก็บแหวนไว้หรือทำตามศาสดาพยากรณ์ เรื่องนี้ช่วยเราวางแบบฉบับสองอย่างในบ้านเราตั้งแต่ต้น นั่นคือทำตามศาสดาพยากรณ์และทำตามการกระตุ้นเตือนทางวิญญานที่เราได้รับเป็นส่วนตัว

ตอบรับการตัดสินใจของเรา

ร้านอัญมณีที่ข้าพเจ้าซื้อแหวนมาปิดประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังคริสต์มาส แต่ครั้งแรกหลังจากร้านเปิดอีกครั้ง ข้าพเจ้าไปพูดกับคนขายอัญมณี ข้าพเจ้าคาดว่าเขาคงไม่ยอมคืนเงินให้เพราะสวมแหวนวงนั้นไปแล้วและถือว่าใช้แล้ว ข้าพเจ้าเตรียมตัวรับปฏิกิริยาตอบได้ในลักษณะนี้ และคิดจะขายแหวนแบบยอมขาดทุน แต่ด้วยความประหลาดใจแก่ข้าพเจ้า คนขายอัญมณีใจอ่อน ข้าพเจ้าเดินออกมาพร้อมเงินสดในมือ—และอ้าปากค้างด้วยความประหลาดใจที่พระเจ้าทรงเปิดทางให้เราเชื่อฟัง

ไม่ว่าทุกคนต้องตัดสินใจเช่นเดียวกับเรา เมื่อเพื่อนๆ ของเรา—รวมทั้งคนที่เป้นสมาชิกศาสนจักรทราบที่เราทำอะไรลงไปและเห็นสายหนังสือเล่มที่ข้าพเจ้าออกแบบให้เซลลีย์สวม พวกเขาบอกว่าเราเสียสติ ผู้หญิงหลายคนที่อยู่ด้วยเดียวกับเซลลีย์ไม่ยอมเชื่อว่าเธอยอมทำสิ่งที่ทำลงไป น้อยคนนักที่ให้กำลังใจหรือสนับสนุนเรา

เซลลีย์เข้มแข็งและรู้ว่าเธอจะไม่รู้สึกอะไรไม่ว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรก็ตาม เธอมีความเชื่อมั่นเพราะเธอรู้ว่ากำลังทำตาม

ศาสตราจารย์ และนั่นสำคัญว่าเรื่องอื่นทั้งหมด แต่พระเจ้าทรงแสดงพระเมตตาอันละเอียดอ่อนต่อเราในรูปแบบของเพื่อนสองคนที่ช่วยให้เรารู้สึกว่าเราไม่โดดเดี่ยว

ข้าพเจ้ากับเพื่อนชื่อบ็อบแนะนำพรานให้รู้จักศาสนจักรสมัยเรียนมัธยมปลาย ต่อมาเราทั้งสองคนรับใช้งานเผยแผ่ และเมื่อพรานกลับจากงานเผยแผ่ของเธอเธอกับบ็อบหมั่นกัน เมื่อพวกเขาบอกข่าวดีให้ข้าพเจ้ากับเชลลีย์ทราบ เรารู้ว่าแทนที่จะซื้อแหวนหมั้น พวกเขาตัดสินใจใช้เงินทุนซื้ออาหารมาสะสม น่าสนใจสำหรับเราทั้งสองคนที่พระวิญญาณทรงนำทางเราให้ทำคล้ายกัน การที่เราให้คำมั่นว่าจะทำตามพระวิญญาณบริสุทธิ์และศาสตราจารย์ที่มีชีวิตเพิ่มมิติใหม่ให้แก่มิตรภาพของเรา ซึ่งคงอยู่นานกว่า 40 ปี

พรจากการเชื่อฟัง

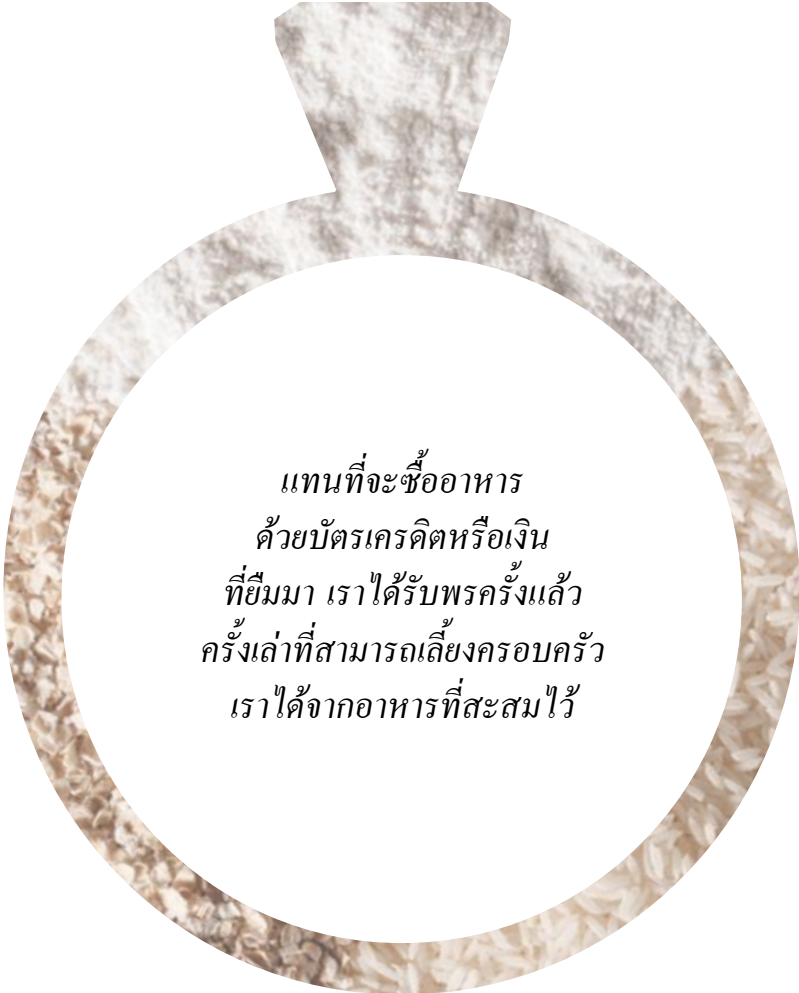
ข้าพเจ้ากับเชลลีย์เริ่มซื้ออาหารจำเป็นสำหรับการสะสมในบ้านเมื่อเดือนมกราคม ค.ศ. 1977 และยังคงซื้อทีละเล็กทีละน้อยจนเราแต่งงานกันในเดือนเมษายนของปีนั้น ก่อนแต่งงาน เราสะสมอาหารไว้ที่บ้านพ่อแม่ของข้าพเจ้า

เชลลีย์สวมสายหนังแทนแหวนหมั้นอยู่นานขณะข้าพเจ้าจบปริญญาตรีและเข้าเรียนคณะทันตแพทย์ ช่วงที่ข้าพเจ้าเรียนหนังสือ ครอบครัวเราย้ายหลายครั้ง เราเคยชินกับการลากถังข้าวสาลีจากอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง จากบ้านหลังหนึ่งไปบ้านอีกหลังหนึ่ง และจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่ง เพื่อนๆ ของเราเริ่มหลบหน้าเราทุกครั้งที่เราย้าย แต่ในปีหลังๆ เราสำนึกคุณอย่างสุดซึ้งที่ได้ทำตามคำแนะนำ

นำของผู้นำศาสนจักร

เมื่อข้าพเจ้าเรียนจบทันตแพทย์ และเริ่มเป็นหมอฟัน ข้าพเจ้ากับเชลลีย์มีบุตรสองคนและไม่มีเงินเลย แต่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่งที่เราสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยอาหารที่เราสะสมไว้ก่อนแต่งงาน การเชื่อฟังคำแนะนำของศาสตราจารย์เป็นพรแก่ชีวิตเร่อีกครั้งหลังจากเราแต่งงานได้สิบกว่าปี ตอนนั้นข้าพเจ้าเรียนเพิ่มเติมจบแล้วและศึกษาต่อเฉพาะด้านทันตกรรมจัดฟัน เงินเราไม่เหลือ แต่แทนที่จะซื้ออาหารด้วยบัตรเครดิตหรือเงินยืม เราได้รับพรที่สามารถเลี้ยงครอบครัวได้จากเสบียงของเรา (ซึ่งเวลานี้เรามีบุตรสี่คน)

ในช่วงหลายปีนับจากนั้น เราได้รับพรอีกหลายด้านเพราะเอาใจใส่ถ้อยคำของ

แทนที่จะซื้ออาหาร
ด้วยบัตรเครดิตหรือเงิน
ที่ยืมมา เราได้รับพรครั้งแล้ว
ครั้งเล่าที่สามารถเลี้ยงครอบครัว
เราได้จากอาหารที่สะสมไว้

ศาสตราจารย์ เราเรียนรู้ว่าต้องไม่สงสัยความถูกต้องของสิ่งที่ศาสตราจารย์และอัครสาวกสอนหรือสงสัยว่านั่นสมเหตุสมผลหรือไม่ เราเรียนรู้ว่าโดยการลงมือทำ—และทำตาม—คำแนะนำของพวกเขาท่านโดยฉบับสัน ชีวิตเราได้รับพร

เรียนรู้ที่จะฟังถ้อยคำของศาสตราจารย์

บางคนอาจเรียกการกระทำของเราว่าการเชื่อฟังแบบหลับหูหลับตา แต่เรามีสัญญาส่วนตัวของพระเจ้าว่าศาสตราจารย์จะไม่นำเราให้หลงผิด การรู้เช่นนี้ช่วยให้เราฟังเสียงของท่านเฉกเช่นที่เราจะฟังสุรเสียงของพระองค์ (ดู คพ. 1:38)

เราเรียนรู้เช่นกันว่าโดยปกติศาสตราจารย์

พยากรณ์ที่มีชีวิต **เชื่อเชียว** เราให้ทำสิ่งต่างๆ แต่พวกท่านมักไม่ใช่คำตอบอย่างเช่น **สั่ง** หรือ **แนะ** วิธีของพวกเขาสุภาพอ่อนโยน แต่เชื่อว่าจะทำให้เรามีข้ออ้างเพื่อจะไม่ทำตาม เมื่อข้าพเจ้ากับเชลลีย์ถือคำเชื่อเชียวเป็นพระบัญญัติ เราได้รับพรเสมอ

เราเรียนรู้ที่จะมองคำแนะนำของพวกท่านให้ออกเช่นกันโดยฟังถ้อยคำต่างๆ เช่น “ข้าพเจ้าได้ไตร่ตรอง...” หรือ “บางสิ่งที่อยู่ในความคิดข้าพเจ้าคือ...” หรือ “ข้าพเจ้ารู้สึกที่ต้องบอกท่าน...” หรือ “ข้าพเจ้าขอให้คำแนะนำบางอย่างเกี่ยวกับ...” หรือ “ข้าพเจ้าหวังว่า...” ถ้อยคำเหล่านี้และคล้ายกันนี้เป็นคำไขที่ช่วยให้เรารู้ว่าอะไรอยู่ในความคิดและในใจของผู้รับใช้ที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้า

อีกเรื่องหนึ่งที่ช่วยให้เราได้ยินสุริยเสียงของพระเจ้าขณะที่เราฟังศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกคือเอาใจใส่เป็นพิเศษเมื่อพวกท่านอ้างคำพูดของศาสดาพยากรณ์หรืออัครสาวกท่านอื่น พระเจ้าทรงสอนว่าพระองค์จะทรงสถาปนาพระวจนะของพระองค์โดยปากของพยานสองหรือสามคน (ดู 2 โครินธ์ 13:1; คพ. 6:28)

เพราะข่าวสารเรื่องการฟังพาดตนเองกล่าวซ้ำหลายครั้งในการประชุมใหญ่สามัญก่อนเราหมั้นหมาย ข้าพเจ้ากับภรรยาจึงรู้สึกว่าข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเราเป็นพิเศษ ณ เวลานั้น เราได้รับการคลายใจอย่างชัดเจนให้ทำตามคำแนะนำดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การทำตามศาสดาพยากรณ์ไม่เกี่ยวกับการแสดงความภักดี

ภายนอกเสมอไป บ่อยครั้งที่การเชื่อฟังมักแสดงออกด้วยวิธีที่เล็กน้อยกว่าและเป็นส่วนตัวมากกว่า โดยไม่คำนึงว่าคนอื่นจะรู้หรือไม่ว่าเราเชื่อฟังหรือไม่เชื่อฟังพระเจ้าทรงทราบ พระองค์จะประทานพรสำหรับการเชื่อฟังของเราและเปิดทางให้ทำได้

ปัจจุบันเชลลีย์สวมแหวนแต่งงานแบบเรียบๆ แต่เธอยังเก็บสายหนึ่งเส้นเล็กไว้เตือนใจให้นึกถึงช่วงเวลาเหล่านั้น สำหรับเราแล้วนี่คือสัญลักษณ์ของการตัดสินใจแต่เน้นๆ ที่จะทำให้การทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์เป็นส่วนสำคัญของชีวิตครอบครัวเราเสมอ เวลานั้นเมื่อเรามองดูลูกๆ ของเราเลี้ยงดูลูกๆ ของพวกเขา เรารู้สึกซาบซึ้งที่การทำตามประธานโรมัสเอส. มอนสัน ศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวพวกเขาเช่นกัน สำหรับเราแล้ว การเชื่อฟังดังกล่าวเป็นมรดกที่พิเศษสุดและเป็นเครื่องหมายของการรักษาพันธสัญญาซึ่งจับต้องได้เช่นเดียวกับแหวนหมั้น ■

อ้างอิง

1. ดู บาร์บารา บี. สมิธ, “She Is Not Afraid of the Snow for Her Household,” *Ensign*, พ.ย. 1976, 121–22
2. สตีเฟนเซอร์ คับเบิลยู. คิมบัลล์, “A Program for Man,” *Ensign*, พ.ย. 1976, 110
3. ดู ฮาโรลด์ บี. ลี, “The Place of the Living Prophet, Seer, and Revelator” (ปราศรัยกับคณะเซมินารีและสถาบันศาสนา 8 กรกฎาคม ค.ศ. 1964), 13; มาเรียน จี. รมอนีย์, ใน *Conference Report*, ต.ค. 1960, 78; *The Discourses of Wilford Woodruff*, ed. G. Homer Durham (1946), 212–13

เวลานี้เชลลีย์สวมแหวนแต่งงานแบบเรียบๆ แต่เธอยังเก็บสายหนึ่งเส้นเล็กไว้เตือนใจให้นึกถึงช่วงเวลาเหล่านั้น สำหรับเราแล้วนี่คือสัญลักษณ์ของการตัดสินใจแต่เน้นๆ ที่จะทำตามคำแนะนำของศาสดาพยากรณ์

มี ขีดจำกัดของ การกลับใจ หรือไม่ ถ้าฉันต้องขอภัยครั้งแล้ว ครั้งเล่าในเรื่องเดิม ฉันจะมาถึงขีดจำกัด ตรงจุดใดจุดหนึ่งหรือไม่

มี สองอย่างต้องจำ คือ (1) พระเมตตาของพระเจ้าไม่มีขอบเขต และ (2) การกลับใจที่แท้จริงหมายถึงการละทิ้งบาปของท่าน ด้านหนึ่ง เพราะการขอใช้ฉันไม่มีขอบเขตของพระเยซูคริสต์ การกลับใจจึงมีผลต่อทุกคนแม้ต่อคนที่ทำความผิดแบบเดิมหลายครั้ง ดังที่ศาสดาพยากรณ์แอลมากล่าว “ดูเถิด, [พระเจ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้า] ทรงส่งคำเชิญมาถึงมนุษย์ทั้งปวง, เพราะ

พระพาทูแห่งพระเมตตาขึ้นมาให้พวกเขา, และพระองค์ตรัส: จงกลับใจ, และเราจะรับเจ้าไว้” (แอลมา 5:33)

อีกด้านหนึ่ง ศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิทสอนดังนี้ “การกลับใจเป็นเรื่องที่เราจะล้อเล่นทุกวันไม่ได้ การลวงละเมิดทุกวันและการกลับใจทุกวันไม่เป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระเจ้า” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมิท [2007] หน้า 79)

แล้วอะไรคือกุญแจของการกลับใจ ดังพระเจ้าทรงเปิดเผยต่อโจเซฟ สมิท “โดยสิ่งนี้เจ้าจะรู้ว่าถ้าคนกลับใจจากบาปของเขา—ดูเถิด, เขาจะสุขภาพและละทิ้งมัน” (คพ. 58:43) และดังที่แอลมาสอน “ผู้ใดก็ตามที่กลับใจย่อมพบความเมตตา; และคนที่พบความเมตตาและ *อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่* ผู้นั้นจะได้รับการช่วยให้รอด” (แอลมา 32:13; เน้นตัวเอน)

อีกนัยหนึ่ง ท่านต้องสุขภาพและละทิ้งบาปของท่านและพยายามที่อดทนจนกว่าชีวิตจะหาไม่ ถ้าท่าน

มีปัญหาในการเอาชนะบาปบางอย่าง
 อย่างยอมให้ตนเองเพื่ออย่างผิดๆ ว่า
 มีขีดจำกัดของการกลับใจที่จริงจัง จง
 ขอความช่วยเหลือจากบิดามารดา
 และอธิการหรือประธานสาขาของท่าน
 ความรัก การสนับสนุน และ
 คำแนะนำของพวกเขาจะช่วยท่าน
 ได้ขณะที่ท่านพยายามขจัดบาป
 ออกจากชีวิตท่านและใกล้ชิดพระ
 บิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์
 มากขึ้น ■

ผู้ไม่เป็นสมาชิก

รับ

ศีลระลึก

ได้หรือไม่

๓ ามที่ท่านทราบ ขนบั้งและ
 น้ำของศีลระลึกเตรียมไว้สำหรับ
 สมาชิกศาสนจักรเพื่อเราจะ
 สามารถต่อพันธสัญญาบัพติศมา
 ของเราได้ อย่างไรก็ดี เราไม่ควรทำ
 สิ่งใดระหว่างการประชุมศีลระลึก
 เพื่อกีดกันผู้ไม่เป็นสมาชิกจากการ
 รับส่วนศีลระลึก

เป็นเรื่องดีที่จะชวนเพื่อนและ
 ครอบครัวที่ไม่เป็นสมาชิกมาโบสถ์
 เราต้องการให้พวกเขาารู้สึกอบอุ่น
 สบายใจในการประชุมของเรา
 การเตรียมพวกเขาสำหรับการ
 ประชุมศีลระลึกจะช่วยได้โดย
 อธิบายจุดประสงค์ของศีลระลึก
 และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในระหว่าง
 การประชุม ถ้าพวกเขาถามว่า
 ควรรับศีลระลึกหรือไม่ บอกพวกเขา
 เพียงว่าพวกเขาจะเลือกรับ
 ก็ได้แต่ศีลระลึกมีไว้สำหรับสมาชิก

ศาสนจักรซึ่งกำลังต่อพันธสัญญา
 บัพติศมาของพวกเขา

ดังที่เอ็ดเวิร์ดรัลลิน เอช. ไคคัส
 แห่งโครัมมัคร์สาวกสิบสองกล่าว
 “ศาสนพิธีศีลระลึกทำให้การประชุม
 ศีลระลึกเป็นการประชุมศักดิ์สิทธิ์
 ที่สุดและสำคัญที่สุดในศาสนจักร”
 (“การประชุมศีลระลึกและพิธีศีล-
 ระลึก,” *เลียโฮนา* พ.ย. 2008 หน้า
 21) เราควรช่วยให้ผู้ไม่เป็นสมาชิก
 เข้าใจศาสนพิธีสำคัญนี้ โดยแน่ใจ
 ว่าพวกเขาารู้สึกสบายใจเมื่ออยู่ใน
 การประชุมของเราเช่นกัน ■

สัตว์

มี วิญญาณ หรือไม่

เกิดอะไรขึ้น

กับสัตว์เหล่านั้น

หลังจากพวกมันตาย

๓ ัตว์มีวิญญาณ (ดู คพ. 77:2-3)
 แน่นอนว่ามีความแตกต่าง
 อย่างมากระหว่างวิญญาณของสัตว์
 กับวิญญาณของเรา—เราเป็นบุตร
 ธิดาที่ถือกำเนิดจากพระบิดาบน
 สวรรค์ แต่สัตว์ไม่ใช่

ตามคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์
 โจเซฟ สมิธ อย่างน้อยในสวรรค์ก็มี
 สัตว์อยู่บ้าง ท่านกล่าวไว้ว่า

“ขอเห็นเห็นสัตว์รูปร่างหน้าตา
 แปลกๆ ในสวรรค์;...กำลังถวายเป็น
 เกียรติแด่พระผู้เป็นเจ้าที่นั่นจริงๆ
 ... (ดู *วิวรณ์* 5:13)...

“ข้าพเจ้าคิดว่าขอเห็นเห็นสิ่งมี
 ชีวิตเป็นพันชนิดที่นั่น ซึ่งรอดจาก
 โลกเหมือนเช่นนี้หลายหมื่นโลก
 หลายหมื่นสมัย—สัตว์แปลกๆ ที่
 เรานึกไม่ถึง เราจะเห็นทั้งหมดใน
 สวรรค์ ขอเห็นเรียนรู้ว่าพระผู้เป็น
 เจ้าทรงเฉลิมพระเกียรติพระองค์เอง
 โดยทรงช่วยชีวิตทั้งหมดที่พระหัตถ์
 ของพระองค์ทรงสร้างขึ้นมา ไม่ว่า
 สัตว์สี่เท้า สัตว์ปีก สัตว์น้ำ หรือ
 มนุษย์ พระองค์จะทรงเฉลิมพระ
 เกียรติพระองค์เองด้วยสิ่งมีชีวิตทั้ง
 หมดยุคนั้น” (ใน *History of the Church*,
 5:343)

ดังนั้น ถึงแม้เราไม่เข้าใจองแท้
 ว่าเกิดอะไรขึ้นกับสัตว์หลังจาก
 มันตาย แต่เราเชื่อว่าสัตว์จะได้รับ
 ความรอดและความเป็นอมตะบาง
 อย่าง ■

ดูแล วิหาร ของท่าน

การเลือกที่ดีต่อสุขภาพทำให้ท่านมีสุขภาพดี
(ดู คพ. 89)

อาโมส 3:7

ข้อนี้สอนเราเกี่ยวกับบทบาทที่จำเป็นของศาสดาพยากรณ์

พระเจ้า พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

“เพราะพระบิดาของเรา ทรงรักลูกๆ ของพระองค์ พระองค์จึงไม่ทรงปล่อยให้เราคาดเดาว่าอะไรสำคัญที่สุดในชีวิตนี้เกี่ยวกับสิ่งที่ความใส่ใจของเราจะนำความสุขมาให้เรา หรือความเพิกเฉยของเราจะนำความเศร้าโศกมาให้เรา บางครั้งพระองค์จะทรงบอกเรื่องเช่นนี้กับบุคคลหนึ่งโดยตรงด้วยการดลใจ นอกจากนี้พระองค์จะทรงบอกเรื่องสำคัญเหล่านี้แก่เราผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ด้วย... พระองค์ทรงทำเช่นนี้เพื่อว่าแม้แต่คนที่ไม่สามารถรู้สึกถึงการดลใจก็จะรู้ได้ ขอเพียงให้พวกเขาฟังเท่านั้น เพื่อพวกเขาจะได้ทราบความจริงและได้รับการเตือน”

ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด “The Family,” *Liahona*, ต.ค. 1998, 12; *Ensign*, ก.พ. 1998, 10

พระองค์ทรงเปิดเผย

พระเจ้าทรงสื่อสารกับศาสดาพยากรณ์ของพระองค์อย่างไร มีหลายวิธี อาทิ

- การดลใจผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู 2 เปโตร 1:21)
- นิมิตและความฝัน (ดู กัณฑ์ดารวิถึ 12:6; 1 นีไฟ 8:2)
- การเยื่อนโดยสัตว์ภาวะจากสวรรค์ (ดู โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:16-17; คพ. 110:8)

7 แท้จริงแล้วพระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลยโดยมิได้เปิดเผยความลึกลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์คือผู้เผยพระวจนะ

ศาสดาพยากรณ์ ผู้รับใช้ของพระองค์

“พระคัมภีร์ประกาศซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพระเจ้าประทานพระบัญญัติแก่ลูกหลานมนุษย์ผ่านศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ คณะกรรมการ สัมชชา หรือผู้มีอำนาจใดก็ไม่มีสิทธิ์บังคับการพระเจ้าให้สอนสิ่งที่ค้านกับกฎของพระองค์ พรนิรันดรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังและการปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าที่เปิดเผยให้เราผ่านทางศาสดาพยากรณ์ผู้บริสุทธิ์ของพระองค์”

เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง, “เราเชื่อทั้งหมดที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยมา” *เสียดไฮนา* พ.ย. 2003 หน้า 105

ความลึกลับของพระองค์

คำอืบรู้งดงามที่ใช้ในพระคัมภีร์ไบเบิลสำหรับ *ความลึกลับ* ตามตัวอักษรหมายถึง “คำแนะนำ” ด้วยเหตุนี้จึงเกี่ยวข้องกับแผนหรือเจตจำนงของพระเจ้า

เมื่อเร็วๆ นี้ศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิตขอให้เราทำอะไร ทบทวนการประชุมใหญ่สามัญครั้งล่าสุด (ดู conference.lds.org) อาจเขียนโน้มน้าที่ส่วนตัวของท่านถึงสิ่งที่ท่านรู้สึกได้รับการกระตุ้นเตือนให้ทำตามสิ่งที่ผู้รับใช้ของพระเจ้ากล่าวไว้

หมายเหตุบรรณาธิการ: หน้าที่ไม่มีเจตนาจะให้เป็นการอธิบายครอบคลุมข้อพระคัมภีร์ที่เลือกไว้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นสำหรับการรักษาของท่าน

โดย ไมเคิล อาร์. มอร์ริส
นิตยสารศาสนจักร

แบบอย่างที่ยอดเยี่ยม

สำหรับอเล็กซ์ เอสโกบาร์แล้ว การชูแสงสว่าง
ของเขาสร้างความแตกต่างชั่ววินาที
ให้ครอบครัว

แปดปีก่อน เมื่อ อเล็กซ์ เอสโกบาร์ เป็นผู้สอนในฐานะ
ปุโรหิตแห่งอาโรน เขาให้คำมั่นว่าจะรับใช้งานเผยแผ่
เต็มเวลา เวลานั้นเขาไม่คิดเลยว่าคุณพ่อจะเป็นอธิการ
ของเขาเมื่อเขาเข้าสู่สนามเผยแผ่

นั่นเพราะคุณพ่อของอเล็กซ์ไม่ได้มาโบสถ์นานกว่าสิบปี แต่
อเล็กซ์ซึ่งเวลานั้นมาโบสถ์ตามลำพังไม่เคยหมดหวังในตนเอง—
หรือคนในครอบครัว

“ผมเรียนรู้ด้วยตนเองว่าแบบอย่างสำคัญเพียงใด” เขากล่าว

ผู้นำของผมมาตามหาผม

เยาวชนชายคนหนึ่งแข่งขันอยู่ในศาสนจักรโดยไม่ได้รับการ
สนับสนุนจากครอบครัวได้อย่างไร มาริโอ ซายาส ผู้เป็นอธิการ
สมัยอเล็กซ์เป็นเด็กหนุ่มผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนถือว่า
อเล็กซ์แข่งขันได้เพราะประจักษ์พยานและผู้นำเยาวชนชายที่
อุทิศตนของเขา อเล็กซ์เห็นด้วย

“ถ้าผมไม่ปรากฏตัวในวันอาทิตย์ ผู้นำจะมาตามหาผม” เขากล่าว
“ผมเรียนรู้ที่ละเล็กละน้อยเกี่ยวกับพระกิตติคุณจนผมมี
ประจักษ์พยานเข้มแข็ง เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่ผมไปโบสถ์
เป็นประจำคือผมรู้ว่าโดยผ่านพระกิตติคุณ
ของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่เราจะมีความสุข
ชั่ววินาทีเป็นครอบครัวได้”

การบรรลุป่าหมายดังกล่าวหมายถึงการ
อยู่อย่างแข่งขันแม้เพื่อนบางคนที่โบสถ์ใน

บองอเล็กซ์

กอร์โดบา อาร์เจนตินาจะหวั่นไหว

“มีการล่อลวงมากมายให้ฝ่าฝืนพระคำแห่งปัญญาและกฎความบริสุทธิ์ทางเพศ” อเล็กซ์ผู้ตั้งพลังจากคำแนะนำที่เขาได้รับจากอธิการชายาสกล่าว “ท่านบอกว่ ‘วิธีเดียวที่จะคู่ควรกับภรรยาที่มีค่าควรคือตัวคุณต้องมีค่าควร’ นั่นช่วยผมมากทีเดียว”

ประจักษ์พยานของอเล็กซ์เข้มแข็งขึ้นมากจากการทำตามความฝันของเขาจนเขาได้รับเรียกให้ทำงานเผยแผ่เต็มเวลา เขาเริ่มเตรียมแต่ไม่รอจนอายุ 19 เพื่อเริ่มแบ่งปันพระกิตติคุณ เขาเริ่มจากครอบครัวตนเอง

“อเล็กซ์สวดอ้อนวอนและกระตุ้นครอบครัวเสมอ” อธิการชายาสกล่าว “เขาจะกระตุ้นพี่ชายให้ไปโบสถ์ การพยายามนำครอบครัวของเขากลับมาประสบผลสำเร็จเพราะอเล็กซ์”

“ผมเป็นคนหัวแข็ง”

เมื่อเรเน่พ่อของอเล็กซ์นี้ยกยอนไปถึงเวลา 13 ปีที่เขาใช้ชีวิตนอกศาสนจักร เขาเสียชีวิตสิ่งที่เขาขาดหายไป

“ช่วงปีเหล่านั้นยากมาก” เขากล่าว “บางครั้งผมอดคิดไม่ได้เกี่ยวกับเวลาที่ผมสูญเสียไปโดยไม่ได้ขึ้นชมชีวิตอันน่าอัศจรรย์ที่พระกิตติคุณมอบให้”

ครอบครัวเอสโกบาร์เข้าร่วมศาสนจักรในกอร์โดบาเมื่ออเล็กซ์ยังเด็ก พวกเขาแข็งขันจนกระทั่งย้ายกลับไปประเทศบ้านเกิดที่โบลิเวียหลังจากอเล็กซ์รับบัพติศมาได้ไม่นาน ขณะอยู่ในโบลิเวียพวกเขาดีใจว่า “พระกิตติคุณมีความหมายต่อชีวิตเราอย่างไร” เรเน่กล่าว

เมื่อพวกเขาถลกลับกอร์โดบาในอีกสองปีต่อมา คาร์เมนแม่ของอเล็กซ์ไปโบสถ์เป็นครั้งคราวกับลูกสี่คนของพวกเขา แต่เรเน่เป็นนักฟุตบอล เขาใช้วันหยุดพักผ่อนพักหลังจากการแข่งขันวันเสาร์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง—กิจกรรมที่มักจะหมายถึงการฝ่าฝืนพระคำแห่งปัญญา

“ผมเป็นคนหัวแข็ง” เขากล่าว “บางครั้งผมคิดว่าผมหลงทางโดยสิ้นเชิง ซึ่งเราคิดเช่นนั้นเมื่อเราไม่มีความเป็นเพื่อนของพระวิญญาณอีกต่อไป”

สิ่งที่ทำให้เรเน่หันกลับมาในท้ายที่สุดคือเหตุผลที่ว่าแบบอย่างของเขากำลังทำร้ายลูกๆ “ลูกชายผมเหมือนเด็กกำพร้าที่ไปโบสถ์ตามลำพังเพราะพ่อไม่แข็งขัน” เขานึก

“ผมเริ่มสำรวจชีวิตตนเองและผลกระทบจากแบบอย่างที่มีต่อลูกๆ” เรเน่กล่าว เขารู้สึกซาบซึ้งที่พลังแห่งการซดใช้ของพระเยซูคริสต์ยอมให้เขากลับใจ “ผมตระหนักว่าผมไม่ได้ทำหน้าที่รับผิดชอบในฐานะบิดาเลย ทั้งหมดนี้ช่วยให้ผมระลึกถึงพระเจ้าคุกเข่า และทูลขอให้พระองค์ทรงช่วยผมกลับมา”

ขณะที่ความซื่อสัตย์และประจักษ์พยานของเรเน่เติบโต การเรียกมากมายจึงตามมา หลายปีหลังจากน้อมรับพระกิตติคุณอีกครั้ง เขาได้รับความรู้สึกที่พระเจ้าได้ทรงเตรียมเขาสำหรับการเรียกใหม่ที่สำคัญ

“ผลคือพ่อผมเป็นอธิการของผม” อเล็กซ์กล่าว

ความสำคัญของแบบอย่าง

ขณะอเล็กซ์รับใช้ในคณะเผยแผ่เรซิซิเตนเซีย อาร์เจนตินาทุกคนคิดถึงเขา แต่พวกเขาไม่รู้ลึกๆถึงปณิธานที่อเล็กซ์กำลังแบ่งปันแบบอย่างของเขากับผู้อื่น พวกเขาไม่รู้ลึกๆถึงปณิธานที่ได้รับการฝึกในพระวิหารบัวโนสไอเรส อาร์เจนตินาในปี 2009

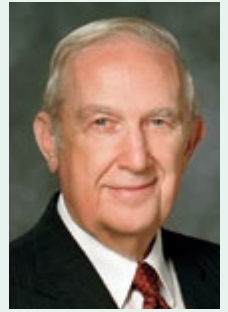
“อเล็กซ์ทำงานกับเราและกับสมาชิกวอร์ดเพื่อเราเสมอ” คาร์เมนกล่าว “พวกเขาบอกเราว่าเขาสวดอ้อนวอนตลอดเวลาเพื่อให้พ่อแม่กลับมาโบสถ์ เราซาบซึ้งใจที่เขาไม่หมดหวังในตัวเรา”

อธิการเอสโกบาร์มีความสุขที่อเล็กซ์เป็นผู้สอนศาสนาคนแรกที่เขาส่งเข้าไปในสนามเผยแผ่หลังจากได้รับเรียกเป็นอธิการ “น่าตื่นเต้นที่มีลูกชายรับใช้” เขากล่าว “เราทุกคนคิดถึงอเล็กซ์ แต่ผมเป็นคนทีคิดถึงเขามากที่สุด เขาเป็นคนที่สนับสนุนผม”

ถ้าวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นแบบอย่างที่ดี อเล็กซ์กล่าว ในที่สุดคนอื่นจะสังเกตเห็น “ถ้าเรามีความสุขและพอใจในศาสนจักร คนอื่นจะอยากมีส่วนร่วมในความสุขของเรา ถ้าเราอดทนและก้าวหน้า ปาฏิหาริย์ย่อมเกิดขึ้นได้” ■

ภาพถ่ายโดย ไมเคิล ฮาร์ มอร์ริส

โดย เอ็ลเดอร์
ริชาร์ด จี. สก็อตต์
แห่งโคเวรัม
อัครสาวกสิบสอง

จะอย่างไรเพื่อให้เรา ได้ประโยชน์สูงสุดจาก **การเข้า พระวิหาร**

สมาชิกแต่ละคนของศาสนจักร
ของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้ายได้รับพรที่จะมีชีวิต
อยู่ในช่วงเวลาที่เราเจ้าทรงดลใจให้
ศาสตพยากรณ์ของพระองค์อำนวย
ความสะดวกให้ไปพระวิหารศักดิ์สิทธิ์ได้
มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

เนื่องจากข้าพเจ้ารักท่าน ข้าพเจ้าจะ
พูดกับท่านด้วยความจริงใจ โดยไม่ต้องใช้
ถ้อยคำสละสลวย ข้าพเจ้าเห็นหลายครั้ง
มีหลายคนยอมเสียสละมากมายเพื่อไป
พระวิหารที่อยู่ห่างไกล แต่เมื่อมีพระวิหาร
สร้างไว้ใกล้ๆ ใช้เวลาเดินทางไม่นาน
หลายคนกลับไม่เข้าพระวิหารเป็นประจำ
ข้าพเจ้าขอแนะนำดังนี้ เมื่อพระวิหารอยู่
ใกล้ไปสะดวก สิ่งเล็กๆ น้อยๆ อาจทำให้
แผนไปพระวิหารของท่านหยุดชะงัก จงตั้ง
เป้าหมายที่แน่นอน พิจารณาสภาพการณ์
ของท่านว่าจะสามารถร่วมศาสนพิธีพระ
วิหารได้เมื่อใด แล้วอย่ายอมให้อะไรมาเป็น
อุปสรรคต่อแผนนั้น แบบแผนนี้จะรับ
ประกันว่าผู้ที่อยู่ภายใต้ร่มเงาพระวิหาร
จะได้รับพรเช่นเดียวกับผู้ที่วางแผนเดิน
ทางไกลล่วงหน้าไว้นานเพื่อเดินทางไป
พระวิหาร

ข้าพเจ้าสนับสนุนให้ท่านตั้งเป้าหมาย
ของตนเองว่าจะใช้ประโยชน์จากศาสน-
พิธีในพระวิหารที่เปิดดำเนินการของเรา
บ่อยเพียงใด สิ่งที่สำคัญมากกว่าการเข้า
ร่วมศาสนพิธีในพระวิหารคืออะไร กิจกรรม
ที่ให้ประสิทธิผลและความปีติยินดีตลอด
จนความสุขอย่างยิ่งแก่คู่สามีภรรยา
มากกว่าการนั่งสมาธิด้วยกันที่พระวิหารคือ
กิจกรรมใด

ข้าพเจ้าจะแบ่งปันคำแนะนำเพิ่มเติม
บางอย่างถึงวิธีที่ท่านจะได้รับประโยชน์
มากขึ้นจากการเข้าพระวิหาร

- ทำความเข้าใจหลักคำสอนเกี่ยวกับ
ศาสนพิธีพระวิหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ความสำคัญยิ่งของการชดใช้ของพระ
เยซูคริสต์
- ขณะร่วมศาสนพิธีพระวิหาร ให้ใคร่-
ครวญความสัมพันธ์ของท่านกับพระ
เยซูคริสต์และความสัมพันธ์ของพระ
องค์กับพระบิดาบนสวรรค์ของเรา การ
กระทำที่เรียบง่ายนี้จะนำไปสู่ความ
เข้าใจมากขึ้นถึงลักษณะอันสูงส่งของ
ศาสนพิธีพระวิหาร
- สวดอ้อนวอนแสดงความซาบซึ้งในพระ
กรุณาธิคุณอยู่เสมอสำหรับพรอันล้ำ

เลิศที่หลังไหลมาจากศาสนพิธีพระ
วิหาร ดำเนินชีวิตแต่ละวันเพื่อแสดงให้
พระบิดาในสวรรค์และพระบุตรที่รัก
ของพระองค์ทรงประจักษ์ว่าพรเหล่านั้น
มีความหมายต่อท่านมากเพียงใด

- กำหนดแผนไปพระวิหารเป็นประจำ
- เมื่อเวลาว่างมากพอเพื่อจะไม่เร่งรีบภายในกำแพงพระวิหาร
- ถอดนาฬิกาเมื่อท่านเข้าไปในพระนิเวศน์ของพระเจ้า
- ตั้งใจฟังการนำเสนอองค์ประกอบต่างๆ ของศาสนพิธีด้วยความคิดและใจที่เปิดกว้าง
- ตั้งจิตระลึกถึงคนที่ท่านกำลังประกอบศาสนพิธีแทน บางครั้งให้สวดอ้อนวอนเพื่อที่บุคคลนั้นจะรับรู้ถึงความสำคัญยิ่งของศาสนพิธีและมีค่าควรหรือเตรียมพร้อมเพื่อจะมีค่าควรต่อการได้รับผลจากศาสนพิธีเหล่านั้น

บางครั้งเมื่อข้าพเจ้าได้ยินคนคณะนักร้อง
ประสานเสียงระหว่างพิธีอุทิศพระวิหาร
ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกล้ำเลิศซึ่งยกระดับ
ความคิดและจิตใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าหลับ
ตาลงและมากกว่าหนึ่งครั้งที่มีโน้ตภาพของ
ข้าพเจ้าคือภาพผู้คนจากจุดหนึ่งของพระ

ถ่ายภาพประกอบโดย ดีเจค อีสรดาเจดชื่น

วิหารแผ่ขยายออกไปเรื่อยๆ ขึ้นสู่เบื้องบน ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคนเหล่านั้นหมายถึงวิญญาณมากมายที่รอคอยให้ประกอบศาสนพิธีแทนพวกเขาในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้น พวกเขาปีติยินดีเพราะในที่สุดมีสถานที่ซึ่งสามารถปลดปล่อยพวกเขาจากไซตรวนที่เหนียวรั้งพวกเขาไว้จากความก้าวหน้าในรันดร์ การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์นี้ ท่านต้องทำศาสนพิธีแทนคนตาย ท่านต้องค้นหาบรรพชนของท่าน โปรแกรม Family-Search รูปแบบใหม่จะทำให้งานนี้ง่ายขึ้น

กว่าเดิม การค้นหาบรรพชนเป็นสิ่งสำคัญขอให้เตรียมข้อมูลที่เป็นสำเนาสำหรับพวกเขา และมายังพระนิเวศน์ของพระเจ้าเพื่อประกอบศาสนพิธีที่พวกเขา รอคอย ช่างน่ายินดีที่เราสามารถมีส่วนร่วมในงานของพระวิหาร! ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2009

อ้างอิง

1. การศึกษาพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญา ภาค 88, 109, 131, และ 132 จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี

กิจกรรมที่ให้ประสิทธิผลและความปีติยินดีตลอดจนความสุขอย่างยิ่งแก่คู่สามีภรรยา มากกว่าการนมัสการด้วยกันที่พระวิหารคือกิจกรรมใด

โดดเดี่ยว แต่ ไม่ เฉยวคาย

โดย โจชัว เจ. เพอร์คีย์
นิตยสารศาสนจักร

ไม่ว่าท่านจะอยู่ที่ใด มีหลายครั้งที่ท่านรู้สึกผิดแปลกจากคนอื่น ๆ เมื่อเกิดความรู้สึกเช่นนั้น สำคัญที่ต้องเฟ่งอยู่ที่จุดเดียว และทำสิ่งถูกต้อง

ฮวน กาเบรรา วัย 18 ปีจากเมืองเกวงกา ประเทศเอกวาดอร์ รู้ว่าความผิดแปลกเป็นอย่างไร เขาเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ในจำนวนเพียงหยิบมือเดียวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายในเมืองที่มีประชากรราว 500,000 คน แรงกดดันให้ยอมอ่อนข้อแก่การล่อลวงสูงมาก แต่ฮวนรู้ว่ามิใช่แหล่งพลังที่ยิ่งใหญ่กว่าการล่อลวงใดๆ ทั้งสิ้น

สร้างจุดรวมความสนใจ

พ่อแม่ของฮวนสอนเขาสมัยเด็กให้ทำตามมาตรฐานอันเป็นพระแกชีวิตเขา มาตรฐานเหล่านี้ช่วยให้เขาเติบโตและพัฒนาพรสวรรค์ของเขา “ตั้งแต่เด็ก ผมตั้งเป้าหมายในปฐมวัยและเยาวชนชายว่าจะเรียนดนตรี” เขาอธิบาย “ผมเล่นไวโอลิน ฟลูต เปียโน และตอนนี้เล่นกีตาร์ ผมชอบกีตาร์มากที่สุด”

ฮวนตั้งเป้าหมายด้านสมรรถภาพทางกายเช่นกันโดยใช้ *สัมฤทธิ์ผลในหน้าที่* ของฉันต่อพระเจ้าเป็นเจ้า เป็นหลัก ตลอดหลายปีมานี้เขาเรียนเทควันโด วัยน้ำยิมนาสติก และอยู่ในทีมวิ่งของโรงเรียนด้วย

“ผมชอบเรียนรู้ นั่นคือสาเหตุที่ผมมักจะรับการท้าทายที่จะฝึกเครื่องดนตรีชิ้นใหม่หรือกีฬาใหม่ๆ เรียนรู้บางอย่างมากขึ้น” เขากล่าว

เป้าหมายเหล่านี้สนับสนุนวัตถุประสงค์ที่ใหญ่กว่าด้วย “ทุกอย่างที่ผมทำ ทั้งหมดที่ผมศึกษา การเตรียมทางร่างกายทั้งหมด เป้าหมายทั้งหมดที่ผมตั้งไว้—ทุกอย่างสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเป็นผู้สอนศาสนา” เขาอธิบาย “และการเป็นผู้สอนศาสนาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของเป้าหมายอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือ รับการฝึกในพระวิหารและเป็นสามีที่ดี”

เรียนรู้ที่จะตอบปฏิเสธ

แม้จะมีจุดรวมความสนใจลึกซึ้งซึ่งเช่นนั้น ฮวนรู้ว่าไม่ง่ายเลยที่จะอยู่กับเป้าหมาย สองสามปีก่อนเขาได้รับกำลังใจมาจากเยาวชนชายที่อายุมากกว่าในวอร์ด

แต่พวกเขาส่วนใหญ่ย้ายไปแล้วหรือไม่ก็เริ่มเข้าร่วมการประชุมโครัมเซลล์เตอร์ ทั้งฮวนไว้กับเพื่อนไม่กี่คนในศาสนจักรที่คอยสนับสนุนเขาเมื่อเกิดเหตุการณ์ยุ่งยาก ในช่วงเวลาเหล่านั้น ฮวนขอกำลังใจจากพ่อแม่พี่น้อง—และจากพระบิดาบนสวรรค์ของเขา

“คุณรู้สึกโดดเดี่ยวเล็กน้อยบางครั้ง เพราะคุณมีมาตรฐานผิดแผก วิธีดำเนินชีวิต วิธีปฏิบัติต่อผู้อื่น หรือวิธีแสวงหาสิ่งต่างๆ ในชีวิตผิดแผกจากผู้อื่น แต่ความจริงคือ” ฮวนเสริมอย่างมั่นใจ “คุณไม่เดี๋ยวตาย เรามีการสวดอ้อนวอนเสมอและเราสามารถใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์ได้เสมอ ผมสวดอ้อนวอนเสมอเพื่อให้มีพลังทำสิ่งถูกต้อง กล้าขัดเพื่อนๆ เมื่อพวกเขาทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

“คุณรู้อะไรไหมครับ” เขากล่าวต่อ “บางครั้งเพื่อนๆ บอกผมว่าพวกเขาชื่นชมแบบอย่างของผมและความเข้มแข็งของผมที่จะตอบปฏิเสธ”

ยืนหยัดมั่นคง

การล่อลวงบางอย่างที่ฮวนพบเจอเป็นเรื่องที่ปฏิเสธได้ง่าย เขาบอกปิดได้อย่างง่ายดายเมื่อเพื่อนชวนเขาดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นั่นคือการละเมิดพระบัญญัติอย่างเห็นได้ชัด

“แต่มีหลายครั้งที่การล่อลวงแยบยลมากขึ้น” ฮวนอธิบาย “ดังที่มีกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ บางครั้งก็แฝงตัวมา [ดู มัทธิว 7:15] การล่อลวงสามารถปรากฏประหนึ่งไม่มีอะไรเลวร้ายเพราะดูเหมือนไม่ผิด พระบัญญัติข้อใด นั่นคือเวลาที่คุณต้อง

สวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าจะทำอะไรต่อไป เพื่อคุณจะไม่สับสน พระวิญญาณช่วยให้ผมเข้าใจเช่นนี้หลายครั้งเมื่อมีบางอย่างไม่ถูกต้องหรือเมื่อมีคนพยายามให้ผมทำสิ่งไม่ดี”

ขณะที่ฮวนเตรียมเป็นผู้สอนศาสนา เขาได้ผูกมิตรกับเพื่อนใหม่บางคนในศาสนจักรผู้สนับสนุนเขา

“เวลานี้ผมเป็นแบบอย่างสำหรับเยาวชนคนอื่นๆ และนี่เป็นพรสำหรับชีวิตผม” เขากล่าว “นั่นช่วยให้ผมเข้าใจว่าการพยายามเข้มแข็ง ซื่อสัตย์ เป็นสิ่งที่คุ้มค่า” ■

บนสุด: ฮวนกับครอบครัว บน: แม่น้ำสายหนึ่งในลีสายที่ไหลผ่านแควงกา

โดย สเตฟานี กัดมันด์สซัน

ประจักษ์พยาน ทุกวัน ของดิฉัน

ประจักษ์พยานของดิฉันมาจากการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ
วันต่อวัน ไม่ใช่จากปาฏิหาริย์ชั่วขณะ

เมื่อดิฉันเติบโตใหญ่ ดิฉันมักมองหา
ปาฏิหาริย์เสมอเพื่อพิสูจน์ให้ตนเอง
เห็นว่าดิฉันมีประจักษ์พยาน ดิฉันจะ
ได้ยินเรื่องราวหลายต่อหลายเรื่องเกี่ยวกับ
ช่วงเวลาอันน่าอัศจรรย์เมื่อผู้คนเรียนรู้
โดยไม่สงสัยว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง
เรื่องเหล่านั้นมีตั้งแต่การชดช้อนการล่อลวง
หรือเผชิญอันตราย ไปจนถึงการนำคน
หลายร้อยคนมาสู่ศาสนจักรผ่านการกระ
ทำเล็กๆ และเรียบง่าย ไปจนถึงเวลาที่
พวกเขาเปิดใจขอพระคัมภีร์ตรงกับภาวะ
วิกฤตของชีวิตพอดี เรื่องโปรดหลายเรื่อง
ของดิฉันจะเกี่ยวกับคนที่เดินทางกลับบ้าน
ตอนกลางคืน ผ่านอันตรายที่พวกเขาไม่รู้
จนถึงวันรุ่งขึ้น ดิฉันได้ยินหลายเรื่องเกี่ยว
กับการรักษาอันน่าอัศจรรย์หรือเทพคุ้มครอง
ผู้คน ดิฉันอดใจรอให้ตนมีช่วงเวลา
แบบนั้นแทบไม่ไหว ดิฉันคาดว่าจะได้เห็น
เหล่าเทพและแสงสว่างที่จะบอกว่าดิฉันมี
ประจักษ์พยานเกี่ยวกับศาสนจักร

คุณพ่อคุณแม่สอนดิฉันให้สวด
อ้อนวอน ไปโบสถ์ อ่านพระ
คัมภีร์ แต่งกายสุภาพเรียบร้อย
ดำเนินชีวิตให้สะอาด
ปราศจากอิทธิพลทาง
โลก และวางใจใน
พระเจ้า ดิฉันมี
ความเชื่อมั่นว่า
ต้องดำเนินชีวิต
ให้ถูกต้อง เพียง

แต่ต้องการพิสูจน์ให้ได้ว่าดิฉันมีประจักษ์
พยานและมีคนสังเกตเห็นว่าดิฉันมี

ที่การสังสรรค์ในครอบครัวหรือในโรง
เรียนวันอาทิตย์ เราจะฝึกพูดข้อความที่จะ
ช่วยเราต่อต้านแรงกดดันจากเพื่อนวัยเดียวกัน
ดิฉันไม่อาจอดใจรอใช้คำพูดเหล่านี้ได้
ตัวอย่างเช่น ดิฉันจินตนาการว่ากำลังออกไป
เที่ยวกับเพื่อนๆ มีคนนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ออกมาแล้วส่งไปรอบๆ จะต้องมี
คนยื่นเบียร์ให้ดิฉันแน่นอน และสายตาทูก
คู่มองมาทางดิฉัน แรงกดดันจะเพิ่มขึ้น
ดิฉันจะลุกขึ้นยืนพูดว่า “ไม่ค่ะ! ฉันเป็น
มอรมอน ฉันไม่ดื่ม!” เพื่อนทุกคนจะชื่นชม
และยกย่อง ต่อให้ชักชวนมากกว่านี้ก็ไม่
อาจโน้มน้าวดิฉันได้ ไม่นานงานเลี้ยงก็
เลิก คนพิเศษในกลุ่มจะบอกดิฉันว่าดิฉัน
ทำให้เขาประทับใจมากกับท่าทีที่หนักแน่น
ของดิฉันจนเขาอยากเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับ
ศาสนจักร เหล่าเทพจะร้องเพลงสรรเสริญ
และดิฉันคงเต็มไปด้วยแสงสว่าง

เรื่องดังกล่าวไม่เคยเกิดขึ้น ไม่มีใคร
ล่อลวงดิฉันแบบนั้น ดูเหมือนพวกเขา
มาตรวจสอบดิฉันอยู่แล้ว ยังความผิดหวัง
แก่ดิฉันที่ “ชั่วขณะอันน่ายินดี” นั้นไม่เคย
เกิดขึ้น

แต่เวลานี้ดิฉันรู้ว่าการมีประจักษ์พยาน
ไม่ต้องมาจากการปรากฏของเทพ ประ
จักษ์พยานของดิฉันมาจากการดำเนินชีวิต
ตามพระกิตติคุณวันแล้ววันเล่า รู้สึกถึง
พยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้รับ
พรที่เรียบง่ายจากการเชื่อฟัง

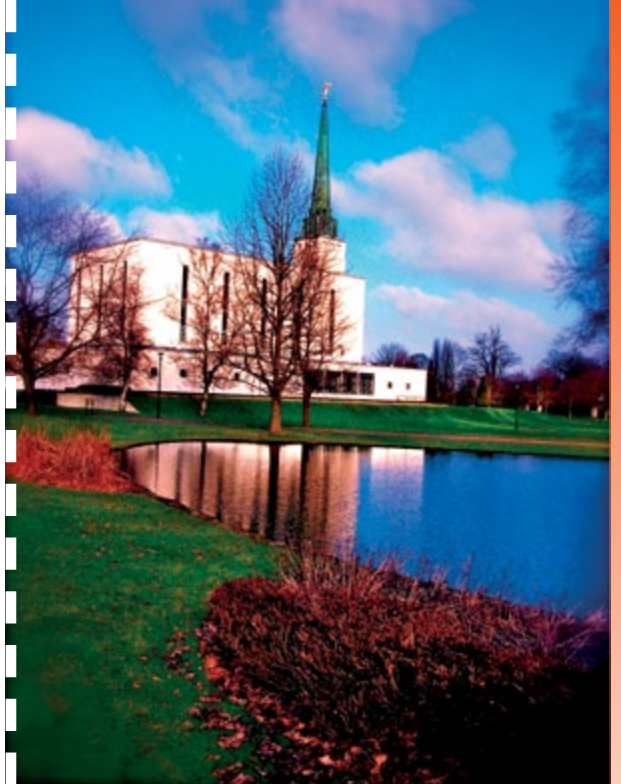
ดิฉันรู้ว่าดิฉันเป็นใคร ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าเป็น
เจ้าทรงรักดิฉัน ดิฉันรู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด
ทรงชดใช้บาปให้ดิฉัน นี่คือประจักษ์พยาน
ของดิฉัน การรู้เช่นนี้ทำให้ดิฉันเกิดสันติสุข
ในใจ

ดิฉันพูดไม่ได้ว่าดิฉันเคยประสบช่วง
เวลาอันน่าอัศจรรย์เมื่อดิฉันรู้ว่าศาสนจักร
แท้จริง แต่ดิฉันมีความสุขที่รู้ว่าดิฉันมีประ
จักษ์พยาน จริงๆ ด้วยเหตุนี้ จนกว่าจะถึง
ช่วงเวลานั้นเมื่อเหล่าเทพปรากฏต่อดิฉัน
ดิฉันจะต้องพอใจกับการดำเนินชีวิตที่ค่อนข้าง
ปกติกับพรอันเรียบง่ายของการรู้ว่า
พระกิตติคุณเป็นความจริง ■

พระคัมภีร์ที่สร้างแรงบันดาลใจ

- เมื่อใดก็ตามที่คุณแม่ต้องการให้ข่าวสารที่สร้างแรงบันดาลใจจากพระคัมภีร์แก่เรา ท่านจะหยิบยก
- แอลมา 37:37 ขึ้นมาพูด ท่านแบ่งปันข้อนี้หลายครั้งมาก
- จนเมื่อท่านเริ่มอ่าน เราจะพูดพร้อมกันกับท่านเพราะเรา
- จำได้
- ดิฉันสงสัยบ่อยครั้งว่าทำไมท่านชอบแบ่งปันข้อนี้กับ
- เรา—ใช่ เรารู้แล้วว่าเราต้องสวดอธิษฐานและขอบพระ
- ทัยในชีวิตประจำวันของเรา แต่สิ่งที่ทำให้ดิฉันซาบซึ้งใจ
- มากที่สุดคือเมื่อดิฉันตระหนักในท้ายที่สุดว่าคุณแม่เพียง
- แต่ต้องการให้เราอย่าลืมว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระ
- เยชูคริสต์ทรงดูแลเราเสมอ
- ทุกครั้งที่ดิฉันอยู่ท่ามกลางการล่องลอยและความยาก
- ลำบาก ดิฉันไม่เคยลืมอ่านพระคัมภีร์ข้อนี้ ดิฉันจำได้
- เสมอว่าพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ผู้ทรง
- เยี่ยมด้วยความรักทรงเป็นอย่างไร ดิฉันต้องขอบพระทัย
- สำหรับพรทั้งหมดของดิฉัน ดิฉันจะจำไว้เสมอว่าคุณแม่
- เปลี่ยนทัศนคติของดิฉันเรื่องการสวดอธิษฐานและการ
- ขอบพระทัยแม้ในการทดลอง
- ฮันนาห์ เอ็ม., ฟิลิปปีนส์

ดิฉันถ่ายรูปพระวิหารลอนดอน อังกฤษรูปนี้ เมื่อครอบครัวดิฉันไปที่นั่นกับพี่ชายของดิฉัน ตอนเขาไปรับเอ็นดาวเมนท์ก่อนเป็นผู้สอนศาสนา ดิฉันภูมิใจมากที่เห็นพี่ชายไปพระวิหาร

ขณะที่พวกเขาอยู่ในพระวิหาร ดิฉันเดินรอบ บริเวณที่เงียบสงบ ตั้งจิตระลึกถึงพระบิดาบนสวรรค์ คุณไม่จำเป็นต้องอยู่ในพระวิหารเพื่อจะรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้า ดิฉันใคร่ครวญว่าพระนิเวศน์ของพระเจ้าสวยงามเพียงใดและดิฉันไม่อาจอดใจรอรับพรของพระวิหารในวันข้างหน้าได้ การได้เห็นปีติบนใบหน้าพี่ชายขณะที่เขาเดินออกจากพระวิหารเป็นประสบการณ์ที่เสริมสร้างประสิทธิภาพาน ดิฉันรู้สึกถึงความรักที่เขามีต่อพระผู้ช่วยให้รอดและบอกได้ว่าพรพระวิหารไม่เหมือนพรอื่น ๆ

รูปที่สวยงามรูปนี้เตือนใจดิฉันให้นึกถึงวันพิเศษดังกล่าวและช่วยให้ดิฉันจดจ่อกับการทำสิ่งถูกต้อง ดิฉันนำรูปใส่กรอบแขวนไว้ในห้องนอนเพื่อเตือนใจดิฉันให้ระลึกอยู่เสมอถึงความสำคัญของการดำเนินชีวิตให้มีค่าควรเข้าพระนิเวศน์ของพระเจ้าในวันข้างหน้าและรับเอ็นดาวเมนท์ของตนเอง

ดิฉันอัปโหลสรูปไว้บนหน้าเฟซบุคของดิฉันด้วย และได้รับความคิดเห็นที่ดีมากจากคนอื่น ๆ ทุกคนที่เห็นรูปนี้จะชอบ และนั่นเปิดโอกาสให้ได้บอกผู้คนเกี่ยวกับพระกิตติคุณ เอมีลี เอ็ม., อังกฤษ

เหตุใดผมจึงรับใช้งานเผยแผ่

งานเผยแผ่ศาสนายอดเยี่ยมมาก! เหตุผลข้อหนึ่งที่ผมตัดสินใจรับใช้งานเผยแผ่ก็เพราะผู้สอนศาสนาที่ได้รับมอบหมายให้มาสาขาที่บ้านผม ครั้งหนึ่งผมถามเขาว่า “เฮลเดอร์ครับ ทำไมคุณรับใช้งานเผยแผ่ ทั้งงานและทั้งครอบครัว”

เขาตอบว่า “บราเดอร์ครับ มีเหตุผลสองข้อที่ผมเป็นผู้สอนศาสนา หนึ่ง ผมรักพระเจ้าเป็นเจ้า สอง ผมรักคนที่ที่ยังไม่ได้ยินพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์”

(ดู โมไซยาห์ 28:3)

เพราะผู้สอนศาสนาคนนั้น เวลานี้ผมจึงรับใช้งานเผยแผ่
เฮลเดอร์เปเรซ, คณะเผยแผ่บาเกียว
ฟิลิปปีนส์

ถ่ายภาพประกอบโดย เกลเดน ซี. แอนเดอร์สัน

ดิฉันจะแบ่งปันพระกิตติคุณกับใครดี
ดิฉันเพิ่งมีคนหนึ่งในใจ

ปีติ ที่แท้จริง

โดย เมลิสซา ลูอิส

และหากเป็นไปได้ว่าเจ้าจะ...นำ, แม้จิตวิญญาณเดียวมาหาเรา, ปีติของเจ้าพร้อมกับเขาจะใหญ่หลวงเพียงใดในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเรา!” (คพ. 18:15)

ขณะที่อธิการอ่านข้อนี้ ใจดิฉันลึกลง ดิฉันเห็นตนเองในพิธีบัพติศมาของคนที่ดีฉันแนะนำพระกิตติคุณ เพื่อนดิฉันคงมีความสุขมาก ทุกคนจะรู้ว่าเพื่อนดิฉันรับบัพติศมาเพราะดิฉัน ปีติของดิฉันจะใหญ่หลวง

ชื่อของแอนเจลาเข้ามาในความคิดทันที เธอเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดและเธอต้องการพระกิตติคุณ ดิฉันมั่นใจว่าการได้ยินพระกิตติคุณและรู้ว่าเธอเป็นธิดาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าจะช่วยตอบคำถามของเธอและทำให้เธอมีกำลังใจ

วันถัดมาดิฉันถามว่า “แอนจี้ โปสท์ของฉันจะมีบาร์บีคิววันเสาร์ อยากไปไหม”

“ไปสิ” เธอตอบ “ฟังดูน่าสนใจ”

เธอเข้าร่วม และตลอดหลายเดือนนั้นดิฉันชวนเธอเข้าร่วมกิจกรรมศาสนาจักรทุกอย่างที่นี้ออกหลังจากกิจกรรมทุกครั้งดิฉันจะถามเธอว่า “แอน เธอคิดอย่างไร” นี่นำไปสู่การสนทนาเกี่ยวกับหลักธรรมนิรันดร์ ดิฉันมีความสุข ไม่วันใดก็วันหนึ่งดิฉันคงจะได้เก็บเกี่ยวพรที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญาไว้

ในคืนฤดูหนาวคืนหนึ่งก่อนคริสต์มาส ดิฉันกับแอนเจลาตัดสินใจเดินเล่นรอบพระวิหารอวงซิงตัน ดีซี. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงโอบล้อมเราขณะที่เราเดิน ดิฉันรู้ว่าเธอรู้สึกบางอย่าง

“เธอรู้สึกอย่างไรบ้าง” ดิฉันถาม

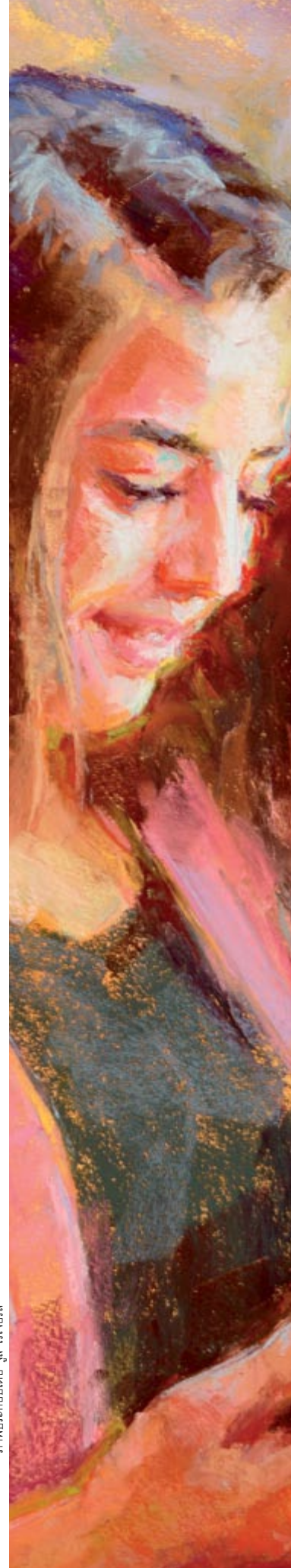
“ฉันรู้สึกเหมือนอยากรับบัพติศมา...แต่” เธอเตือนเมื่อเห็นความตื่นเต้นในสีหน้าของดิฉัน “ฉันยังรับบัพติศมาตอนนี้ไม่ได้ และฉันจะให้ผู้สอนศาสนาามาเยี่ยมไม่ได้ คุณพ่อคุณแม่จะไม่อนุญาต แต่เธอจะสอนฉันทุกอย่างที่เธอรู้ได้ไหม”

ดิฉันตอบกลับไปอย่างประมาณตนว่า “ได้ ฉันจะพยายามสอนเธอทุกอย่างที่ฉันรู้”

คืนนั้นดิฉันนึกถึงสัญญาที่ให้ไว้ ทุกอย่างที่ฉันรู้หรือนั้นหรือ แต่จะเป็นอย่างไรถ้าดิฉันรู้ไม่พอ ประจักษ์พยานของดิฉันเข้มแข็งพอหรือไม่ ดิฉันรู้จริงหรือไม่ว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง

ดิฉันตัดสินใจว่าตั้งแต่วันพรุ่งนี้ดิฉันจะเริ่มเรียนรู้ทุกอย่างที่สามารถรู้ได้เกี่ยวกับพระกิตติคุณ ดิฉันจะต้องมีประจักษ์พยานที่แท้จริงถึงความจริงของพระกิตติคุณ

ดิฉันเริ่มอ่านพระคัมภีร์ทุกคืนด้วยความกระตือรือร้น คำสวดอ้อนวอนของดิฉันจริงจังมากขึ้นขณะทูลขอให้ทั้งดิฉันกับแอนเจลาเห็นว่าพระกิตติคุณเป็นความจริง

ภาพประกอบโดย จูลี ไรเจอร์

ผลเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ในการสนทนาของเราบางครั้งพระวิญญาณทรงนำดิฉันให้พูดถึงที่ดิฉันไม่เคยคิดมาก่อนจนกระทั่งถึงวินาทีนั้น ประจักษ์พยานของดิฉันเข้มแข็งขึ้นเมื่อแบ่งปัน พระคัมภีร์เป็นจริงสำหรับดิฉัน

คุณพ่อคุณแม่อยู่ช่วยดิฉันด้วย ท่านเป็นแหล่งช่วยอันทรงคุณค่า ดิฉันเรียนรู้ที่จะรักและชื่นชมท่านมากขึ้น

ห้าปีต่อมาเองเจลาวยังไม่เป็นสมาชิกของศาสนจักร ถ้าดิฉันตัดสินใจตามความคาดหวังสมัยเรียนมัธยมศึกษาปีที่สอง ถือว่าดิฉันล้มเหลว ดิฉันไม่ได้นั่งในพิธีบัพติศมาและได้รับ “ปิตี” จากคำสรรเสริญของทุกคนเมื่อคนหนึ่งพาเพื่อนมารู้จักพระกิตติคุณ แต่ความคาดหวังของดิฉันเปลี่ยนไป ดิฉันนำจิตวิญญาณของดิฉันเองให้มาใกล้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น ถึงแม้เจลาจะไม่ใช่เข้าร่วมศาสนจักร แต่การศึกษาและการสอนที่ดิฉันทำไม่สูญเปล่า เธอเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับพระกิตติคุณ การแบ่งปันพระกิตติคุณกับเธอทำให้ดิฉันเปลี่ยนใจเลื่อมใส และนั่นช่วยให้ดิฉันแบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปิตีที่สัญญาไว้ในพระคัมภีร์หลักคำสอนและพันธสัญญามิได้หมายถึงคำสรรเสริญของโลก ปิตีของดิฉันใหญ่หลวงเพราะดิฉันรู้จักพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดดีขึ้นและมีประจักษ์พยานเข้มแข็งขึ้นในพระกิตติคุณของพระองค์ ■

นักฟุตบอลพี่เท้า

“พระเยซูตรัสรักทุกคน แบ่งปันเมตตาให้” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 39)

โดย แองจี เบิร์กสตรอม มิลเลอร์
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

ดิฉันกำหมัด กัดริมฝีปาก และเตะลูกบอลที่กำลังกลิ้งมาจากนั้นก็ทำหน้าวิงวณะดูลูกลอยลิวออกนอกเขตแทนที่จะเข้าประตู เด็กผู้หญิงคนหนึ่งชื่อแนนยื่นดูการแข่งขันของเรายูริมรั้ว เธอวิ่งไปเก็บลูกด้วยความตื่นเต้นจนสะดุดล้ม ทุกคนหัวเราะ ไม่มีใครขอขอบคุณเธอขณะที่เธอโยนลูกกลับมาให้เรา

ดิฉันรู้สึกผิด ดิฉันรู้ว่าแนนอยากเล่นด้วย แต่ดิฉันไม่อยากเป็นคนชวนเธอ

แนนเป็นคนเจียม มีผมยุ่งสีน้ำตาลสวมแว่นตาหนาเตอะ และเสียงแหลม เธอไม่มีเพื่อนในชั้นของเราเลย ไซว่าดิฉันไม่ชอบเธอ เพียงแต่ไม่เคยพูดคุยกับเธอ บ่ายวันนั้นครูของเราประกาศว่าเธอจะย้ายโต๊ะเรียนของเรา เธอจะจัดที่นั่งใหม่ ทั้งห้องกระต๊อบกระต๊อบกันด้วยความตื่นเต้น ดิฉันกับลีแอนนาเพื่อนสนิทของดิฉันส่งยิ้มให้กัน

แล้วแคโรไลน์ก็ชะโงกหน้ามาบอกดิฉันว่า “ฉันได้ยินแนนบอกครูมาร์ตินว่าอยากนั่งข้างเธอ แอ่เลย!”

ดิฉันนั่งตกตะลึง “ทำไมต้องเป็นฉัน” ดิฉันสงสัย ดิฉันไม่เคยใจร้ายต่อแนน แต่ก็ไม่เคยใจดีต่อเธอเช่นกัน

“บอกครูสิว่าเธอไม่อยากร่วมกับแนน” แคโรไลน์กระต๊อบ “ไม่อย่างนั้นจะไม่มีใครอยากนั่งใกล้เธอนะ”

ดิฉันมองแนน เธอทำคอตก เธอต้องรู้แน่เลยที่ทุกคนในห้องกำลังคิดอะไรอยู่ ครูมาร์ตินเรียกดิฉันไปที่โต๊ะของเธอ ดิฉันรู้ว่าแนนเป็นลูกของพระเจ้าเป็นเจ้า และพระเยซูตรัสให้รักทุกคน แต่ถ้าดิฉันเป็นเพื่อนกับแนน ทุกคนจะคิดว่าดิฉัน

เป- เยยม

“ฉันจะคบเพื่อนที่ดีและมีเมตตากับผู้อื่น”
มาตรฐานพระกิตติคุณของฉัน

เป็นคนประหลาด

“หนูอยากนั่งข้างใครคะ” ครูมาร์ตินถามดิฉัน

“สีแอนนาคะ” ดิฉันตอบ ตอบได้ง่ายๆ ครูมาร์ตินยิ้ม “หนูยินดีนั่งข้างไหนด้วยไหมคะ”

ดิฉันมองพื้นและกระซิบว่า “ไม่ดีกว่าคะ”

ครูมาร์ตินมองด้วยความแปลกใจ “แน่ใจหรือเองจ้ะ”

“คะ” ดิฉันพิมพ์

วันรุ่งขึ้นครูจัดโต๊ะของเราใหม่

ดิฉันนั่งข้างสีแอนนา แนนอยู่อีกฝั่ง เด็กผู้หญิงสองคนที่นั่งข้างเธอดันโต๊ะของพวกเขาออกห่างจากโต๊ะของเธอ จึงดูเหมือนเธอนั่งคนเดียว เธอทำท่าเหมือนกำลังจะร้องไห้

สองสามสัปดาห์ต่อมาแนนเปลี่ยนโรงเรียน เด็กผู้หญิงคนหนึ่งในวอร์ดของเราไปโรงเรียนนั้น และดิฉันถามว่าเธอเคยพบเด็กใหม่ชื่อแนนหรือยัง

“คิดว่าเคยนะ เธอมีหน้าตาทำทางอย่างไรหรือ” เธอถาม

“อ้อ เธอเป็นคนเงียบมาก ผมยุ่งๆ สวม

แว่นหนาๆ ในห้องฉันไม่มีใครชอบเธอ”

“จริงหรือ ต้องไม่ใช่คนเดียวกันแน่เลย” เธอตอบ “เด็กใหม่ที่ฉันรู้จักเป็นคนสนุกมาก ทุกคนชอบเธอ เธอเป็นนักฟุตบอลที่เก่งมาก”

ดิฉันนึกถึงวันที่แนนดูเราเล่นฟุตบอล เธอเพียงแต่ต้องการโอกาสและเพื่อน ดิฉันน่าจะให้เธอได้ทั้งสองอย่าง

วันนั้นดิฉันให้สัญญากับตัวเองว่าจะใจดีต่อทุกคนเสมอและไม่ปล่อยให้เด็กผู้หญิงแบบแนนถูกดิฉันมองข้ามโดยไม่มีพยายามเป็นเพื่อนกับเธอ ■

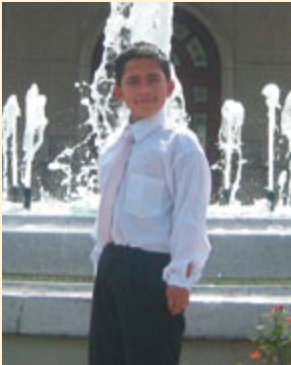
หน้านี้ ของหนู

เนสทยา แอล. อายุ 12 ปี, ยูเครน

ทีนา เอ็ม. อายุ 10 ขวบ, คองโก

พระวิญญานทรงทำให้ใจผมลุกไหม้

พมชอบไปโบสถ์ ผมรู้สึกถึงพระวิญญานที่นั่น วันหนึ่งในปฐมวัยเรา

คุยกันเรื่องศาสดาพยากรณ์ยุคปัจจุบัน ต่อมาผมดูภาพยนตร์เรื่อง *Legacy* ที่บ้าน ผมชอบเรื่องของศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ขณะดูฉากที่ชายคนหนึ่งมาแจ้งข่าวการเสียชีวิตของศาสดาพยากรณ์ ผมรู้สึกเศร้ามาก จากนั้นพระวิญญานทรงทำให้ใจผมลุกไหม้ ผมรู้สึกว่าโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าจริงๆ และท่านฟื้นฟูศาสนจักรที่แท้จริง

ในเดือนมกราคม ผมอยู่ที่พระวิหารในไกวเย์อากิล เอกวาดอร์กับสมาชิกหลายคนในครอบครัว ผมรู้สึกสงบและมีความสุขมากจนผมไม่อยากกลับบ้านเมื่อถึงเวลากลับ

ผมรู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงพระชนม์และทรงรักเรา พระเยซูทรงเป็นทางให้กลับไปหาพระองค์ และโจเซฟ สมิธเป็นศาสดาพยากรณ์

แอรอน ซี. อายุ 10 ขวบ, โคลัมเบีย

ผมชอบไปพระวิหาร ผมไม่สามารถถอดใจรอจนกว่าจะอายุ 12 ปีเพื่อจะได้รับฐานะปุโรหิตและไปพระวิหารเพื่อรับบัพติศมาแทนคนตายได้

ฮัมเบอร์โต วี. อายุ 11 ขวบ, เม็กซิโก

การทำตามศาสดาพยากรณ์ทำให้ท่านมีความสุขอย่างไร

บอกเราว่าการทำตามคำสอนของประธานโรมัส เอส. มอนสันทำให้ท่านมีความสุขอย่างไร (ท่านสามารถอ่านหรือฟังคำปราศรัยการประชุมใหญ่ครั้งล่าสุดของประธานมอนสันได้ใน *เลียโฮนา* เดือนพฤศจิกายน 2011 หรือที่ conference.lds.org) ส่งคำตอบของท่านมาที่ liahona.lds.org (คลิก “Submit Material”) หรืออีเมลคำตอบของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org โดยเขียนตรงบรรทัดชื่อเรื่องว่า “Follow the Prophet” กรุณาระบุชื่อนามสกุล อายุ ประเทศที่ท่านอยู่ และคำอนุญาตของผู้ปกครองด้วย

การจ่ายส่วนสิบทำให้ผมมีความสุข

พมช่วยคุณพ่อทำความสะอาดบ้าน ผมได้เงินทุกเดือนเป็นค่าช่วยงาน แทนที่จะใช้เงินทั้งหมด ผมกิน 10 เปอร์เซนต์ไว้เป็นส่วนสิบและมอบให้อธิการ ผมรู้สึกดีหลังจากจ่ายส่วนสิบเพราะผมรู้ว่าเงินจะใช้ดูแลโบสถ์ ซื้อหนังสือและอีกหลายอย่าง ผมรู้ว่าพระเยซูคริสต์ประทานทุกสิ่งให้เราเมื่อเราจ่ายส่วนสิบ เราคืนให้พระองค์ ผมรู้สึกมีความสุขเมื่อจ่ายส่วนสิบ

นิโคลัส พี. อายุ 5 ขวบ, บราซิล

เลือก แสงสว่าง

โดย เอ็ดเตอร์
เกอร์ริท
ดับเบิลยู. กอง
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

“หากดวงตาของเจ้าเห็นแก่รัศมีภาพ
ของเราอย่างเดียว, ทั่วร่างของเจ้าจะเต็ม
ไปด้วยแสงสว่าง, และจะ**ไม่มีความมืด**
ในเจ้า” (คพ. 88:67)

ส มัยข้าพเจ้าเป็นเด็กเล็กๆ บาง
ครั้งข้าพเจ้ากลัวความมืด
ข้าพเจ้ามักได้ยินเสียงแปลกๆ
ตอนกลางคืน ก่อนเข้านอนข้าพเจ้าจะล็อก
ประตูทุกบานและสำรวจใต้เตียง ข้าพเจ้า
ดูในตู้ด้วย ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่ากลัวอะไร แต่
บางครั้งก็ยังรู้สึกกลัว

เมื่อข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะสวดอ้อนวอน
ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจและสงบมาก ข้าพ
เจ้าสังเกตได้ถึงความรู้สึกของแสงสว่าง
ข้าพเจ้ารู้ว่าจะปลอดภัยและสบายดี

ความทรงจำแรกสุดอย่างหนึ่งของ
ข้าพเจ้าคือความทรงจำเกี่ยวกับแสงสว่าง
เมื่อเป็นเด็กข้าพเจ้ากับน้องชายได้รับการ
ฝึกกับพ่อแม่ในพระวิหารซอลท์เลค ข้าพ
เจ้าจำได้ว่าครอบครัวข้าพเจ้ากับคนอื่นๆ
สวมชุดขาว จำแสงจ้าในพระวิหาร และ
สันติสุขที่ข้าพเจ้ารู้สึกวันนั้นได้

ถึงแม้ว่าจะเป็น
ความทรงจำเมื่อหลายปีก่อนแต่
ข้าพเจ้าจำได้ว่ากลัวความมืดเป็นอย่างไร
และจำปีที่รู้สึกในแสงสว่างของพระวิหาร
ได้ เมื่อเราพยายามดำเนินชีวิตตามพระ
กิตติคุณ เราจะเต็มไปด้วยแสงสว่าง จะ
ไม่มีความมืดในเรา แสงสว่างและศรัทธา
อยู่ร่วมกับความมืดและความกลัวไม่ได้
เมื่อเราเต็มไปด้วยแสงสว่าง เราจะรู้สึกมี
ความสุข สงบ และปลอดภัย ข้าพเจ้าหวัง
ว่าเราจะเลือกแสงสว่างได้เสมอ ■

ภาพประกอบโดย เกรก นิงโบลด์

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

ศาสตราจารย์ที่มีชีวิต สอนฉันให้เลือกสิ่งดี

คริสตินาดูประธานโรมัส เอส.มอนสันบนจอภาพในศูนย์สแตคของเธอระหว่างการประชุมใหญ่สามัญ ท่านกำลังพูดเรื่องการมีเมตตาต่อผู้อื่น คริสตินามีความรู้สึกอบอุ่นขณะฟัง เธอรู้ว่าประธานมอนสันเป็นศาสตราจารย์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ เธอนึกถึงเลอาห์ เด็กหญิงที่

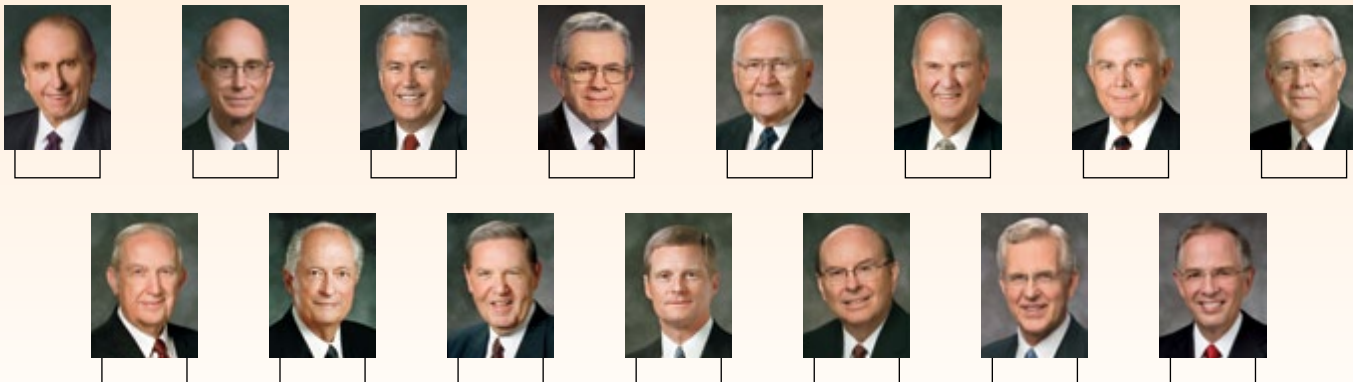
โรงเรียนซึ่งใจร้ายต่อเธอ เธอตัดสินใจว่าจะใจดีกับเลอาห์และพยายามเป็นเพื่อนกับเธอ คริสตินาต้องการทำตามคำสอนของศาสตราจารย์
ก่อนพระเยซูคริสต์ถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงเรียกอัครสาวกเปโตรให้นำศาสนจักรของพระองค์ เปโตรได้รับการเปิดเผยสำหรับศาสนจักรและนำผู้คน

ของพระคริสต์ไปในเส้นทางที่ถูกต้อง ปัจจุบันประธานโรมัส เอส.มอนสันนำศาสนจักรเช่นเดียวกับเปโตร
จงตั้งใจฟังเมื่อศาสตราจารย์พูด คำสอนของท่านสามารถช่วยคุณแก้ไขปัญหาและการทำทนายที่คุณอาจมี ท่านจะนำคุณไปตามเส้นทางที่ถูกต้องเสมอ คุณจะได้รับพรเมื่อทำตามท่าน ■

เกม ลสด: ทำความรู้จักผู้นำศาสนจักรของเรา

คาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายนำโดยศาสตราจารย์ที่มีชีวิต 15 ท่าน ประธานศาสนจักรที่ปรึกษาสองคนของท่านในฝ่ายประธานสูงสุด และโครัมมัครสาวกสิบสองทุกคนคือศาสตราจารย์ ท่านสามารถจับคู่รูปฝ่ายประธานสูงสุดและอัครสาวกสิบสองให้ตรงกับชื่อของท่าน

เหล่านั้นได้หรือไม่ ตัดแทนพูดในหน้า 65 และรูปด้านล่างออก แล้วนำไปติดบนกระดาษแข็ง ตัดรอยประในแก้วอี้ สอดภาพเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ลงในช่องให้ถูกต้องตามแก้วอี้ของท่าน
เมื่อท่านดูการประชุมใหญ่สามัญและท่านใดท่านหนึ่งกล่าวคำปราศรัย ท่านสามารถย้ายภาพนี้ออกจากแก้วอี้ไปที่แทนพูดได้

เฮนรี่ บี. อายริงก์
ที่ปรึกษาที่หนึ่ง

โธมัส เอส. มอนสัน
ประธาน

ดีเทอร์ เอฟ. อุกท์ดอร์ฟ
ที่ปรึกษาที่สอง

บอยด์ เค. แพคเกอร์

แอล. ทอม เพอร์รี่

รัสเซลล์ เอ็ม. เนลสัน

ดัลลิน เอช. โฮล์มส์

เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด

ริชาร์ด จี. สก็อตต์

โรเบิร์ต ดี. เฮลล์

เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์

เดวิด เอ. เบคนาร์

เคเวนทีน แอล. คุก

ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน

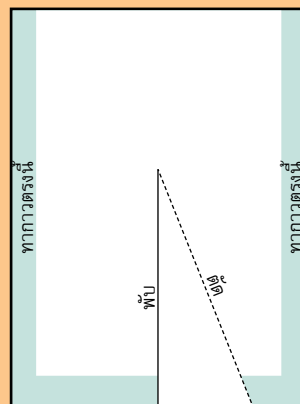

นึล แอล. แอนเดอร์เซ็น

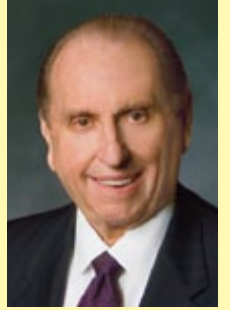

ท่านเท่านั้น

ท่านสามารถทำกรอบใส่รูปประธาน โธมัส เอส. มอนสันได้โดยตัดรูป กรอบหน้า และกรอบหลัง แล้วนำไปติด บนกระดาษแข็ง พับและตัดตามเส้นบน กรอบหลัง ทากาวด้านข้างและด้านล่าง ของกรอบหน้าให้ติดกับกรอบหลัง สอด รูปภาพประธานมอนสันลงในกรอบ

ตัดสินใจ เดี๋ยวนี้

โดย ประธาน
โธมัส เอส. มอนสัน

ข้าพเจ้าขอพระ
ทวยพระบิดาบน
สวรรค์ผู้ทรงเปี่ยม
ด้วยความรักสำหรับของ
ประทานแห่งสิทธิ์เสรี
หรือสิทธิในการเลือก
แก่เรา เราต่างก็มายัง
โลกนี้พร้อมด้วยเครื่องมือ
จำเป็นทั้งหมดที่ต้องใช้ในการ
เลือกให้ถูกต้อง ศาสดาพยากรณ์
มอรมอนบอกเราว่า “พระวิญญาณ
ของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์ทุก
คน, เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว”
(โมโรไน 7:16)

เราถูกล้อมด้วยข่าวสารจากปฏิปักษ์ว่า
“ครั้งเดียวเอง ไม่เป็นไรหรอก” “อย่าห่วง
เลย ไม่มีใครรู้” การตัดสินใจอยู่ตรงหน้าเรา
เสมอ การตัดสินใจอย่างฉลาดจำเป็นต้องใช้
ความกล้าหาญ—กล้าพูดว่าไม่ หรือกล้าพูด
ว่าได้ การตัดสินใจกำหนดจุดหมายปลายทาง
ข้าพเจ้าขอเล่าแบบอย่างของบราเดอร์เคลย์ตัน
เอ็ม. คริสเต็นเซ็น สมาชิกศาสนจักรผู้เป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยฮาวาร์ด

เมื่ออายุ 16 ปี บราเดอร์คริสเต็นเซ็นตัดสินใจ
ว่าจะไม่เล่นกีฬาวินาทีหลายปีต่อมา เมื่อเข้า
เรียนมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ดในประเทศอังกฤษ

เขาเล่นตำแหน่งกองกลางในทีมบาสเกตบอล ปี
นั้นพวกเขาไม่แพ้เลยและไปร่วมการแข่งขันชิง
ชนะเลิศ

พวกเขาชนะการแข่งขันอย่างง่ายดายจนถึง
รอบสุดท้าย หลังจากนั้นบราเดอร์คริสเต็นเซ็นดู
ตารางการแข่งขันและเห็นรอบวาระรอบสุดท้ายแข่ง
วันอาทิตย์ เขาไปหาโค้ชด้วยความรู้สึกกระอัก-
กระอ่วน ได้ขอพบบราเดอร์คริสเต็นเซ็นว่าเขาคาด
หวังให้บราเดอร์คริสเต็นเซ็นเซ็นลงแข่ง

บราเดอร์คริสเต็นเซ็นไปที่ห้องพักในโรงแรม
เขาคุกเข่าทูลถามพระบิดาบนสวรรค์ว่าจะเป็น
อะไรไหมถ้าเขาขอแข่งในวันอาทิตย์เพียงครั้ง
เดียว เขาพูดว่าก่อนที่จะจะจบการสวดอ้อนวอน
เขาได้รับคำตอบว่า “เคลย์ตัน เจ้าถามเราทำไม
เจ้ารู้คำตอบอยู่แล้ว”

เขาไปหาโค้ชแล้วบอกว่าเขาเสียใจที่ไม่สามารถ
แข่งในรอบชิงชนะเลิศได้ จากนั้นเขาก็ไปการ
ประชุมวันอาทิตย์ของเขา

บราเดอร์คริสเต็นเซ็นเรียนรู้ว่าการรักษาพระ
บัญญัติ 100 เปอร์เซ็นต์ดีกว่าการรักษาเพียง
98 เปอร์เซ็นต์

ข้าพเจ้าขอให้ท่านตัดสินใจเสียแต่เดี๋ยวนี้ว่าจะ
ไม่ออกนอกเส้นทางซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายของเรา
นั่นคือชีวิตนิรันดร์กับพระบิดาในสวรรค์ของเรา ■

จากคำปราศรัยการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2010

ฉันลืมทำการบ้านมา
ขอลอกของเธอหน่อยได้ไหม

ฉันนั่งที่นี้ได้ไหม

ฉันเล่นด้วยคนได้ไหม

ออกจากห้องกาแฟไหม
นั่นจะช่วยให้นางตื่นตัว
ขณะเรียนหนังสือ:

รับหรือปฏิเสธ

ประธานมอนสันกล่าวว่าต้องใช้ความกล้าตอบรับ
การเลือกที่ดีและตอบปฏิเสธการเลือกที่ไม่ดี สำหรับ
สถานการณ์แต่ละอย่างข้างบน ให้เขียนคำตอบว่า **ได้** หรือ
ไม่ได้

ปริศนา 100 เพอร์เซ็นต์

ประธานมอนสันกล่าวว่าการเลือกถูกต้อง 100
เปอร์เซ็นต์ทุกครั้งง่ายกว่าการเลือกถูกต้องเป็น
บางเวลา เติมตัวเลขลงในแถวทั้งแนวตั้งและแนวนอนให้
ได้ครบ 100 ในแต่ละแถว เลขทุกตัวที่ขาดหายไปลงท้าย
ด้วย 0 หรือไม่กี่ 5

45	5		20
10		15	
30		25	5
	20	30	

อาามู เรียนรู ความซื่อสัตย์

โดย แอน พี. สมิต
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

อาามูนั่งดูคนเดินผ่านถนนหน้าบ้านของเขา อาามูหิวมาก หญิงคนหนึ่งชื่อมาเรียนขายขนมปังกรอบรสหวานอยู่ใกล้เขา และกำลังเดินกลับไปไกลบ้านตามถนน ขนมดูน่ากินในห่อสีส้มสดใส มาเรียนวางขนมในซามไบใหญ่แล้วเดินไวกินศีรษะ อาามูอยากได้สักห่อ เขารู้ว่าขนมน่าจะอร่อยมาก

มาเรียนแฉะพักและวางขนมตรงหน้าอาามูพอดี

“เธอรู้ว่าฉันหิวและวางขนมตรงหน้าฉัน!” เขาคิด เขาหยิบขนมห่อหนึ่งขึ้นมาอย่างรวดเร็ว

คุณพ่อเห็นเข้าพอดี “อาามู ลูกถืออะไรอยู่นะ” เขาถาม

“พ่อครับ ผมหิวมาก! ผมอยากกินขนม” อาามูตอบ

พ่อดึงอาามูเข้ามาอดอย่างอ่อนโยน “อาามู

พ่ออยากให้คุณได้กินขนม” เขากล่าว

“แต่ลูกจะเอาของคนอื่นมาโดยไม่ขอหรือไม่จ่ายเงินให้เขาไม่ได้ ลูกถามมาเรียนรียังว่าลูกกินขนมของเธอได้ไหม”

“ความซื่อสัตย์เริ่มที่ตัวฉันใน
ทุกสิ่งที่ฉันพูด ทุกสิ่งที่ฉันทำ”
(Children’s Songbook, 149)

“ยังครับ” อาามูตอบพลางมองพื้น “เอาขนมห่อใหญ่ไปคืนมาเรียนนะลูก แล้วพ่อจะซื้อห่อเล็กให้ พ่ออยากให้คุณรู้ว่าต้องซื่อสัตย์ ลูกรู้ไหมว่าซื่อสัตย์หมายความว่าอย่างไร”

“บอกผมหน่อยสิครับพ่อ” อาามูกล่าว “หมายถึงทำอะไรถูกต้อง” พ่อกล่าว “หมายถึงจ่ายเงินซื้อไม่ใช่ขโมย หมายถึงพูดความจริงไม่โกหก หมายถึงทำอะไรที่ถูกบอกว่าจะทำ เราจะจ่ายค่าขนมหนึ่งห่อให้มาเรียน มาเรียนต้องใช้เงินซื้ออาหารให้ลูกๆ ของเธอ พ่อรักลูกนะอาามู และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักลูกเช่นกัน พระองค์ทรงมีความสุขเมื่อลูกทำอะไรถูกต้อง”

“ผมก็รักพ่อครับ” อาามูบอก “ผมอยากเป็นคนซื่อสัตย์เสมอ” ■

ศาสตราจารย์และอัครสาวกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าพูดกับเราในการประชุมใหญ่สามัญ

“จงเรียนรู้ปัญญาในวัยเยาว์ของคุณ; แท้จริงแล้ว, จงเรียนรู้ในวัยเยาว์ของคุณที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า”

(แอลมา 37:35)

รู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

โดย แซด อี. ฟาเรส

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ท่านจะรู้ความจริงของทุกเรื่อง”
(โมโรไน 10:5)

1.

เป็นฉัน อนุไหน
ได้เวลาเข้านอนแล้วลูก

ผมไม่ออกจากเข้านอน
ครับ

2.

ทำไมล่ะลูก

เพราะมีผีในห้อง
ของผม

4.

พ่อครับ พระวิญญาณบริสุทธิ์
คืออะไร

นั่นเป็นคำถามที่ดี

3.

ไม่มีผีในห้อง
ของลูกหรอก

แน่ใจหรือครับ

พ่อสัญญา

5.

พระวิญญานปริสุทธีคือสมาชิกองค์หนึ่งในพระผู้เป็นเจ้า
สามพระองค์ งานของพระองค์คือช่วงให้เราทราบว่าพระบิดา
ทรงต้องการให้เราทำอะไร

พระองค์น่ารักไหมครับ

ไม่หรอกลูก พระวิญญานปริสุทธี
ไม่น่ารักแล้ว เราไม่เห็นพระวิญญานปริสุทธี
แต่เรารู้สึกว่าพระองค์อยู่ใกล้ๆ พระองค์ทรง
ช่วงให้เราารู้สึกมีความสุข

6.

เออละ หลับตานะลูก ได้เวลานอนแล้ว
พ่อรักลูกนะ

ผมก็รักพ่อครับ ผมคิดว่าผมรู้สึก
ถึงพระวิญญานปริสุทธี

ความช่วยเหลือสำหรับบิดามารดา:
พูดคุยกับบุตรธิดาเกี่ยวกับวิธีบาง
อย่างที่เราสามารถรู้สึกถึง
อิทธิพลของพระวิญญานปริสุทธีได้
ถามพวกเขาว่าพวกเขาารู้สึกอย่างไร
เมื่อเลือกสิ่งดีและทำสิ่งที่อัญเชิญ
พระวิญญานปริสุทธีให้อยู่ใกล้ๆ

อัญเชิญพระวิญญาน

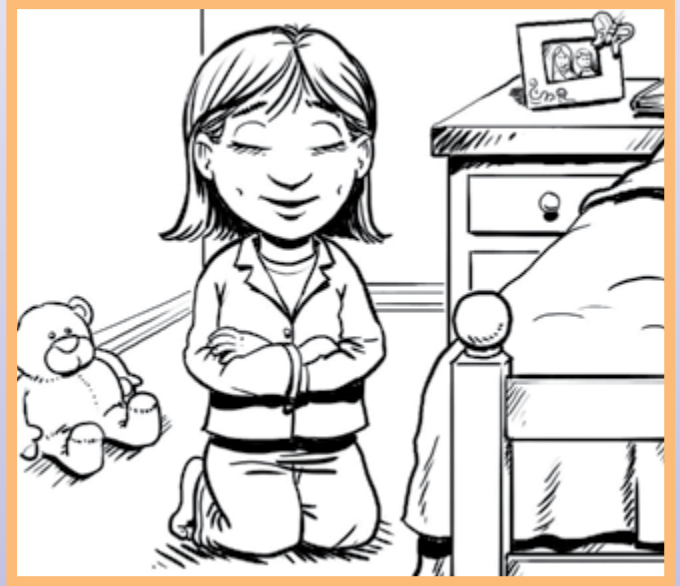
โดย ฮิลารีย์ วัตคินส์ เลมอน

ท่านสามารถทำหลายสิ่งหลายอย่างเพื่ออัญเชิญพระวิญญาน-
ญาณบริสุทธิมาสติติดกับท่าน รูปข้างล่างแสดงแนวคิดสี่ข้อ
เลือกมาหนึ่งข้อและพยายามเป็นพิเศษเพื่อทำตามแนวคิดข้อนั้น

แล้วเล่าให้คนอื่นฟังว่าท่านรู้สึกอย่างไรขณะทำเช่นนั้น ระบายสี
รูปภาพแนวคิดดังกล่าวและพยายามทำข้อต่อไป

1. แบ่งปัน

2. สวดอ้อนวอน

3. ช่วยเหลือ

4. ร้องเพลง

ทำตามศาสตพยากรณ์

ใติกเหล่านี้รู้ว่าการฟังและทำตามศาสตพยากรณ์เป็นเรื่องสำคัญ มีวิธีใดบ้างที่ท่านสามารถทำตามศาสตพยากรณ์

ดูว่าท่านสามารถหาของเหล่านี้ในรูปได้หรือไม่: ดินสอ แปรงทาสี ตึกตาคามี ส้อม หนังสือ เบสบอล เครื่องปั้น ขนมห้าง ขนมอบกรอบ ไม้ตีลูกเบสบอล กุญแจ รถยนต์ เรือ แปรงสีฟัน แครอท และกล้วย

ชาว: ภาพประกอบโดย ลีออนด์ จาร์ราดี

ข่าวศาสนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

กองทุนช่วยเหลือสมาชิกทั่วโลกให้ได้รับพรพระวิหาร

โดย เฮเธอร์ วิทเทิล ริกลีย์

ข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักร

ในปี 2007 ฟาราน์ภรรยาของเขารับบัพติศมา แต่มีทุนจำกัด จึงไม่รู้ว่าเมื่อใดพวกเขาจะสามารถเดินทางไปพระวิหารซึ่งอยู่ไกลกว่า 3,500 ไมล์ (5,700 กม.) ได้ เมื่อแอมมอน ฟิเนฮาส บุตรชายของพวกเขาเกิดในปี 2009 ความปรารถนาจะได้รับการฝึกในพระวิหารแรงกล้ายิ่งขึ้น ปลายปี 2010 ด้วยความช่วยเหลือจากกองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร (General Temple Patron Assistance Fund) ของศาสนจักร คำสวดอ้อนวอนของพวกเขาจึงได้รับคำตอบ

ตั้งแต่เข้าพระวิหารมะนิลา ฟิลิปปินส์ในเดือนกรกฎาคม 2001 ก่อนจะไปเป็นผู้สอนศาสนาในลิงคอล์น โรแชน กิลล์ จากปากีสถานรู้ว่าเขาอยากกลับไปพระวิหารอีกเพื่อเขาจะได้มีครอบครัววันหนึ่ง

ภาพถ่ายเชื้อเพื่อโดย โรแชน กิลล์

“การไปพระวิหารกับครอบครัวช่วยให้ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้น” บราเดอร์ริกลีย์กล่าว “หลังจากเราไปพระวิหาร ดูเหมือนว่าผมจะมีให้พระเจ้ามากขึ้น... การไปพระวิหารครั้งนั้นดีมากและส่งเสริมศรัทธา ยากจะเอ่ยออกมาเป็นคำพูดได้”

ขณะอยู่ที่นั่น บราเดอร์ริกลีย์ได้ประกอบศาสนพิธีให้คุณพ่อ คุณแม่ และพ่อตาของเขาซึ่งล่องลับไปแล้ว เขาทำงานดังกล่าวให้คุณแม่ และเขาได้รับการฝึกกับพ่อแม่ของเขาด้วย

“นับเป็นเกียรติอันสูงส่งสำหรับผมและครอบครัวที่ได้ไปพระวิหาร” เขากล่าว “ผมต้องการแสดงความขอบคุณเป็นพิเศษด้วยการสวดอ้อนวอนหลายๆ ครั้งต่อผู้นำที่ทำให้การเดินทางไปพระวิหารครั้งนี้เกิดขึ้นได้”

ตั้งแต่ปี 1992 กองทุนนี้ ซึ่งได้รับเงินสนับสนุน 100 เปอร์เซ็นต์จากการบริจาคของสมาชิก เป็นหนทางให้สมาชิกนอกสหรัฐและแคนาดาได้ไปพระวิหารหนึ่งครั้ง สำหรับผู้ที่ไม่สามารถไปได้หากไม่ได้รับความช่วยเหลือ สมาชิกที่ประสงค์จะบริจาคสมทบทุนเพียงแต่เขียนว่า “ทุนสำหรับผู้เดินทางไปพระวิหาร” ลงในช่อง “อื่นๆ” ของใบบริจาคปกติ แต่ละบุคคลสามารถบริจาค

สมทบทุนผ่านมูลนิธิการกุศลต่างๆ ของแอลดีเอสได้เช่นกัน

ในช่วงการประชุมใหญ่สามัญเดือนตุลาคม 2011 ประธานโรมัส เอส. มอนสันกระตุ้นสมาชิกให้บริจาคเข้ากองทุนทั่วไปเพื่อช่วยเหลือผู้เดินทางไปพระวิหาร ท่านกล่าวว่า “ยังมีอีกหลายภูมิภาคของโลกที่พระวิหารยังอยู่ห่างไกลจากสมาชิกที่ไม่สามารถจ่ายค่าเดินทางไปได้ ด้วยเหตุนี้คนเหล่านั้นจึงไม่สามารถได้รับพรนิรันดร์อันศักดิ์สิทธิ์จากพระวิหาร” (“พบกันอีกครั้ง” เลียโฮนา พ.ย. 2011 หน้า 4-6)

“จุดประสงค์ของกองทุนนี้คือเพื่อช่วยคนเหล่านั้นในภูมิภาคต่างๆ ของโลกซึ่งเห็นได้ชัดว่าการเข้าพระวิหารเป็นเรื่องยากกว่า” เอ็ดเดอร์ วิลเลียมมอร์. วอลท์เกอร์ ผู้อำนวยการบริหารแผนกพระวิหารกล่าว “ความช่วยเหลือครั้งเดียวนี้มีไว้เพื่อให้บุคคลได้รับศาสนพิธีของตนเอง”

ความต้องการมากที่สุดส่วนหนึ่งมาจากทวีปแอฟริกา แอฟริกา และเอเชีย เอ็ดเดอร์วอลท์เกอร์กล่าว ประธานสเตคและประธานคณะเผยแผ่จะหาเรื่องเสนอมาที่ฝ่ายประธานภาคของพวกเขาซึ่งบริหารกองทุนแยกตามแต่ละประเทศ

ในช่วงปี 2009 และ 2010 สมาชิกประมาณ 4,000 คนใช้กองทุนดังกล่าวเดินทางไปพระวิหารเป็นครั้ง

แรก—และอาจจะเป็นเพียงครั้งเดียว
 เอ็ดเดอร์วอลส์เกอร์กล่าวว่เพื่อ
 เป็นพรแก่ผู้คนให้มากที่สุดเท่าที่จะมาก
 ได้ พวกเขา “พิจารณาไปพระวิหาร
 ที่ [พวกเขา] สามารถไปได้ด้วยค่า
 เครื่องบินประหยัดที่สุด นั้นหมาย
 ความว่าไม่จำเป็นต้องเป็นพระวิหาร
 ใกล้ที่สุดเสมอไปหรืออาจจะอยู่ใน
 เขตหรือนอกเขตของพวกเขาก็ได้”

สมาชิกแต่ละคนที่ใช้กองทุนควร
 เสียสละหรือมีส่วนบริจาคในทางใด
 ทางหนึ่ง

“บางแห่งการได้หนังสือเดินทาง
 มีค่าใช้จ่ายสูงและยุ่งยากมาก”
 เอ็ดเดอร์วอลส์เกอร์กล่าว “ดังนั้นใน
 บางพื้นที่ซึ่งสมาชิกต้องออกนอก
 ประเทศเพื่อไปพระวิหาร พวกเขา
 ต้องออกค่าหนังสือเดินทางเองจึง
 จะใช้กองทุนได้ ในบางประเทศต้อง
 ใช้เงินเพียงจำนวนหนึ่ง สำหรับบาง
 คนอาจดูเหมือนไม่มาก แต่สำหรับ
 พวกเขาแล้วนั่นอาจจะเป็นเงินทั้ง
 หดที่พวกเขาเก็บหอมรอมริบได้ใน
 เวลาหกเดือน”

เอ็ดเดอร์วอลส์เกอร์กล่าวว่คน
 ที่ทำส่วนของตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
 มักพบว่าพวกเขาเห็นคุณค่าสิ่งนั้น
 มากขึ้น “แทบทุกรายทำส่วนของตน
 จนสุดความสามารถและได้รับพร
 มากมาย พวกเขาไม่มองข้ามคุณค่า
 แท้จริงของสิ่งนั้น” เขากล่าว

นอกจากจะเปิดโอกาสให้ผู้คนได้
 ไปพระวิหารแล้ว ศาสนจักรยังใช้เงิน
 กองทุนซื้อการ์เมนต์ให้คนละเจ็ดชุด
 ด้วยเพื่อพวกเขาจะสามารถรักษา
 พันธสัญญาของตนเมื่อกลับบ้าน

คำกล่าวของประธานมอนสันใน
 ช่วงการประชุมใหญ่ถือเป็นครั้งแรก
 ที่ศาสดาพยากรณ์ประกาศเรื่อง
 กองทุนดังกล่าวบนแท่นพูด คาดว่
 การประกาศนี้ประกอบกับความต้อง
 การเงินทุนที่เพิ่มมากขึ้นจะทำให้มี
 เงินบริจาคเพิ่มขึ้น เอ็ดเดอร์วอลส์
 เกอร์กล่าว

“เรามีคนเข้ามาในศาสนจักรอยู่
 เรื่อยๆ และเรายังสนองความต้อง
 การได้ไม่ดีพอในหลายพื้นที่” ท่าน
 กล่าว ท่านอ้างคำแนะนำจากประ
 ธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์
 (1907–1995) ในปี 1994 ให้สมาชิก
 ที่มีค่าควรทุกคนถือใบรับรองพระ
 วิหาร (ดู “The Great Symbol of Our
 Membership,” *Tambuli*, พ.ย. 1994, 6;
Ensign, ต.ค. 1994, 2) และกล่าวต่อ
 ไปว่ “เรามีสมาชิกที่ซื้อสัตย์จำนวน
 มากในศาสนจักรผู้ถือใบรับรองพระ
 วิหารที่เป็นปัจจุบันแต่ยังไม่ได้ไป

พระวิหารและไม่มีโอกาสไปพระ
 วิหารได้ในทันที”

เอ็ดเดอร์วอลส์เกอร์กล่าวว่ค่า
 ประกาศของประธานมอนสันเรื่อง
 กองทุนดังกล่าวเกิดจากความรักที่
 ท่านมีต่อพระวิหารและความเห็นใจ
 ที่มีต่อวิสุทธิชนผู้รับประโยชน์หลัก
 จากกองทุน

“เมื่อท่านไปสถานที่ห่างไกลเหล่า
 นี้ ท่านจะเห็นใจผู้คนและเข้าใจการ
 ทำทนายที่พวกเขามี” เอ็ดเดอร์วอลส์
 เกอร์กล่าว “เงินทุนส่วนนี้จะเป็นพร
 แก่ผู้คนมากมาย”

ไรแอช กิลล์ กับฟาราห์กรรยา และ
 แอมมอน ฟิเนฮาสบุตรชาย สามารถ
 เข้าพระวิหารมะนิลา ฟิลิปปินส์ และ
 รับการผนึกเป็นครอบครัวในปี 2010
 ได้ก็เพราะกองทุนทั่วไปเพื่อช่วย
 เหลือผู้เดินทางไปพระวิหารของ
 ศาสนจักร ■

**พระวิหาร
 มะนิลา
 ฟิลิปปินส์**

นักเรียนเข้าชั้นเรียนเซมินารีในเวสต์เตอรู เยอรมนี

โปรแกรมเซมินารีทั่วโลกยึดเหนี่ยว นักเรียนไว้ในพระกิตติคุณ

โดย เมลิสซา เมอร์ริส

ข่าวและเหตุการณ์ต่างๆ ของศาสนจักร

มิลตัน รัส จากโปรตุเกสไปที่โบสถ์ในห้องที่ ฟราเซอร์ คลีฟฟ์ จากแทสเมเนีย ออสเตรเลีย เรียนที่บ้านโดยมีคุณแม่เป็นครูของเธอ ลอเรนไฮเมอร์ จากยูทาห์ สหรัฐอเมริกาเดินทางไกลไปเรียนวันเว้นวันในช่วงคาบเรียนที่สองของโรงเรียนมัธยมปลาย เบ็น กิลเบิร์ต จากเวอร์มอนต์ สหรัฐอเมริกาไปเรียนสัปดาห์ละครั้งก่อนสหกิจกรรม และในแอดละแบมา สหรัฐอเมริกา แม็คเคนซี มอร์ริส เรียนทุกวันผ่านการประชุมทางเว็บ ดอน ปาร์ก จากเกาหลีเรียนเวลาสี่ทุ่ม ขณะที่ เจมี กรีนวูด จากนิวเม็กซิโก สหรัฐอเมริกาตื่นตีสี่เพื่อจะไปเรียนให้ทันเวลาที่ห้าสิบห้านาที

วัยรุ่นทั้งหมดนี้—และเช่นเดียวกับพวกเขาอีกราว 370,000 คน—กำลังทำตามคำแนะนำของศาสนาดำเนินการให้จัดเซมินารีไว้เป็นอันดับแรกในชีวิตพวกเขา

โปรแกรมเซมินารีซึ่งปีนี้อาจจะครบรอบ 100 ปีได้จัดชั้นเรียนต่างกันไปตามตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมา และแม้กระทั่งปัจจุบันความต้องการของแต่ละบุคคลและสถานการณ์ในห้องที่มักทำให้ต้องปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม แต่ไม่ว่าจะด้วยเวลาและระยะทาง สิ่งหนึ่งที่ยังเหมือนกันคือ การศึกษาพระกิตติคุณกำลังช่วยยึดเหนี่ยววัยรุ่นไว้ในประจักษ์พยานถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพระกิตติคุณของพระองค์

เมื่อมิลตัน รัส วัย 17 ปี จากโปรตุเกส

เริ่มไปเรียนเซมินารีเป็นครั้งแรก เขาชวนกลุ่มเล็กๆ รวมตัวกันทุกวันเสาร์เพราะหลายคนเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมนอกหลักสูตรที่ต้องฝึกซ้อมและต้องทำกิจกรรมอื่นๆ เป็นประจำทุกวัน

แต่เวลานี้มิลตันเรียนเซมินารีระหว่างสัปดาห์—บางครั้งก่อนเริ่มโรงเรียนและบางครั้งหลังโรงเรียนเล็ก สำหรับมิลตันแล้วนั่นหมายถึงการตื่นเช้าขึ้น และในบางกรณีต้องยอมเสียโอกาสทางสังคมในช่วงเย็นเพื่อเข้าชั้นเรียน

ถึงอย่างนั้นมิลตันก็ไม่คิดว่าเซมินารีเป็นการเสียสละ “เป็นสิทธิพิเศษมากกว่า” เขากล่าว มิลตันหวังเดินตามรอยเท้าที่สาวของเขาที่กำลังรับใช้งานเผยแผ่ เซมินารีเป็นวิธีหนึ่งที่เขากำลังเตรียมตัว “โดยผ่านการท้าทายทั้งหมดเหล่านี้ ผมรู้ว่าเป็นสิ่งที่คุ้มค่า” เขากล่าว

ดิเอ แลคโน วัย 18 ปี จากฟิลิปปินส์ รับบัพติศมาเมื่ออายุ 14 ปีและเริ่มเรียนเซมินารีไม่นานหลังจากนั้น เธอคิดว่าชั้นเรียนคงเหมือนหลักสูตรทั่วไปที่โรงเรียนมีการบ้าน การบรรยาย พร้อมกับความกดดันที่มาด้วยกัน แทนที่จะเป็นเช่นนั้น เธอกล่าวว่า “เซมินารีทำให้ดิฉันมีความเข้มแข็งที่จะเอาชนะภาระเหล่านั้นที่ได้จากโรงเรียน เมื่อใดก็ตามที่ดิฉันเรียนเซมินารี ดิฉันรู้สึกอิ่มเอมและสบายใจ”

อ่านเรื่องราวการเสียสละและความสำเร็จของนักเรียนเซมินารีทั่วโลกโดยค้นหา “Seminary Program Anchors Students in the Gospel” ที่ news.lds.org ■

อ่านเกี่ยวกับไฟรัศถ์ฉลองเซมินารีครบ 100 ปีกับประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ประธานไครรั่มอัครสาวกสิบสอง ซึ่งจัดเมื่อวันที่ 22 มกราคมได้ที่ news.lds.org

ศาสตราจารย์ กระตุ้นคนหนุ่มสาว ให้เป็นแสงสว่าง

เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011 ในการให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-โพรโว ประธานมอนสันเตือนผู้ฟังให้ “เป็นแบบอย่างที่ชอบธรรม”

โดยอ้างคำพูดของอัครสาวกเปาโลจากพันธสัญญาใหม่—“จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์” (1 ทิโมธี 4:12)—ประธานมอนสันแสดงความปรารถนาให้สมาชิกของศาสนจักรเป็นแสงสว่างต่อโลก

“แสงสว่างคืออะไร” ท่านถาม “ข้าพเจ้าขอให้ความหมายง่ายๆ ว่า ‘สิ่งที่ให้ความสว่าง’ การเป็นแบบอย่างของความชอบธรรม . . . จะช่วยให้ความสว่างแก่โลกที่มีมืดลงทุกวัน”

ท่านยอมรับว่าสำหรับหลายคนแล้วแสงสว่างริบหรี่จนแทบดับ ท่านกล่าวว่าความรับผิดชอบของเราคือทำให้แสงของเราส่องสว่างอยู่เสมอเพื่อผู้อื่นจะมองเห็นและเดินตาม ซึ่งเรียกกันว่าเราต้องเชื่อ

“พวกเราแต่ละคนมีหน้าที่ต้องพัฒนาศรัทธาอันจำเป็นต่อการอุปถัมภ์ทางวิญญาณและฉายแสงของเราให้ผู้อื่นมองเห็น” ท่านกล่าว “จำไว้ว่าศรัทธาและความสงสัยจะอยู่ที่เดียวกันในเวลาเดียวกันไม่ได้”

ประธานมอนสันอธิบายว่า วิธีที่ดีที่สุดบางวิธีของการทำให้เกิดศรัทธาและจรรโลงศรัทธาคืออ่านและศึกษาพระคัมภีร์ สวดอ้อนวอนบ่อยๆ และสม่ำเสมอ

ระหว่างปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-โพรโว ประธานมอนสันกระตุ้นสมาชิกให้อ่านพระคัมภีร์มอรมอนและค้นพบความจริงของพระคัมภีร์ดังกล่าวด้วยตนเอง

“ท่านอ่านพระคัมภีร์มอรมอนหรือยัง ท่านทำการทดสอบสัญญาที่พบในโมโรไนแล้วหรือยัง” ท่านถาม ท่านกระตุ้นผู้เข้าร่วมประชุมให้เจียดเวลาในแต่ละวันไว้เพื่อค้นพบด้วยตนเองว่าพระคัมภีร์มอรมอนจริงหรือไม่ “เพราะสิ่งนั้นจะเปลี่ยนใจท่านและจะเปลี่ยนชีวิตท่าน” ท่านกล่าว

โดยอ้างจาก 3 นิไฟ 12:16—“จงให้แสงสว่างของเจ้าส่องเช่นนั้นต่อหน้าคนเหล่านี้ เพื่อพวกเขาจะเห็นงานดีของเจ้าและสรรเสริญพระบิดาของเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสวรรค์”—ประธานมอนสันอธิบายว่าพระคริสต์ทรงเป็น “‘ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก’ (ยอห์น 1:9) ความสว่างที่ ‘ส่องเข้ามาในความมืด’ (ยอห์น 1:5)

ท่านสรุปว่า “โอกาสให้เราส่องสว่างไว้ขีดจำกัด . . . ขณะที่เราทำตามแบบอย่างของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด แบบอย่างของเราจะเปิดโอกาสให้เราเป็นแสงสว่างในชีวิตคนรอบข้าง” ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำปราศรัยล่าสุดและการเดินทางเยือนสถานที่ต่างๆ ของสมาชิกฝ่ายประธานสูงสุดและโควอร์มอัครสาวกสิบสองได้ที่ prophets.lds.org และ news.lds.org

สมาชิกชาวเอธิโอเปีย รวบรวมชุดสุขอนามัย

สมาชิกศาสนจักรกว่า 70 คนมารวมกันที่อาคารประชุมเมกานากานาในเมืองอาดดิสอาบาบา ประเทศเอธิโอเปียเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม ค.ศ. 2011 เป็นเวลาประมาณห้าชั่วโมงเพื่อรวบรวมชุดสุขอนามัย 5,000 ชุดสำหรับเพื่อนชาวเอธิโอเปียที่ประสบภัยแล้งในจอยแอฟริกา

โครงการดังกล่าวของศาสนจักรเป็นส่วนหนึ่งของการพยายามช่วยคนที่อยู่ในเขตแดนเอธิโอเปีย

สมาชิกและผู้สอนศาสนาในเมืองอาดดิสอาบาบา เอธิโอเปียช่วยรวบรวมชุดสุขอนามัย 5,000 ชุดเพื่อมอบให้เพื่อนชาวเอธิโอเปียที่ประสบภัยแล้งในจอยแอฟริกา

ภาพถ่ายโดย ชิสเตอริเจน โอลครอสส์

คลังวิดิทัศน์ การอบรมผู้นำชุดใหม่ มีออนไลน์แล้ว

เพื่อเป็นส่วนเสริม *คู่มือเล่ม 2: การบริหารงานศาสนจักร ฉบับล่าสุด* แผนกฐานะปุโรหิตของศาสนจักรได้ประกาศคลังค้นคว้าการอบรมผู้นำ ชุดวิดิทัศน์การอบรมสั้นๆ ทางออนไลน์ที่เน้นหลักธรรมตามที่สอนในคู่มือ ดูแหล่งช่วยใหม่นี้ได้ที่ leadershiplibrary.lds.org คลังค้นคว้าหลายส่วนจะมี 11 ภาษาในปีนี้

ขีลิจลองงานเผยแผ่ ศาสนาครบ 50 ปี

ในช่วงเดือนตุลาคม 2011 ขีลิจจัดงานหนึ่งสัปดาห์เพื่อฉลองครบรอบ 50 ปีของงานเผยแผ่ศาสนาอย่างเป็นทางการของศาสนจักรที่นั่น

ฝ่ายประธานภาคขีลิจเป็นผู้สนับสนุนการเฉลิมฉลองดังกล่าวและพูดที่งานเมื่อวันที่ 15 ตุลาคมซึ่งเป็นจุดสูงสุดของงานฉลอง

สมาชิกประมาณ 20,000 คนมาร่วมงานที่สนามกีฬาซานตาลอรา ซึ่งจัดให้มีคำปราศรัย บทเพลง การแสดง และระบำพื้นเมืองเพื่อเฉลิมฉลองการยอมรับพระกิตติคุณของชาวขีลิจและการเติบโตของศาสนจักร ■

ผู้นำกล่าวคำปราศรัยกับวิสุทธิชน ชาวลาตินในการถ่ายทอดเดือน พฤศจิกายน

เอิลเดอร์คลอดิโอ ดี. ซิวิค แห่งสวากเจ็ดสิบ และ เอิลเดอร์แกรีรี่ บี. ด็อกซีย์ แห่งสวากเจ็ดสิบภาคยูทาห์ได้ พูดที่การประชุมให้ข้อคิดทางวิญญาณของศาสนจักรสำหรับสมาชิกชาวลาตินอเมริกาในหัวข้อเรื่อง “En la luz de Su amor” (“ในแสงแห่งรักของพระองค์”) ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2011

สมาชิกศาสนจักรหลายพันคนที่พูดภาษาสเปนและโปรตุเกสพร้อมเหล่ามิตรสหายเข้าร่วมการให้ข้อคิดทางวิญญาณที่ศูนย์การประชุมใหญ่และอาคารประชุมในอเมริกาเหนือ อเมริกากลาง และอเมริกาใต้

เป็นเวลาแปดปีที่ศาสนจักรจัดงานสร้างแรงบันดาลใจประจำปีโดยมุ่งเน้นชุมชนวิสุทธิชนชาวลาตินที่กำลังเติบโต งานนี้มีทั้งคอนเสิร์ตคริสต์มาส การให้ข้อคิดทางวิญญาณ และละครเวที การให้ข้อคิดทางวิญญาณปี 2011 ถือเป็นครั้งแรกที่โปรแกรมประจำปีถ่ายทอดสดไปยังอาคารประชุมนอกสหรัฐ

สตรีหมายเลขหนึ่งของฮอนดูรัส เข้าพบฝ่ายประธานสูงสุด

สตรีหมายเลขหนึ่งของฮอนดูรัส โรวา เอลนา โบนิลาเดโลโบ เข้าพบประธานโฮมัส เอส. มอนสันและประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2011 เธอเรียกการพบปะครั้งนี้ว่าเป็น “เกียรติอันสูงส่ง”

ระหว่างการเยือนสำนักงานใหญ่ของศาสนจักร เธอดูงานที่เทมเปิลสแควร์ หอสมุดประวัติครอบครัว ศูนย์การประชุมใหญ่ ศูนย์มณฑลธรรมของศาสนจักร และเวลแฟร์สแควร์ด้วย

เธออธิบายว่าเมื่อเร็วๆ นี้ศาสนจักรให้ความช่วยเหลือด้านการบรรเทาทุกข์ในช่วงอุทกภัยครั้งใหญ่ที่ฮอนดูรัส “สองสัปดาห์ก่อนคุณส่งอาหาร 90,000 ตัน [81,600 ตัน] ให้ผู้ประสบภัยจากฝนและน้ำท่วม และนี่เป็นหนึ่งในหลายๆ สิ่งที่คุณทำ” เธอกล่าว “เวลานี้ดิฉันมีศรัทธาว่าศาสนจักรไม่มีพรแดนหรือขีดจำกัดในความสามารถ [และ] ความมุ่งมั่นที่จะช่วยคนตกทุกข์ได้ยาก” ■

สตรีหมายเลขหนึ่งของฮอนดูรัส โรวา เอลนา โบนิลาเดโลโบ ดูงานที่อาคารต่างๆ ของศาสนจักรในซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน ค.ศ. 2011

ข้อคิดเห็นทั่วไป

แนวคิดสำหรับการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ถ้อยคำจับใจ

เสียโฮนา นำถ้อยคำของคาสตาพยากรณ์มาให้สมาชิกศาสนจักรที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วโลก เมื่อดิฉันอ่าน *เสียโฮนา* ดิฉันรู้สึกถึงพระวิญญาณและได้รับการนำทาง ช่วยให้ดิฉันรู้สิ่งที่ดิฉันควรทำ ดิฉันขอบคุณสำหรับนิตยสารที่เปลี่ยนวิถีชีวิตของดิฉันผ่านถ้อยคำจับใจในนั้น

มาเรียนนา ดาคาราซา ออกัสโต, โมซัมบิก

ข่าวสารทำให้เข้มแข็งและมีชีวิตชีวา

ผมชอบอ่านนิตยสาร *เสียโฮนา*—ประจักษ์พยานของผมเข้มแข็งขึ้นและมีชีวิตชีวาเมื่อผมได้รตรองข่าวสารของคาสตาพยากรณ์ที่มีชีวิต พระวิญญาณทรงเป็นพยานต่อผมว่าข่าวสารของพวกเขาเป็นการเปิดเผยและเป็นพระประสงค์ของพระบิดาบนสวรรค์ของเรา ผมรู้ว่าพระองค์ทรงเรียกคาสตาพยากรณ์ให้มาหาเราในช่วงเวลานี้

เจมส์ รัสเซลล์ ครูซ, ฟิลิปปินส์

ไปช่วยชีวิต

ผมเกิดความรู้สึกซาบซึ้งใจในคำแนะนำของประธานโฮมัส เอส. มอนสัน ให้วิสุทธิชนยุคสุดท้ายไปช่วยชีวิตคนที่เข้มแข็งน้อย ผมรู้สึกถึงอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะข่าวสารของคาสตาพยากรณ์

กิลล์เลอร์โม วาสควซ โอแกมโป

โปรดส่งคำติชมหรือคำแนะนำของท่านมาที่ liahona@ldschurch.org อาจมีการแก้ไขความยาวหรือความชัดเจนของเนื้อความที่ส่งมา ■

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสร้างสรรค์ในครอบครัว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลกวันนี้”

หน้า 14: ท่านอาจเปิดการสร้างสรรค์โดยร้องเพลง “เราขอบพระทัยสำหรับศาสนา” (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 10) อ่านบทความด้วยกันหรือเลือกหัวข้อที่ชื่นชอบไว้ล่วงหน้าก่อนอ่าน ถามสมาชิกครอบครัวว่าพวกเขาเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับประธานโฮมัส เอส. มอนสัน แจกดินสอและกระดาษให้ทุกคนจดประจักษ์พยานของตนเกี่ยวกับประธานมอนสันในฐานะคาสตาพยากรณ์ที่มีชีวิตอยู่ เชิญชวนสมาชิกครอบครัวให้เสริมสร้างประจักษ์พยานผ่านการสวดอ้อนวอนที่จริงใจ ท่านอาจปิดการสร้างสรรค์โดยร้องเพลง “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่?” (*เพลงสวด* บทเพลงที่ 109)

“ต้องการคนทำดัชนีทั่วโลก”

หน้า 34: อ่านบทความล่วงหน้า ระหว่างการสร้างสรรค์ในครอบครัวให้อธิบายว่าเหตุใดการทำดัชนี Family Search จึงเป็นส่วนสำคัญของงานประวัติครอบครัว และเหตุใดจึงต้องการคนทำดัชนีเพิ่มขึ้น หากท่านมีคอมพิวเตอร์และใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านได้ให้ส่งชื่อเข้าไปใน indexing.familysearch.org สร้างบัญชีสำหรับสมาชิกครอบครัวที่ไม่เคยทำดัชนีมาก่อน และใช้เวลาทำดัชนีด้วยกัน

“ทำตามคาสตาพยากรณ์”

หน้า 42: สรุบบทความให้ครอบครัวฟัง ท่านอาจอ่านหัวข้อสุดท้ายของบทความด้วยกัน “เรียนรู้ที่จะฟังถ้อยคำของคาสตาพยากรณ์” ทบทวนวลีที่เอลลเดอร์เบนเนตต์กล่าวว่าจะสามารถช่วยให้เรามองคำแนะนำของคาสตาพยากรณ์ออก เชื่อเชิญสมาชิกครอบครัวให้คอยฟังวลีเหล่านี้ในการประชุมใหญ่สามัญเดือนหน้า ท่านอาจปิดการสร้างสรรค์ด้วยประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการทำตามคาสตาพยากรณ์

“โดดเด่นแต่ไม่เดี๋ยวตาย”

หน้า 54: เริ่มโดยถามสมาชิกครอบครัวว่าเคยรู้สึกโดดเด่นหรือไม่ขณะพยายามดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้า พวกเขาต่อสู้กับความรู้สึกเหล่านี้หรือไม่ เล่าเรื่องของฮวน กาเบรรา ท่านอาจเชิญบางคนเล่าว่าเขารักษาพระบัญญัติอย่างไรเมื่อคนอื่นไม่รักษาและเขาได้รับพรจากการเชื่อฟังนั้นอย่างไร

“ตัดสินใจเดี๋ยวนี้”

หน้า 66: หลังจากอ่านบทความให้ตอบคำถามได้หัวข้อ “รับหรือปฏิเสธ” กับลูกๆ ของท่าน จากนั้นให้นึกถึงเหตุการณ์ที่เรียกเรื่องการเลือกระหว่างถูกกับผิดและถามว่าพวกเขาจะทำอะไรในสถานการณ์แต่ละอย่าง ■

ได้รับแรงบันดาลใจจากคู่มือบริบาล

การสร้างสรรค์ในครอบครัวที่ดีฉันทำได้แม้จะเริ่มจากกิจกรรมในคู่มือบริบาล ดิฉันและสามีกับลูกสาวตัวน้อยของเราทำทำประกอบร้อยกรองกิจกรรม เราอ่านว่า “ถ้าหนูตัวสูงมาก พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักหนู ถ้าหนูตัวเล็กมาก พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักหนู ตัวสูง ตัวเล็ก ตัวสูง ตัวเล็ก พระบิดาบนสวรรค์ทรงรู้จักและรักเราทุกคน” ขณะอ่าน เราจะย่อตัวลงหรือยืดตัวขึ้นและชี้ให้เห็นว่าไม่ว่าเราจะมึนรูปร่างอย่างไร พระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา (*ดู จงดูเด็กเล็กๆ ของเจ้า* [2008] หน้า 9)

จากนั้นลูกสาวกับสามีดิฉันไปนำพายผลไม้มารับประทานด้วยกัน ลูกสาวสนุกมากจนพวกเขาอยากทำกิจกรรมตัวเล็กตัวสูงในระหว่างสัปดาห์อีก

ข้อดีของการสร้างสรรค์ในครอบครัวคือความยืดหยุ่น การสร้างสรรค์ของเรามักจะสั้นและเรียบง่ายสำหรับครอบครัวที่มีลูกเล็กๆ แบบเรา แต่เราพยายามสอนลูกสาวให้รู้หลักธรรมพื้นฐานเช่น ความรัก ความเมตตา และการสวดอ้อนวอนด้วยกัน ■

วาเลนตินา ปอร์โตสัน ซิโมนโรซ, อิตาลี

จงไปต่อและ เติบโตต่อไป

โดย มิเชลล์ กูเออร์รา

ดิฉันเพิ่งประสบความปวดร้าวใจพอสมควรจากการออกเดทและใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่บ้านพี่สาว เรามักจบลงด้วยการกินอาหารขยะ ดูทีวี แล้วก็นั่ง หลังตื่นจากการจับครั้งแรกดิฉันให้ความเห็นว่า “น้องไม่คิดว่าเราจะดีต่อกันมากขนาดนี้” เราหัวเราะ แต่คืนนั้นดิฉันชอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ที่ทรงทำให้ดิฉันตระหนักว่าดิฉันกำลังใช้พี่สาวเป็นเหมือนผ้าห่มกันภัยและสวดอ้อนวอนขอให้เข้าใจมากขึ้นว่าดิฉันควรทำอะไรเพื่อให้ชีวิตเดินหน้าต่อไป ดิฉันได้รับคำตอบการสวดอ้อนวอนตลอดช่วงสองสามเดือนติดต่อกันขณะเข้าใจแนวคิดที่ละเอียด

วันถัดมา ขณะเข้าร่วมการประชุมสภาคณะศิษย์ ดิฉันสังเกตเห็นพระคัมภีร์ข้อหนึ่ง “คนอื่นนั้นเขาจะปลอบโยน, และกล่อมพวกเขาไปในความมั่นคงทางเนื้อหนัง, จนพวกเขาจะกล่าววว่า: ทุกอย่างดีในไซอัน; แท้จริงแล้ว, ไซอันรุ่งเรือง, ทุกอย่างดี... ฉะนั้น, วิบัติจึงมีแก่เขาซึ่งนิ่งนอนใจในไซอัน!” (2 นีไฟ 28:21, 24) ดิฉันมักจะอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เหมือนกำลังพูดถึงคนจองหองที่ผ่านการนมัสการแบบต่างๆ ดิฉันไม่เคยคิดว่าตนเองกำลังนิ่งนอนใจในไซอันโดยใช้เวลาส่วนใหญ่ขลุกอยู่กับพี่สาว ดิฉันเริ่มตระหนักว่าแทนที่จะแสวงหาการเยี่ยวยา ดิฉันกลับแสวงหาความสบาย ดิฉันตั้งใจแน่วแน่ในขณะนั้นว่าจะพยายามมากขึ้นเพื่อออกจากเขตความสบาย

ความตั้งใจแน่วแน่เช่นนั้นช่วยดิฉัน แต่การก้าวออกจากเขตความสบายทำให้ดิฉันรับรู้มากขึ้นถึงความไม่คู่ควรของตน ซึ่งทำให้ดิฉันตำหนิตนเองมากขึ้น เมื่อดิฉันบอกความรู้สึกเหล่านี้กับเพื่อนคน

ดิฉันสวดอ้อนวอนขอความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีเยี่ยวยาใจที่ชอกช้ำ ดิฉันเห็นทีละน้อยว่าใจที่ชอกช้ำอีกแบบหนึ่งคือคำตอบ

หนึ่ง เขาแสดงความเห็นว่า “ให้อภัยตัวเองไม่ได้หรือ” ความเห็นของเขาช่วยให้ดิฉันปรารถนาจะให้ภัยข้อบกพร่องของตนเองมากขึ้น—โดยไม่ชะล่าใจเหมือนคนที่ “นิ่งนอนใจในไซอัน”

วันหนึ่ง มอรมอน 2:13-14 ทำให้ดิฉันฉุกคิดขึ้นได้ “โทมนัสของพวกเขาหาใช่เพื่อการกลับใจ, เพราะพระคุณความดีของพระผู้เป็นเจ้าไม่; แต่แท้ที่จริงเป็นโทมนัสของผู้ที่อับมงคล, เพราะพระเจ้าจะมีทรงยอมให้พวกเขาได้รับความสุขในบาปเสมอไป. และพวกเขาไม่ได้มาหาพระเยซูด้วยใจที่ชอกช้ำและวิญญานที่สำนึกผิด” ดิฉันเข้าใจได้ว่าความรู้สึกล้มเหลวของดิฉันกำลังหยุดยั้งการเติบโตของดิฉัน และดิฉันเริ่มไตร่ตรองว่าโทมนัสที่เหมาะสมหมายถึงอะไร ในโรงเรียนวันอาทิตย์นั้นเองที่ดิฉันพบคำตอบ

ครูของเราลากเส้นบนกระดานโดยเขียนตรงปลายด้านหนึ่งว่า “เข้มงวดกับตนเองมากเกินไป” และปลายอีกด้านหนึ่งเขียนว่า “กิน ดื่ม และรื่นเริง” เราพูดคุยกันเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงความสุดโต่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ดิฉันสงสัยว่าคำตอบกลางเส้นนั้นคือคำว่าอะไร และพระวิญญานทรงนำความคิดดิฉันให้นึกถึงวลี “ใจที่ชอกช้ำและวิญญานที่สำนึกผิด” สำหรับดิฉันแล้วดูเหมือนวิธีแก้ไขแนวโน้มของการเข้มงวดกับตนเองมากเกินไปน่าจะเป็นวิญญานที่ชอกช้ำ—วิญญานที่กลับใจ โดยยอมรับความช่วยเหลือของพระเจ้า และสำนึกในพระเมตตาของพระองค์ การแก้ไขความนิ่งนอนใจในไซอันอาจเรียกว่าใจที่ชอกช้ำ—ใจที่ได้รับการกระตุ้นอย่างเหมาะสมให้เปลี่ยนแปลงและรักษา

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงสอนว่า “เจ้าจะถวายเป็นเครื่องชอกช้ำและวิญญานที่สำนึกผิดแก่เราเป็นเครื่องพลีบูชา” (3 นีไฟ 9:20) ดิฉันรู้สึกขอบพระทัยที่รู้ว่าเมื่อดิฉันแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงการเป็นคนนิ่งนอนใจในไซอันและหลีกเลี่ยงการตัดสินตนเองรุนแรงเกินไป ดิฉันกำลังถวายเป็นเครื่องพลีบูชาที่พระองค์ทรงยอมรับ—เครื่องพลีบูชาที่ช่วยให้ดิฉันเดินหน้าต่อไปในชีวิต ■

ป นี้ เลียโฮนา หลายฉบับ จะมีชุดภาพบุคคลและสิ่งของในพระคัมภีร์มอรมอน เพื่อให้ภาพเหล่านี้แข็งแรงและใช้ง่าย ให้ตัดภาพออกมา ทากาวหรือใช้เทปแปะติดกับกระดาษแข็ง ถุงกระดาษถุงเล็ก ๆ หรือแผ่นติดงานประดิษฐ์ เก็บแต่ละชุดไว้ในซองหรือถุงพร้อมแผ่นกระดาษสีเหลืองที่บอกว่า จะหาเรื่องราวพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาพบุคคลและสิ่งของเหล่านั้นได้ที่ไหน

อับนาได

แอลมา

กษัตริย์โนอาห์และพวกปุโรหิตของเขา

อับนาไดและกษัตริย์โนอาห์
โมไซยาห์ 11-17

ดี ประธานโธมัส เอส. มอนสันกล่าว ถ้าองค์กร
ขยายเจตนาของผู้นำองค์กร เมื่อนั้นความ
ปรารถนาที่จะพยุ่ง ให้กำลังใจ มีส่วนร่วม
เกี่ยวข้อง และช่วยเหลือผู้อื่นที่ละคนย่อมเป็นข้อ
บังคับสำหรับวิสุทธิชนยุคสุดท้ายทุกคน การดำเนิน
ชีวิตลักษณะนี้สะท้อนแบบอย่างของพระผู้ช่วยไทรอด
ผู้ “เสด็จไปกระทำคุณประโยชน์” (กิจการ 10:38)
เรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ของเราและ
ความสามารถที่ท่านแสดงน้ำใจช่วยเหลือได้ใน
ไฮดี เอส. สวินตัน “ฉันทำความดีบ้างหรือไม่ในโลก
วันนี้ ประสบการณ์ชีวิตของประธานโธมัส เอส.
มอนสัน,” หน้า 14